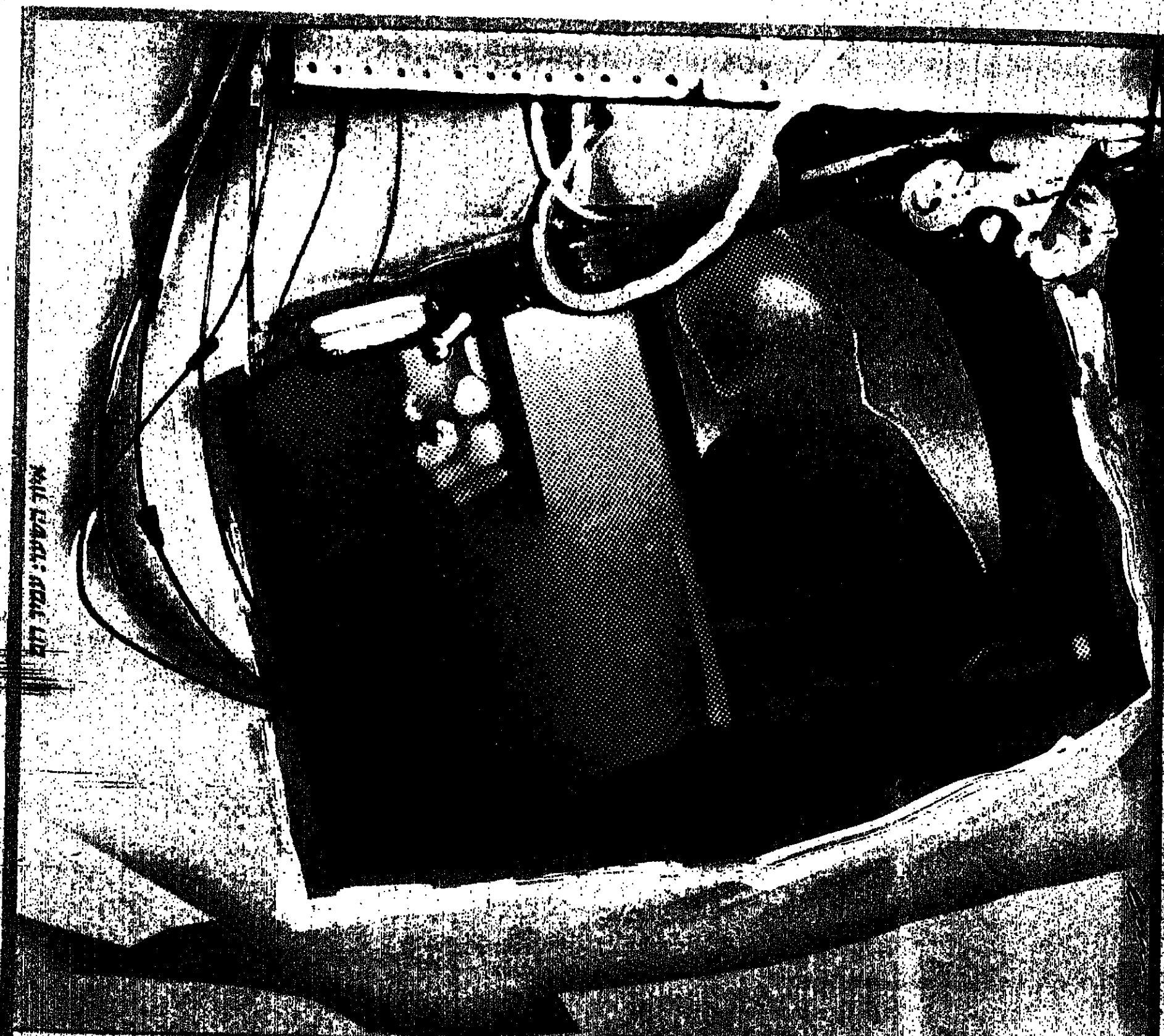


שבועון ידיעות אחרונות

נלייני חומייני בכלא ישראל
 יגאל סרנה

ההוצאה להורג של 'שמואל'
 עמוס גבו

קפה יפה, איסט וילג', ניו יורק
 דונית ורדי



פיראטיות טלוויזיה

מאות תחנות טלוויזיה בכבלים, מחזור של 5 מיליון דולר לחודש, בסף שחור, עולם תחתון. תחקיר • צוות כתבי "ידיעות אחרונות"

מה הסוד שלי? יוגורט דנונה שטראוס!

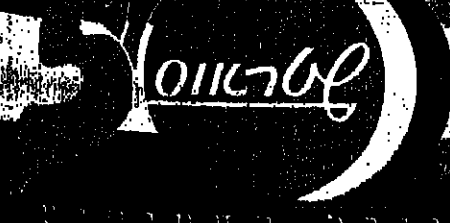
"לפעמים אני שקוע שעות בעבודה באולפן ההקלטות ושוכח מהנעשה סביבי. אבל כשיש לי הפסקה קוצצת בהקלטה, אני לוקח לי דנונה שטראוס. זה מרענן, טעים, ומאפשר לי להמשיך לעבוד בשקט ובמצב רוח טוב. הללויה לדנונה!"


 קובי אשרת

מלחין "הללויה" שזיכה את ישראל במקום הראשון באירוויזיון 1980.



דנונה שטראוס 100% בריאות.



דנונה שטראוס

2

האות ג. יפית

עידוך מזדמן או פגישה מקרית אינם מבטיחים בהכרח בן־זוג רציני להקמת משפחה. גם המזל צריך סיוע ונדרש טיפול דיסקרטי ומקצועי כדי למצוא חבר אמיתי לחיים. הנוסחה הבדוקה של "הלנה אינטרנשיונל": איכות אנושית גבוהה של המועמדים ובניית תקשורת אמיתית ביניהם, לאחר התאמה של נתוניהם האישיים. ההצלחה המוכחת של הלנה: יותר מ־6,000 בני־זוג שנישאו באושר. סניפים בארה"ב ובלונדון. עם הצלחה כזו אי אפשר להתווכח.

העיר מלאה גנים נהדרות וגברים מקסימים, בכל הגילאים. הם חלבים על אותה נדרכה נכסים לאותה חנות, מגיעים לאותו מועדון או קולנוע – ובכל זאת אינם נפגשים, מחסום כלתי־נראה ממריד ביניהם. מקומות־הבילוי הצפופים של סוף השבוע,

1. לעמוד על סיבוב האמיתי של הפגנה. 2. להגיע להתאמה האופטימלית של בן־הזוג, על־פי ניתוח מקיף של נתונים אישיים. במסע אחר: שירות אנושי, אך מקצועי לחלוטין. בית, ילדים, משפחה, הן אחת התקוות הגדולות של כל אחד מאתנו. ההתייחסות הרצינית צריכה להיות כהתאם.

גישה חמה ואנושית + סדריות מחולטת + עבודת־ידע מקצועית. נוסחה זו הפכה את הלנה לשותף סמוי ביצירת הרבה נישואים מאושרים. שיטת "הלנה אינטרנשיונל" הצליחה לא רק בישראל, היא גם חצתה את האוקיינוס, וקנתה את הלב האמריקני. שם, בערים הגדולות, הכביה רומה. וגם שם, דבר חשוב: בזכות הלנה, אני גם מכיר את עצמי טוב יותר...

מגעים

מספקת הלנה את השירות היומיומי והאנושי, את האפשרות לפרוץ את חומת הכיידות.

כמו פגישה עם חבר טוב

הלנה אינטרנשיונל" מגזנת נסיון עשיר עם עבודת־הכנה מאומצת, המושקעת בכל מונה. כל אדם הוא עולם ומלואו: אופי, רצינות, דרישות, הרגלי־חיים. כל גורם רלבנטי נלקח בחשבון כדי ליצור את המגע הנכון. כן, מגעים היא מלת־מפתח, כאשר נתוני־הפגישה ידועים לשני הצדדים, אין יותר תהול בשל. אפשר ליצור תקשורת אמיתית בזנה הנמשכת לתוך חיים בצוותא. השירות המזדמן אינו עובר יותר. גם פגישה עיוורת, אינה מתרוץ כשמדובר על בן־זוג לחיים.

תקשורת אמיתית לתוך חיים בצוותא

דיוקא העיר ההומה מהריפה את הבעיה, והמצוקה גדולה לא פחות במקומות היישוב הקטנים יותר. התוצאה הטבעית: צורך אמיתי בכך־זוג לחיים מוליד גם פתרון אמיתי. הלנה אינטרנשיונל" לא שוכנת, לא "יער" ולא הימורים, אלא עקרון קפדני: להפגיש בין האנשים המתאימים ביותר.

דיסקרטיות מושלמת וחנאי קבלה קפדניים

למדיניות של "הלנה אינטרנשיונל" היא תרומה מעמיקה: דיסקרטיות מחולטת. אין תרופות, כל תהליכי הרישום, הבריקה, והמיפגש מתנהלים בחשאיות גמורה. רק החתונה פומבית. הווג המאשר, הוא לבדו, וזכר את שיתוף־הטלפון הראשונה להלנה, שהסתיימה בחופה המשותפת וולא תמיד זוכרים לצלצל להלנה להגיד תודה.

גורם דומיננטי במניסין של הלנה: האיכות האנושית. לא כל אחד מתקבל. כ־17 שנות פעילותה בישראל, ויתרה הלנה על 60% מהפגשים אליה. "שיכנועים" ולחצים אינם עוזרים. המשרד נעזר באופן קבוע בשירותים מקצועיים לאימות נתונים: חוקר פרטי, פסיכולוג, גרפולוג, הגשרה כפולה.

"הלנה אינטרנשיונל"

LONDON

ADDRESS: 17 HILL ST. MAYFAIR LONDON W1
TEL: 10-491-0216

תל־אביב

רח' בן־יהודה 14, תל־אביב
טלפונים: 03-204430, 03-204431

NEW-YORK

HELENA V.I.P. CLUB
ADDRESS: 400 MADISON AV. MANHATTEN N.Y.
TEL: 212-4218820

השירותים והתנאים להלן:
היכרות לילדים ללא ידענות.
הלנה אינטרנשיונל" מקפידת שירות מיוחד: היכרות מותאמת מראש לילדים ללא ידיעתם. מבחינתם של הוריהם או הוריהם, מדובר באנושה מקרית לגמרי עם הוריהם בעל־התנאים המובנים ביותר, המאפשר למשפחה.

גם בבית־קפה או אצלכם בבית.
מי שאינו רוצה לחגוג למשרד, חייב לוותר על השירותים של הלנה אינטרנשיונל. הוא יכול להתקשר ולחזקון מושא: אישה ובלתי־מוסמכת מחוץ למשרד. תשירות מחוץ חשב במיוחד לתושבי ירושלים חיפה.

באים גם מחוץ.
הלנה אינטרנשיונל" חפכה, כולל למסד בינלאומי, בשל רצון נירדוק. כיום לקראת סיומים חושך בלונדון, פילדלפיה ולוס־אנג'לס, תוכניות לטנומים נוספים בבשת. רחצולחה האמריקנית אינה רק משקפת את הנורמות המקצועיות הגבוהות של הלנה, היא גם מעניקה את המבחר כאן בארץ של מעמדות ופעמדות מחוץ.

הכחובות.
הלנה אינטרנשיונל" רחוב בן־יהודה 14 ת"א, טלפונים: (03)204431, (03)204430. ניתן להתקשר בשבת חשבו בין השעות 10.00 בבוקר עד 20.00 בערב.
אפשר לעלמן בשבת עד 11.00 בבוקר עד 18.00 בערב.

המחיר יותר נמוך משהייתו!

שטיח במחנה
(1.25 x 2.00 מ')
על כל קניה מעל \$29 בחודש

• דוגמאות במודעה הן רק חלק קטן ממבחר עצום של כ־2000 שטיחים, אותם וכולו לרכוש בתשלומים.
• לשלמים במזומן – הנחות נוספות בגובה 10%-30%.
• אפשרות לתשלומים בטווח הצמודים לשער הדולר היציג. למי ריבית של כ־17% לשנה.

שטיח 48
ש"ח לחודש

שטיח 56
ש"ח לחודש

שטיח 73
ש"ח לחודש

שטיח 96
ש"ח לחודש

שטיח 96
ש"ח לחודש

שטיח 78
ש"ח לחודש

שטיח 79
ש"ח לחודש

שטיח 100
ש"ח לחודש

שטיח 99
ש"ח לחודש

שטיח 94
ש"ח לחודש

שטיח 27
ש"ח לחודש

שטיח 100
ש"ח לחודש

שטיח 99
ש"ח לחודש

שטיח 99
ש"ח לחודש

12 חשכולמים

אפשרות תשלום ב-
דיסקונט
דיסקונט

זה כן יוסף!

יוסף מלך השטיחים בבית מדרם
פתוח במוצ"ש מ-18.00 עד 22.00
ב"ש - רח' בן־יהודה 1 ש"י גלילי, 057-81822
הרצליה - רח' 158 מל' 829188, 836286 פתוח כל יום מ-08.30 עד 19.00, יום ו' עד 11.30.
כל המחירים במודעה כוללים ריבית ומע"מ.

למה לך את

זה



טפטף כמה טיפות על כף היד, העבר על השיער... נני-ג'נרשין עשה את השאר!

הפתרון להקרה על כף ידך!

נני-ג'נרשין

להשיג בבתי מרקחת למידע והזמנות חייג: 03-323543

בנישיון משרד הבריאות 08-401340, 08-401343

מאת ג. יפית

מדע אמריקאי

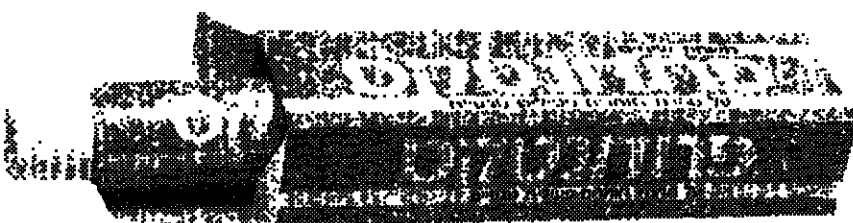
בריווחים הראשונים המגיעים ממחקרים מקיפים של מומחים באוניברסיטת פילדלפיה, פנסילוניה, מלאו תולדות המחקרים בדקרים את יעילותה של "פרודונטקס" להשפעת המצויות בשן האמריקאי. הממצאים החדשים נשענו בריאות המהפכאית את התקנים נעצו והם מבטאים את תחושתם באופן חד וחריג: "הקרינה מצדדים רבים ואל בחומרי עור ותכשירים תרופתיים במהלך עבודתנו בשנה האחרונה הוכח משתה השיניים, "פרודונטקס" בכוח נש מתוצאות המבטאות ביותר שראינו. המשתה המשיך להראות כעתיר תוצאה כל שחרימה עד כה, היא תוכל לשמור את עצמת במהירות. כנכשת את שן בריאות. והם האמריקאי, בחשואה לתכשירים אחרים למשתה בריאות המהפכאית, "פרודונטקס" היא הניש המבטאה.

ואתה: שמירה רצופה על היגיינה מלאה של הפה, השיניים והתניניים. כיצד? ע"י תכנית טבעית של צמיח-מרפא וריכוז גבוה של מוריום בקירובנט (מורה לשינה). כל חצי טעם מלאכותיים, בלי דטרנטים, לכן היא אינה מקציפה ואינה גורמת להתייבשות וטעם השן הנאמילי. יש לה תפקידים חשובים יותר. טעמה בזמן השימוש מלווה את האור כנ נשאים טעם וריח נעימים לזמן ממושך. נפתח שפוטרת של "פרודונטקס", ועיון בדיקה צצה. תמציות הצמחים העשירים ראיית להתייבשות גפרדת ראה מנגנון, לנ תרכובת תחילה בסדרים בקירובנט המעני לתניניים את הטיפול. המלוח והחומרי מלנ שאל כל רופא שיניים ומליץ על שימוש בסדרים בקירובנט. מרכיב המוריום קייטונ יוצר כפה סביבה בסיסית, המונעת, והתוללת של חידקים גורמי רלקות ויהומים. בטקל בזמן הצחצוח, פועלים בשטח הכוחות הנטפים - אורן תמציות של צמחים טבעיים.

להשיג בבתי מרקחת ובבתי הטבע המומחים יבואן: סלמון לין ואלשטיין בעים

סוד השיניים הבריאות והיפות

משתה השיניים "פרודונטקס" מבוססת על הטיפול הטבעי: היא מכילה תמציות צמחי מרפא ללא תוספות: כלי דטרנטים, חומרי טעם מלאכותיים וחומרים מוקים אחרים. היגיינה טבעית נעו. למשתה שיניים טובה יש מספר תפקידים: הגנת השיניים והתניניים מפני ויהומים, עששת ולקטו-חינוכיים, מניעת ריח רע ושמירה על לובן השיניים. יש משתה שיניים שממלאות תפקיד אחד או יותר. "פרודונטקס" ממלאה את כל התפקידים. חשוב וכדאי לשמור על בריאות השיניים והתניניים. מומלץ לעשות זאת עם "פרודונטקס".



החנן, בני הדור המודרני, "ממלאים" ללא הרף לאיור המה והשיניים. סדרים שיגרת של רבים מאיתנו, כולל, למשל, קפה וסגירות, מצדדי מוון עם כימיקלים, ובין האחרות - גם משקאות חטיפים מתוקים, הסוכרים, שאריות המוון, חומרים כימיים וגם העישון - הם האויבים העיקריים של הפה, רלקות, ויהומים, מחלות, ריח רע.

האדם הקדמון הצליח לשמור על מערכת שיניים מכיוון שניזון מצמחים ושרשים. אנתנו לא נחזר ליערות, אבל עדיין נוכל לראות לכך שמערכת השיניים והתניניים ימשיכו לתפקד כיעילות. "פרודונטקס", המשתה הטבעית, סוגרת את המעגל היא מחזירה אותנו למגע וימימי ובריאות עם צמחי-הטבע הקדומים.

חזרה לטבע

ג'נים האחרונות הלה התערבות בכל העולם ובעקבותיה באה רדישה חריגה מעמית לזרמנע מהשימוש בחומרים כימיים במוון. את מקומם של צבעי המאלל תופס מוון מן הטבע והרפואה טבעית והפכות להיות נחלת הכלל. על רקע זה נקל להבין את ההצלחה הסוחפת של "פרודונטקס" במדינות אירופה ולאחרונה גם בארצות. לאחר שהמשתה הקיימת לא ענו על הצרכים, היתה הופעתה של "פרודונטקס" בבחינת הצלה לרבים. השוק האמריקאי הונו סלקטיבי ביותר, כידוע, וקבלת אישור לשימוש תרופות מוצרי בריאות כורך בתהליך קפדני וממושך של רשויות הבריאות האמריקאיות. האישור ניתן ל"פרודונטקס", ובהתלהבות מרובה (ראה מסכתה בעמוד זה).

פרודונטקס

החנן, בני הדור המודרני, "ממלאים" ללא הרף לאיור המה והשיניים. סדרים שיגרת של רבים מאיתנו, כולל, למשל, קפה וסגירות, מצדדי מוון עם כימיקלים, ובין האחרות - גם משקאות חטיפים מתוקים, הסוכרים, שאריות המוון, חומרים כימיים וגם העישון - הם האויבים העיקריים של הפה, רלקות, ויהומים, מחלות, ריח רע.

פתיחה מחממת לחורף... ברג

החורף הוא גם יקר וגם קר. במציאותם של ברג עודפי יצוא ייצור וסוג ב', במחירי מציאה ממש.

מתוך במוצאיישוב.



נוכחי גם את יכלו לרכוש ברג

ראשית חורף היא תעונה הקשה לתקציב המשפחה. הבידוד יקר יותר ויש צורך במספר שכבות לבוש. אם רוצים גם להתלבש ברהם, הבעיה מתעוררת עוד יותר. כאן נכנסים לתמונה מוצאנו ברג: תויות גדושות בדגמים אופנתיים וטוסים ומעוצבים, במחירי מציאה של ממש. אלפי נשים ונערות כבר גילו את כדאיות הקניה במציאותם וכן מרכיבות לחן מערכות לבוש שלמות ורבות פריטים במחיר של כנף אחת במקום אחר. סוד השילוב של מנצחים נכונים עם אופנה חדשנית ומעניינת טמון בשיטת המסחר: ברג מוכרת במציאותם את כל עודפי היצוא (למגילות האחרים) ועודפי הייצור. גם סחורה סוג ב' מגיעה לכאן. הקפדנות של ברג מגדירה כסוג ב' פריטי לבוש מעולים עם טעם קטנה שעין לא מקצועית תתקשה להבחין בה.

אופנת החורף הלוחטת של ברג מציגה אוברולים גינס בדגם טיסיים, בעל כיסים מעניינים במקומות מפתיעים. מי שסובל במיוחד מן החורף הקר יוכל להתענג על בלזונים וסיקוה ממולאות ומרופדות. הם כמו שמירה ויפה כמו חלום. יחד עם גלינס חמסעיר (צמוד ומסגור) או חופעת מוחצת.

ועל הכל - הסריגים בשחור-לבן, המילה האחרונה בצמרת האופנה.

השנה הכירו גם בכוחם של הנכדים לברג אמיתי, ועיצבו עבורם שלל סוצרנים לבתי שגרתיים.

מחיריים באמת נמוכים: חצאית סריג כל סוגי הגינס חולצות משי מרובות ווסטים מדליקים מבחר סוצרנים מערפדי ייצוא

פנים: הדרך החלקה



לחיים נמלוח קמטי מצח מיניטון: מפעיל את שרירי הפנים בדיוק בקצב, במקום ובעוצמה הדרושים לשירי. עשור אלפי נשים מרוצות ברחבי העולם. התוצאות מהימיות. המודל: 1333 ש"ח כולל מע"מ, חדרכה ואחריות למכשיר.

מריים נוספים: ת"א "מישר" - רח' לוי יצחק 7 טל' 03-242346 ובחנות ביינגוף שטור, בקומה מעל, צמוד למסעדת ארקה, טל' 03-292342.

חיפה וחצבת: רח' שמירה, רח' מוריה 86 טל' 04-256183, 04-246080 מ"ד: "ימיו מלוט", רח' מוניטיוני 41 (מינה והסתדרות) טל' 03-905807 באר-שבע - אקוטיק - מסי: טרול 197/2 טל' 051-700808 דאשלי: מבין סלדרטון, רח' שמינה 9, טל' 03-9644579

סלדרטון מדע הרפואה בשרות היופי

ל' ימים שבוען דיעות אחרונות

פלא-פון רוצה לקלוט גם אותך לרגל התרחבות המערכת מבצע פלא-פון ב-12.5% הנחה



מזרז כרז (לסלולר)

כמות המכשירים
במבצע - מוגבלת

פלא-פון

אין פלא שאתה מקדים את כולם.

אם חיכת להזדמנות טובה
כדי לרכוש פלא-פון - יש לך
עכשיו הזדמנות זו:
12.5% הנחה בין התאריכים:
31.12.87 - 17.11.87

התקנת המכשירים,
חתכצט תוך שבועות אחדים.
ככל שתקדים להזמין, תהיה
בראש רשימת ההתקנות.

מוטורולה תדיראן
תקשרת סלולרית בע"מ
ת"א קרמניצקי 16, טל. 03-388307
חיפה טל: 04-740302/3
ירושלים טל: 02-716346

לחופש נולדתי

שלושה אנשי צבא שנמלטו
מאיראן, נמצאים בכלא ישראלי.
ממתנים לגירוש. הצד השני של
חוק השבות • יגאל סדנה

13

חמש שנים

מעט בשנה יוצא בגין מביתו ועולה
על קבר אשתו. התקשורת מחכה.
למה אהנו לא מניחים לזו
• חיים שיבי

16

פראטים בסלון

מאות אלפי ישראלים מרותקים,
מדי יום, לטלוויזיה בכבלים.
העולם התחתון מעורב. למי
איכפת שזה לא חוקי • תחקיר
מיוחד של כתבי "ידיעות
אחרונות"

20

ההוצאה להורג

רצח יהודה-אריה לוי, איש לח"י.
בית דין "מנימי שפט אותו למוות.
תן ליו"מור אישר, כנראה, את גזר
הדין • עמוס נבו

25

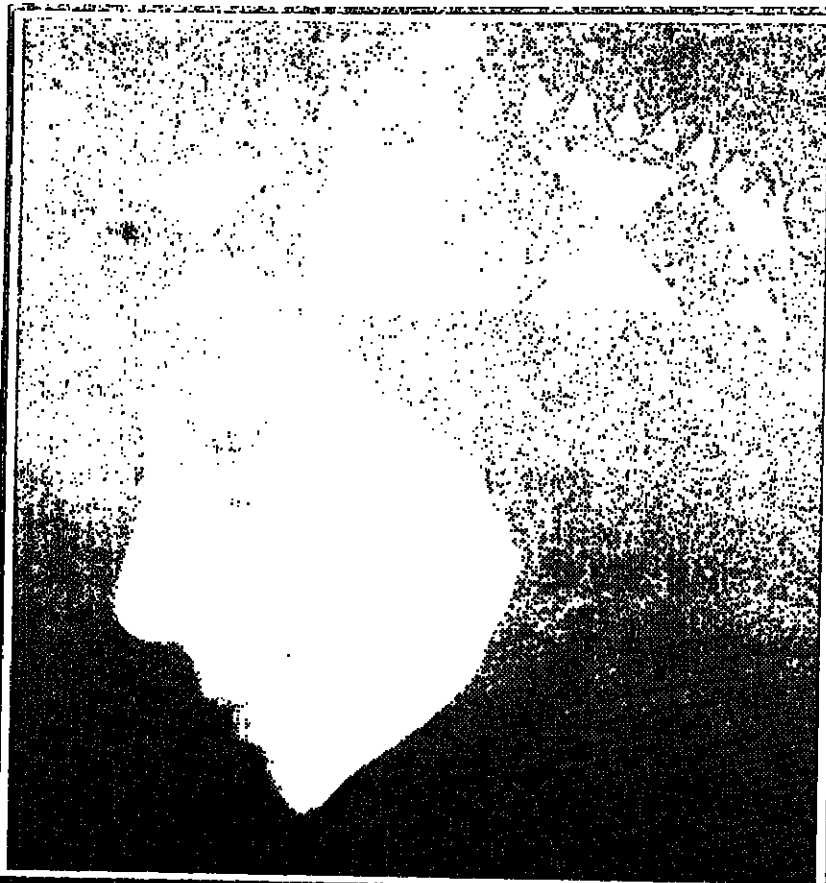
הפיל מתעורר

מדרכי יונה עומד להשקיע 100
מיליון דולר בתחנה המרכזית
בתל-אביב. פרופיל של מצליחן
• אריה אבנרי

30

אחות ראשית

אחרי 30 שנים במקצוע, כמעט
מין הדרך של מערכת הבריאות
• אוראל צנעני-הופמן



יפה סדור. תצלום: רותי ורדי. מדברת עכשיו על אופנה, כבינוס הבא
שלה. מה היא מבינה באופנה? היא תבין



שון לונן. תצלום: אני לייבוויץ. רק בן 12, וכבר דמות תקשורתית



יונה מרדכי. תצלום: גדי זגון. אפילו אם יצליח, התחנה המרכזית
תהיה הפרויקט האחרון שלו בארץ

מחזור חיים

אין הוועד מנחם גולן מיליונים
אצל הבמאי פול מאזוז טקי. וגם
דייגן יוצא פראייר • אלי חבור

הדור השני

העלומת מותו של הסופר
האיטלקי פרימו לוי. הוזכר
כמועמד לקבלת פרס נובל
• אבי לן

36

אצל יפה

אין נולד "יפה קפה" באיטק וילג'.
מה קורה לחבר'ה ואיפה הם היום
• רותי ורדי

38

האי הקסום

אצל רונה ורולה קוסטר,
אימפריית תיירות בשווי 100
מיליון דולר, באי קריבי ליד
ונצואלה • כופים, אודטה דנין

40

וינסטון

מפת לידתו השמיימת מעידה על
דבקות במטרה, אומץ לב גדיר
וחוש מפותח לצדק
• האסטרולוג אולן סקל

49

צ'רצ'יל

מפת לידתו השמיימת מעידה על
דבקות במטרה, אומץ לב גדיר
וחוש מפותח לצדק
• האסטרולוג אולן סקל

מחוללני



איראנים בשבי עיראקי... ניל מ
האמנה הנוגעת בדבר, הם זכאים
למקלט מולטי בישראל.
הצלום: סיגמא

11

נמל פטו

יגאל סרנה

לשוליות היה ריח רע של גן חיות כמו ליד כלוב הדרובים, כשאנני עם המורה יוסי לבקר את העצירים האיראנים, ואליאלה פ. וראמאראן ק. היושבים בכלא ניצן, רמלה. חומה גבוהה, צבועה בעליות כמו קיר של גן ילדים, התרוממה מעל תור ממתונים ארוך ומרומט עציבים רק התנועה המתמדת פנימה, אל הביקור, ציננה את הכעס, דחתה את התפרצותו של מי שלא נותר לו מה להפסיד. הסודר פתח את האשכב להרשמה בשעה אחרת, הממתנים כבר היו שפוכים על הרשא, הם ילדיהם הבוכים והאמהות הוקנות של האסירים.

השלט מעל הסודר אסר על הכנסת עצוצי מלחמה לכלא, שלא יתחנן אקור פלסטיק בגבר של שומר. "מותר להיכנס שלוש מבורגים או שני מבורגים ושני ילדים". היינו רק שני מבורגים, שבאו לראות שני מבורגים אחרים שלא הכירו לפני כן מעולם. יוסי, מורה מתל אביב שהולדתו בטהרן, קרא בעיתון על האסיר האיראני פ. שאיש לא בא לבקרו, והוא כלוא על כלום, והתעוררה בו בבת אחת תחושה כבדה של עוול. "ארץ חיריה בעולם", גיחך, "בה נמקים בכלא אנשים שברחו מחומיני". כבר תשעה חודשים יושב פ. בכלא הישראלי, ק. יושב כשישה - כניסה לא חוקית והמתנה לגירוש. הצד השני של חוק השבות, אם אינך יהודי או תייר, אתה לא יוסי הרגיש צורך רחוק כבוא לכלא. שפ.

הוא גויס לצבא האיראני, היה בסירוגנות וניסה לברוח, נכשל, וכעבור שבוע חודשי שירות הצליח. הגיע לעיראק. כל הזמן ברוחם חילים לעיראק, אמר ק. יושב שבוע חודשים במחנה פליטים בעיראק, כך כל האיראנים, גם החילים שנמלטים אל האויב מחנה ערב, מקום נטול תקווה בתוך המלחמה שלא רואים את קצה.

במחנה זימן תעודת מעבר ואיתה ברח לירדן, משם הגיע לישראל. גרסתו הייתה מבוזבזת, בספרו ליוסי את קורותיו ליד ישראל.

הפקד כהא

מקורו של האסיר פ. שקדם לו בשלושה חודשים, מלמד שגם הלאה אין כלום. וליאלה פ. הגיע לאלית כשהיה לפנות בוקר של חשביעי במבואר השנה, אחרי בריחה מאיראן, ורך עיראק, ירדן. עבר את מסלול החקירה, כלא רמון, משפט על כניסה לא חוקית, זה ארבעה חודשים הוא יושב, כבר אחרי ריצוי עונשו. משוט, יושב בהמתנה לגירוש, נוח למשרד הפנים שם יהיה בכלא. תאורטית יכולים פ. וק לשבת בכלא עד קץ חיייהם. מאטר עולם של פליטים מריניים במדינת שחנה באלפיה את בואה של איה גורל.

הפקיד כהא במשרד הפנים חתום על צו הגירוש. רק הנציב העליון של האו"ם לפליטים יכול למצוא מקום מגורים אליו יגורשו. במשרד הנציבות בארץ נאמר לי חשבוני, כי עכשיו שלחו את עניינו של פ. לז'נבה, תוך חודשים, תגיע ותשובה מל'נבה. ואל תשכח כי שירות התעסוקה בכל העולם מלאים איראנים נמלטים על מוזרותיהם, ואיש אינו רוצה בהם. קיומו של האסיר ק. כלל אינו ידוע לנציבות האו"ם לפליטים.

בסוף אוקטובר השנה, ביקר ע"ד אביגדור מלרמן בכלא רמלה, מתקן ניצן. פלדמן פרקליט של האגודה, בא לבקר את פייסל חוסייני, המהפכן ללימודים פלשתינאים, חשוד מנהלית חוסייני הכיר לו את פ. פלדמן, גרסה, ממאטר חשוד, הוליס לייצגו. "ישב על פי צו גירוש טמני, שאין בו ארץ יעד, אין מעד ביצוע ועל פניו הוא נראה נצחי, הכלא הופך למעשה לארץ חנינו".

בידיה במחנות

יומים אחרי ביקורו בכלא אצל פ. של פלדמן מתבסס ליועץ המשפטי לממשלה, למשרד ידעתי, חקירה בטוחות אינפנטסיבי ישראל, הלתה, כי משהו של ק. נבדל, וכי אינו מחוזה כנה בטוחות. התבוננים מראים

כי מרשי נרדף באופן פוליטי במדינתו, הוא זכאי, על פי האמנה הנוגעת בדבר, למקלט מולטי בישראל או בארץ אחרת. החוקתו מעוררת תמיהה... אין כל מניעה לשחררו ולאפשר לו לקיים את עצמו... בדיוק שעשיתי מאשרת, כי שום ארץ אינה נוחתת לכלוא פליטים מצבא חומיני.

הוא אסיר, לב, כתב ע"ד פלדמן ליועץ המשפטי לממשלה ולשר הפנים, "לשים במעצר את מי שקורות חייו הקצרים כל כך טראגיים ומלאי תלאות. פ. הוא אדם אינטליגנטי, מומחה לניווט, מסוגל לראות לעצמו לא יפול למעמסה אם ישוחרר... המשך החקירה בכלא היא עונש אכזרי שאין מרשי ראוי לו".

המכתב גם מוכיר את פרשת הכושים העבריים, קבוצה מהם הושמה במעצר לפני גירושם לארצות. אח"כ התברר, כי ויתרו על אותותיהם ואין אפשרות לגרשם לשם. הוגש בג"צ ע"ד פלדמן, ופרקליטות המדינה נאותה, במתוך הריון, לשחררם עד שתמצא אפשרות לגרשם.

תא של שמונה

בינתיים, לא הגיעה כל תשובה מהיועץ המשפטי או ממשרד הפנים. אשה שעיסוקה בפליטים אמרה לי, כי כך מנהגו של המשטר בעניינים מסוג זה. נותר רק מוצא אחר: בג"צ. על פי כל התבוננים, פ. וגם ק. הם פליטים מריניים.

מספר ימים אחרי ביקור פלדמן בכלא, צלצל אלי לילה אחר פ. בחינה. אסיר מקבל אסיר, יכול לדבר עם מישור מבחוץ על פי חוקם הקצר שקובע לו המרחק בין המשוחתים. פ. חשש לפעמים לחייו, יש בכלא אסירים שחומיני הוא רמות נערצת עליהם. כתא

חיים אינו שמונה איש, יהודים וערבים, קרימינלים, לא בטוחינים. יש לך חברים בכלא? יש כמא, אם אצא, אולי אוכל להיות קצת כבאר שבע אצל אחי מהם. אולי בקיבוץ. - שמעית מחשבות שליך כלום. כבר שלוש שנים. יש לי חורים, אשור וכן, שגרים יחד, אני מתגעגע אליהם. - וזו לך ביקורית?

פלדמן היה הביקור הראשון. שלוש טעמים שלחו לי גיירות מהאור. אחרי שביקר אצל פ. לפני כשלושה שבועות, ניסה יוסי חתל אביב לצלצל מביתו למסטר הטלפון שמקר לו פ. אפשר לחייג לאיראן מיראן, אבל מקום משוחת של פ. נידה, מחו המרחק, חקורים לא מוכים. יוסי לא הצליח, גם אם יענו פעם בביתו של פ. באיראן, צטרף יוסי לנקוט זהירות רבה, לא לדבר יותר מדי. מצותותם שם.

בתוך הביקורים ישבנו מול ק. משני עברי הדשת. יוסי ניסה לדחוק שטר של חמישים שקל לידו של ק. בקיום הקשה בכלא, רק כפי קונה הקלה כלשהי. אבל ק. הצמיד את כר ידו לרשת מצידו, לא נתן לשטר המגולגל רק כמו סיגריה, לעבור, מטעמי כבוד. לא עורר גם התצפית של יוסי. גם רזו התנגדי, איש קטן, שערך סרוק בקשרו לאחור, ישב וכתב שול את אצבעותיה וקטנות כרשת. מה מביתה תינוקת מתחיים מה עובר אליה מהטרגדיה של חוריה, או המשפחה ליה, או האיראני מה יישאר לה בראש מהאיש הממושט שראתה דרך הרשת, שאפילו לא חביש בה חרס כבה על גורלו והעביר פתקים מגולגלים רק ומכתב גירושין. על תנאי לגונה, שישבה בצד התופשי.

בכל אחד מאיננו יש מינה תמה למולדת חישנה שלי, אמר המורה יוסי, ובכך ניסה להסביר לי למה בכלל איכפת לו משני האיראנים האלה שישבם מה, בכלא רמלה, אולי חקירה, לו את אחי, שבה חודשים מנסה להימלט משורן, אולי את לירותיו.

מפקד ספינת טילים ופירן איראני ברחו מהגיהנום כדי להרקב בכלא ישראלי. מחכים לגירוש לשום מקום. סיפור על אטימות לב בחתימת פקיד. בג"צ יכריע

וק ידעו שמישהו מתעניין בהם. משפחותיהם יושבות בצמון איראן וחושבות, כי יקוריהם כבר מתו או נעלמו באחד ממרכזי החלמה הענקיים של איראן-עיראק. הצלב האדום משל רק באסירים ערבים בכלא. יש לי הרבה נסימנטים לאיראן, אמר יוסי. לא מחסור ששד הביטחון רבין דיבר עליי, לירות עברה עליו שם. הוא איש ממוצע קומה, זקן שחור מאור, עוסק במטריקה. מיד אחרי שנדע על פי האסיר פ. ה"ך לכלא כאיש פרטי, ריבון שלושית רקות, אשירות, גיר יוסי על פ. משרים, אנגליה, סובה, איש חוביב מאור, לא אבק אדם גם אחרי שנתיים של נדורים ויסורים קשים. דיברו ביניהם איראנית בריאלקט של המחנות הצפוניים. או שפ. ליוסי, שיש עוד איראני בכלא ושמו ק. שפירשו באיראנית מעשה הלב גם הוא מהצפון.

חיפוש גופי

אחרי שבוע, הלכתי עם יוסי לבקר את השניים בכלא. הוא לקח כמה ספרים ששכיל פ. "צ'וב מוהיט ונאטח בריסטי בנגליה וגם קסטות של מוסיקה איראנית, שלא יתנו להם לזכור. בתוך צ'וב, גרמא לי, רשם והקישו לפ כמה שורות של עידוד.

עמדנו ועמדנו ועברנו חיפוש, תעודותיו נלקחו, עברנו מתוך לחיר, תמיד פסל כרול, כרז, שלט אוהדה, שירות בתי הסהר ניסה לשער את תנאי הביקור, אבל הכל מער על תפיצוב עולם המוריד לטיסיון כל מאמץ. אחרי שלוש חודשים, עברנו חצר ובכנסו לביתר הביקורים, עשר משפחות שרואות ברמנית, לחי שעה את יקוריהם דרך רשת צמודה, ניסיון רחוק להעביר חום וסיגריה, תדירות חשוכות ואחבה או כעס בזמן קצוב. איש מהאיראנים שביקשו לראות לא היה שם בין האסירים שהובכנסו. מפתח, נשללו הביקורים בשל התנגדות. ק. הופיע אחרי עשר רקות, כן 21, נמך קומה, ראשו מסופר, קצר, לחי ויטיות, אין לילה שאי לא מוכר, אמר ליוסי מהסירה, ראשי מתפרץ.

בוא ותראה איך פועלים טוב יותר

צעיר עד גיל 26, אתה יכול להרוויח יותר!



חשבון צעיר

חשבון חדש ובכעדי המיועד לסטודנטים, לחיילים, לבני-העור לשכירים ולעצמאים עד גיל 26.

- **הסכום מיוחדות בעו"ש**
ריבית זכות יומית בחשבון העו"ש החל מהשקל הראשון ועד 5,000 ש"ח.
■ **אפשרות למעורבות** יחד עד 1,000 ש"ח בריבית מועדפת.
■ **לגילאי 18 ומעלה** 50% הנחה בדמי ניהול על כל הפעולות בחשבון ובבריכות עסקים.
■ **נמלה חודשית** קבועה נמוכה במיוחד.
■ **פיקדון מלא** מלאי נזיל ונשכון המספק חודשית ופיקדון מלאים חודשית לחיילים ובני-העור חב"י "מנהל המסים".

- **הסכום מיוחדות בחשבון ובמסמכים**
■ **"צעיר וקטן"** מספר חשבון נמוך ופיקדון בחשבונות חודשיים לחוספי קצבה עד גיל 26 חודשים ובכרטיז חודשית.
■ **החזר והסכום** בסמכות מיוחדת עד ובכרטיז מספר והחזר חודשית לסטודנטים ולעצמאים.

- **הסכום מיוחדות בהלוואות**
■ **הלוואות עד 5,000 ש"ח** בריבית מועדפת.
■ **אפשרות לריבית** עד פיקדון חודשית לחוספי קצבה עד גיל 26 חודשים.

הינכם עשויים להפיק תועלת מרבית מכל הפעולות בחשבון הצעיר. כל המידע נמצא באתר האינטרנט של בנק הפועלים. לחיילים ולסטודנטים ישנה הנחה מיוחדת על דמי ניהול.

בנק הפועלים



בגין יוצא

חיים שיבי

תצלום: זום 77

בגין יוצא, פעם בשנה, כמו מאור. מהבית לבית העלמין שבהר הויתים וחזרה. הצילום הזה מעלה אותו פעם נוספת באובי הכובע העניבה. המסקנים - ומסכת הפנים שהולכת ומצטמצמת בעצב קשה.

הנה בגין על חלקת קברה של רעייתו עליזה, נהגת בירי בנותיו. מעגל של המשפחה הלוהמת סובב אותו, מסובך על נשמתו בפעם המשישית מפני הבוקר המצלמות. למה אנתנו לא מניחים לו זה הבגין שנותר מכל חלומותיו שחלמנו על עצמנו ושחלמו עלינו אחרים.

הנה בגין, מסיבת זום הולדת, 1981. בגין של הבית ברחוב בלפור, לשייר "שיר" הוא אומר למעגל מסביב, המקולה של המשפחה הלוהמת מבקשת לרעה: מה רוצה בגין לשמוע. להקטן של תימנים מראש העין הולמת על תוף של פח. אני עומד שם עם פנקס ביר ורושם: לרגל זום הולדת 68, ביקש ראש המשלה לשמוע את "לחיי העם הזה ובעד טוב שהאזכרה". לחיי העם הזה בגין קטן. אחרי הנצחת הבור

העיראקי. אני יושב מולו בגן המואר של מלון המלך רוד. בכריכה צפים ריי פרחים, רוח ירושלמית של סוף הקיץ וקולות באמריקנית. כערב הוא מורחים בגן יהודים טובים מאוד, עשירים מאוד. נותנים להם מגילת קלף קטנה, מייסדי תעלת הים, בגין נותן להם נאום. הם אורכים כל רגע, כל חלומותינו, כל המחאותיהם.

בגין יוצא. כמנ בכיתה הראשונה שלי לעיון הזה. 13 לאוגוסט 1979. הכותרת: "לאחר ההלמתו - שוב ישוב בגין בראש הממשלה". כותרת משנה: "נותרו שנתיים וסלישה חודשים של עבודה לא נותר אפילו על יום אחד".

מסרר הממתינים ברחבה סליד מטרד ראש הממשלה. שיפור, כרגיל, לוקח את השאלה הראשונה. אני רושם את השורה הבניית הבאה: היום נפתח דף חדש ביחסים בין השירים ובדרך הפקודה של הממשלה. לא חזרתי הדלמות. הכל יוכרע וישראל חתום בחור הממשלה ודרך הצבעת השירים לא נובא למסמך.

כל כוונותיו החגיגיות והטובות. צלוקם של "זל", הנה הבגין שנותר. לחם אסור מרצנו שלו.

של אלף מיליונים בחדר עד היום הזה בין השירים של הנז על סם אמיל גרינצוויי בקרית רוד בג'ורדיון.

הנה בגין. אני יושב מולו בתיאטרון ירושלים ורושם. חידון התנ"ך העולמי לנוער. בגין שואל את "השאלה שהכריעה את הכף". פטר את דברי החוכמה והרימוזים במקרא המתבססים על תכונותיו של הנשר. החייל נפתלי מכלוף, שכונת דודה בנתניה, תשעה ילדים, כל הסיפור, יודע לפרט את כל תכונותיו של הנשר. מכלוף הוא החתן. בגין מחבק אותו, מביק על לחיו נשיקה מעלצלת. כל נשיקותיו.

אני רושם: "בגין אמר לקהל המדינה אמר הייתי ברחובות ירושלים וראיתי את העם שמח. אני כבור שכבר חלפו עשר שנים לפחות בלי שתהיה שמה כזאת. העם יודע היום שקם לו כוון, אשר כמותו לא היה לו טא ימי המכבים".

כל חלומותיו שחלמנו. עכשיו, בעדשות של "זל", הנה הבגין שנותר.

7 ימים שבמקו ידועות אחרונות

מושהו יפה קורה החורף. אוכיו.



אוינו הקו החם של האופנה

קנה ב"יזה" וסע לאולימפיאדה



יזה יותר טוב מנסק.

יזה-לויס האשורא טל קונסול בנק לאומי בנק דיסקונט

כאן מן אלמל



החלום: מרדכי קאמני

קנה ישר בטלוויזיה

בארצות הברית, ארץ הטלוויזיה, יותר ממתחית בתי האב שיש להם מכשירי טלוויזיה - קשורים גם לכבלים. בעוד הטלוויזיה בכבלים בישראל היא בעלת אופי מקומי, למעטים שכותני - כאמריקה, המריסה היא ארצית. כיוון שכן, המתכבים לתחנת הכבלים, יכולים לראות את אותו הסרט בניו יורק ובלוס אנג'לס.

הכבלים איפשרו קיום ערוצים מיוחדים, מתמחים, הפונים למחיר קהל קטנים. בניו יורק לבד, למעלה מ-30 תחנות שמשרות כבלים. בלוס אנג'לס רבתי - 66. יש המקרינים סרטים בלבד, 24 שעות ביממה. איי.בי.אן. היא הירידה שבזמן, יש ערוץ לסרטים בריטיים וסרטי-איכות. ערוץ המקרין סרטים אמריקניים ישנים (קלאסיים) וכמה ערוצים המשרדים סרטים "חדשים", שרק לפני כמה חודשים הוקדו כבלי הקולנוע.

יש ערוצים לספורט, למסיקה, רשת אס.טי.בי, לדוגמה, משרת וריאלי קליפס בלבד. רוב ערוצי הכבלים מממנים עצמם מפירסומות. לערוצים מסוימים עליך לשלם 4 עד 9 דולר לחודש דמי מנוי, ואז אתה פטור מהפירסומות. אחד מהם הוא ערוץ חלם וריסני, המשרד סרטים "למשפחה". ערוץ ה"פלייבוי" עוסק בנושאי מין - מסרטים כחוליים, תחרויות חשפנות, וחוכניות. מצלמת בנדרמן, סבה המתיחות מבוססת על צעירות עיוורת, תרשום בנשיא מין, וריונים על אורגזמה.

יש ערוצים למשדרי זה, ערוצים ונוכחים. שידורי מוג אוויר, ערוץ למחשבי-עברות, שערי המניו, ומה לא.

רשת הטי.אן.אן - קייבל גיוו נטוורק - המשרת חדשות מכל רחבי העולם, 24 שעות ביממה, היא אחת הנורמים הראשיים למשבר הקויר בימים אלה את מחלקת החדשות של הרשתות הארציות הנודלות.

התופעה חדשה יחסית - ערוצי קניון. על המסך מציג מנה - איש מכירות מוכשר - מוצרים, חפצים מוזמנים לקנות מיד, באמצעות הטלפון. הערוצים האלה משגשגים עד כדי כך, שרשתות הקניה הנודלות מתעניינות בפיתוח ערוצים מסעם.

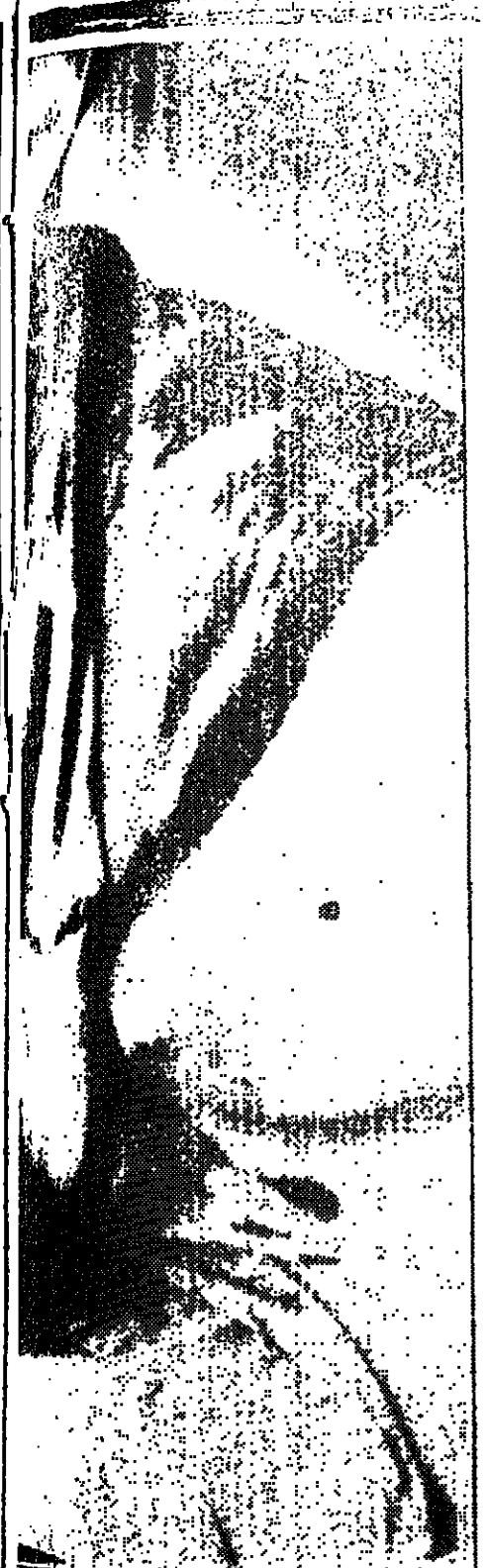
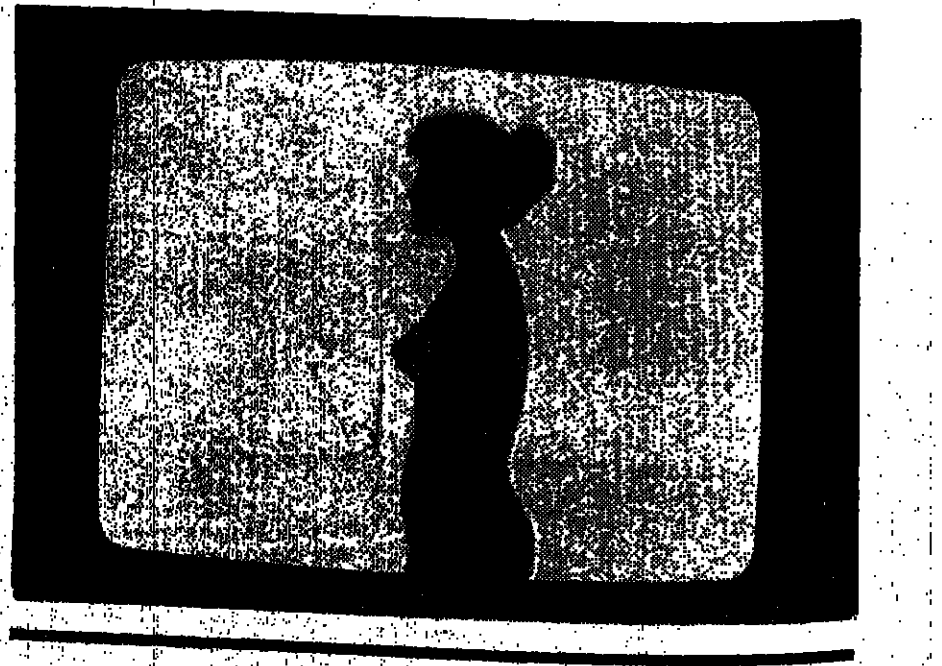
ידוהו הצרכנים האמריקני. קונסומר רפואתי, שמאחוריו גם ארגון צרכנים רב השפעה, פרסם בגיליונו האחרון סקר על התנהגות כבלים ועל השירות שכן נותנות. הצרכן האמריקני הממוצע צופה כבלים 30 שעות בשבוע וממוצע הצפייה האמריקני בטלוויזיה בכלל הוא 60 שעות. שעות מבוזרות למשפחה. הוא משלם לתחנת הכבלים 23 דולר בחודש. המחיר השבועי למנוי מגיע למחיר של מכשיר וריאלי, מכשירים עורלי הסקר.

סקרים מלמדים, שרשתות השידור הנודלות, אי.בי.סי, סי.בי.אס, ראנ.בי.טי, מאבדות צופים לטובת הטלוויזיה בכבלים. השנה אומרים עורכי הסקר, חגבר הטלוויזיה בכבלים על תחנות השידור. בשנים 1977 ו-1985 זה אירבו 20 אחוז מהצופים והתנהגותם. בתחנות הכבלים אומרים את מספר הצופים שלהם היום 43 מיליון איש. חלק מתחנות הכבלים התחילו אפילו להקים תוכניות. מקוריות, המתאימות לאופי הצופים המיוחדים שלהם.

בכבלים מספר המנויים מגיע לכ-5,000 בתי אב. מחיר ההתקנה - 100-50 שקל. אצל הדיקן בשכונת רמות בירושלים אפשר לרכוש כ-30 אנדרות את לוח המשרדים השבועי של טלוויזיית הכבלים המקומית. ביום הפרסום, נחשף הלוח כלחמניות. כבתיים שיכללו את השיטה: מדי יום ראשון מקרינים על המסך את לוח המשרדים השבועי והיומי.

רוב תחנות הכבלים הירושלמיות משרות במתכונת כמעט זהה. השידורים מתחילים מדי יום, בשעה 5 אחריצ ונמשכים עד 1 אור צהות. כימי שישי משרדים עד 3 לפנות בוקר. בשבת, מתחילים השידורים בשעה 10 בבוקר ונמשכים עד 1 אחר צהות, עם הפסקה בת משתנה בהגדרת וריאלי. הודעות למתקנים משרתים בתחנות הצהריים. כימים שהטלוויזיה הישראלית משרת, נחים הכבלים במהירות שש החנות.

בירושלים פעולות, נכון להיום, 50 תחנות



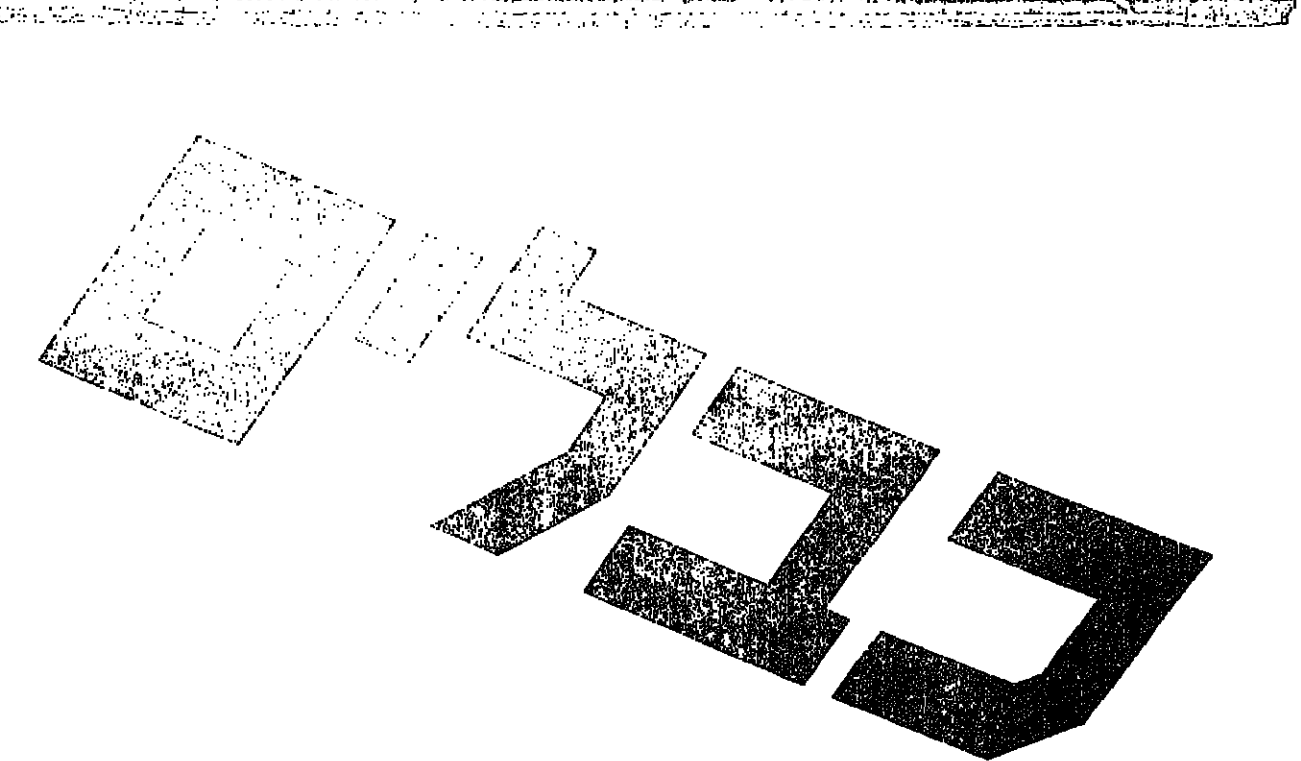
מסוימות, סגרו הכבלים את אולמות הקולנוע.

שוטרים וקציני משטרה, חברי כנסת ואישי ציבור, מנכ"לים ואנשי צבא, מולם מחוברים לכבלים. זה ממש פשע. הריבה כסך מלחמת התורמה שאלה הכריזו על התחנות הפיראטיות. אפילו קומנדו כבלים, כן 30 איש, הוא הקים. הם עוברים מעיר לעיר, משכנה לשכנה, מאתרים את הכבלים הלא חוקיים, מתקנים ומנסים, עד כמה שניתן, להגיע למקור עצמו. בדגש שאיתור את המקור, בכנסת המשטרה לפעולה. המלחמה הצליחה בשבועי כבלי ובשיכון ל' בתל אביב, אורי אומר, שמא החלו שידורי הכבלים, חלה נסיגה גדולה בשוק ספריות הווידאו וכן במספר הצופים בכתי הקולנוע. לרוביו, עד לפני שנתיים, היו 600 ספריות וריאלי, היום - 150. היתר פשוט את חרגל, בין השאר - בגלל תחרות עם הכבלים. בעצירות פיתוח המיתר, אומר אורי.

■ ■ ■

המשותף לכל המנויים, הנמנים עם כל שכבות האוכלוסיה, הוא "קשר החשיקה". איש מהם אינו מוכן לתת פרטים על עצמו, לא מוכן להסגיר את מספר הטלפון באמצעותו משגשים את הכבלים. מעבר למספר הכבלים שישלם בהם את זמנם, הם חוששים שהמספר יעלה על קצבית הפיראטים ויביא את הקו על חצרוץ החליפי.

מנוי משכונת הקטמנים בירושלים סיפר, שהחיל בשירות חובה, בשותפות עם חברה מפעיל תחנת כבלים, השניים מסתובבים עם איחוריהם. המפעילים מחליפים ידיות בקצב מתחר, מנסים להעלים את הקולנוע. ידוע על בעלי דירות בקטמנים שמקצוץ להם 500



שביתת הטלוויזיה המתמשכת נתנה זריקת עידוד לטלוויזיה הפיראטית. לאף אחד לא איכפת שעוברים על החוק • הערכות: 250 אלף מנויים, מאות תחנות, מחזור שנתי של 30 עד 50 מיליון דולר. הכל כסף שחור • גם עם חידוש שידורי הטלוויזיה, לא יוותרו, כנראה, על סרט כחול בחצות • צוות כתבי 'דיעות אחרונות' סוקר את השוק



ע 7 שקלים לטרט, שלא לרבר על הסרחה שבהחלפת הסרטים. תמורת 40 שקלים רמי התחברות, ר-30 שקלים לחודש רמי מנוי, אפשר להנות מסרטים משעות אחר הצהריים ועד השעות הקטנות של הלילה. השבת פועלות התחנות משעות הבוקר המוקדמות ועד 1 אחר צהות.

אין זה מתחילי רפיקה ברלת בשעת ערב מאוחרת. גבר צעיר שואל אם רוצים להתחבר לרשת הכבלים המקומית. בדרך כלל יוסף מיד, שכל השכנים כבר התחברו. לא תמיד זה נכון. אם התשובה חיובית - כבר למחרת יגיעו העוברים לריה וישלשלו כבלים מהגג אל הטלוויזיה הפרטית שלך. בערב, תוכל לצפות בסרטים, ותשלום כמזומן. כבוא מועד התשלום, יבואו הנוכחים כלילה.

■ ■ ■

זה אסון, התאבדות לאומית. אנחנו

עם המשחק כסף, כוח ושלטון. החוק במקרה זה, משמש שחקן משנה, כוח שמופיע במהלך ההצגה גה פעם או פעמיים, והביקורת אפילו לא מזכירה את שמו. מרובר כ-250 אלף בתי אב, כ-5 מיליון דולר, כסף שחור, מדי חודש, מחזור שנתי של כ-50 עד 60 מיליון דולר. כבלים רבתי, כבלים.

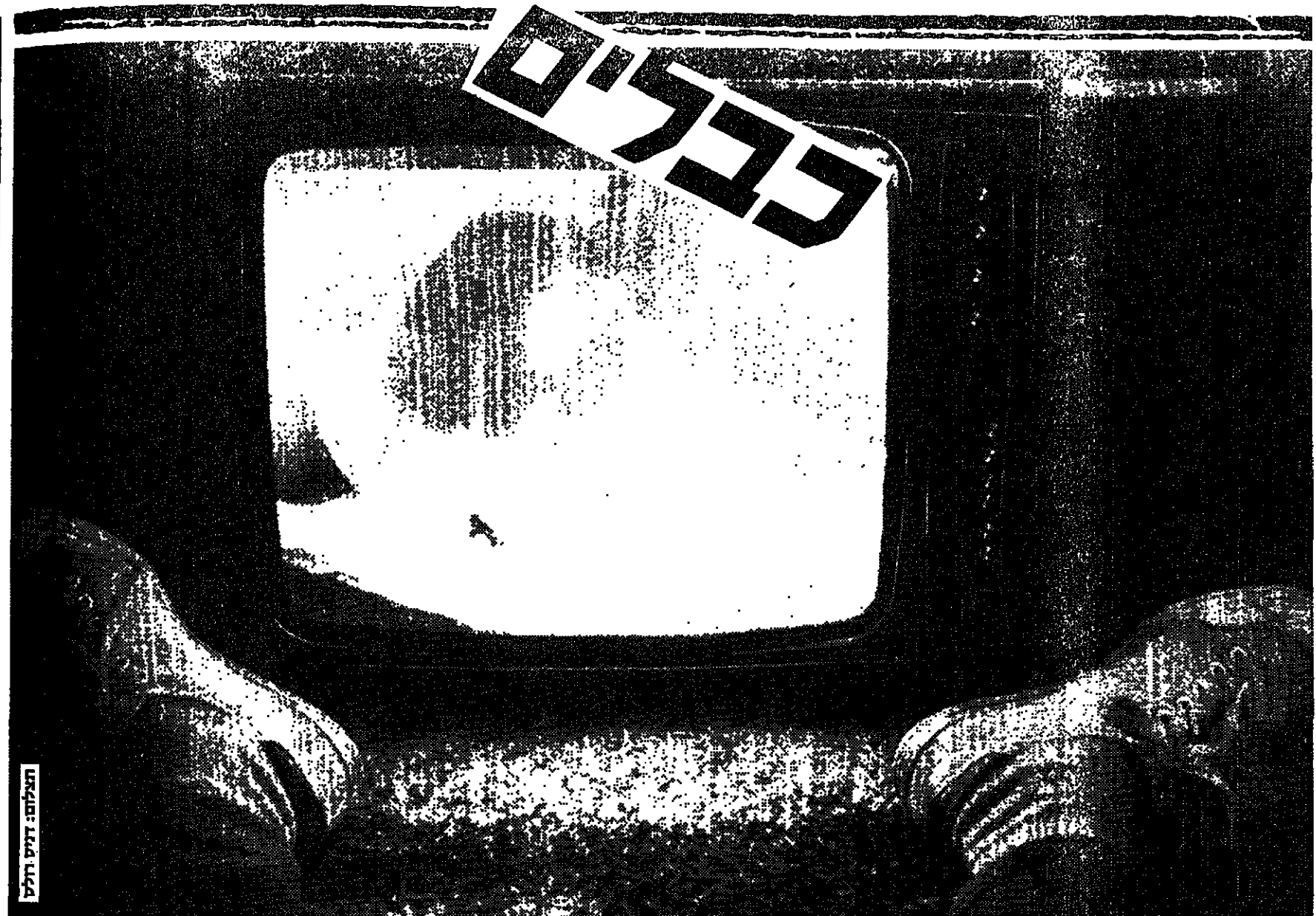
מכנים אותם "כבליסטים", פיראטים. אומרים שהעולם התחתון משתלט על התחנה. יש מי שסופר על אנשים שכאים באישון לילה ומאיימים, שאם לא יתחברו לתחנה, יבולע להם. אולם, אין אחד אינו מגיש תלונה רשמית.

מאות אלפי אורחי ישראל מרוחקים, מדי יום, אל הטלוויזיה בכבלים. יודעים שזה אינו חוקי ומעלימים עין. יודעים שהחוק יפעל, וגם זאת בעריונות מסוימת, נגד המפעילים ולא נגד הלקוחות. בינתיים, עד שתהיה טלוויזיה בכבלים חוקית, נהנים ממה שיש. בעיקר מסרטים. לעיתים, כאלה שעדיין לא הוקדו בבתי הקולנוע, או למה לא להתחבר

■ ■ ■

שביתת הטלוויזיה נתנה רחיפה איריה לפיראטים. שכונות שלמות, ערים ועיירות פיתוח מרושעות לכבלים. אבל הפיראטים שיגשגו גם קודם לכן. העובדה שהטלוויזיה הישראלית משרת שעות ספורות ביום, ומקרינה רק שני סרטים בשבוע - הביאה את הצופים לחפש ערוצים חליפיים. לא לכולם יש כסף לרכוש מכשיר וריאלי ולהתחבר על מניו כספריית השאלה. מקלט וריאלי עולה כ-2,300 שקל. החלפת סרט בספרייה עולה 8

בהכנות הכתבה השחתה:
 • נחמה דואק • חיים ברוידא
 • גורית ארד • רבקה נוימן
 • דני קיבר • גד ליאור
 • משה רון



בבתיים מקרינים סרט תורכי אחת לשבוע • אצל הדיקן בשכונת רמות בירושלים אפשר לקבל לוח המסדרים השבועי של מלווייית הכבלים המקומית • על אחת הקטטות בחיפה נמצא תעודת פרסומת לתנועת 'כך'

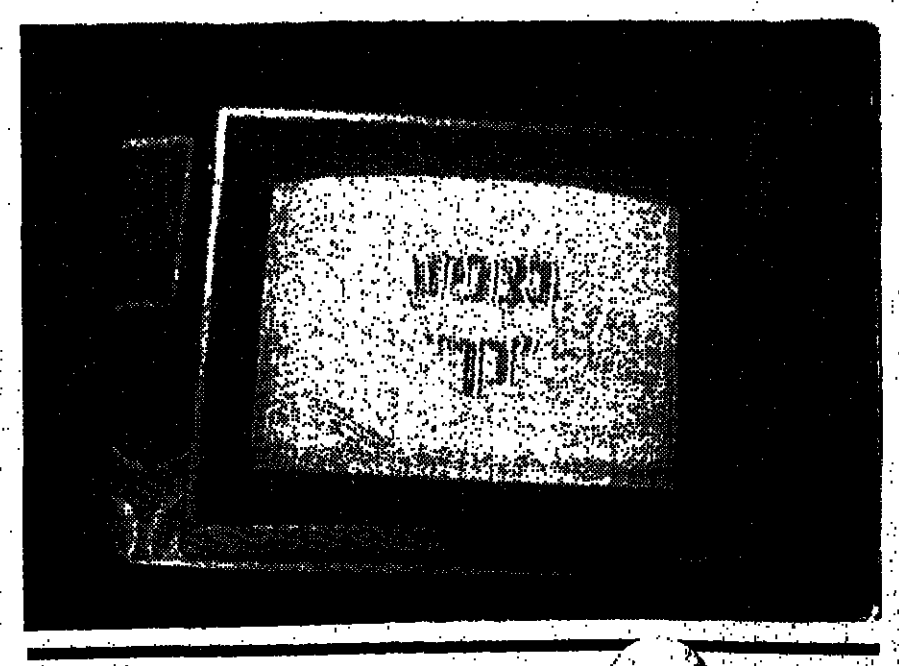
לפרסם את מוצריהם בטלוויזיות הכבלים של בעלי פלרלה הודיעו שהם מוותרים על התענוג האלא ווקי. בעל התחנה הפיראטית החליט לנקוט באותו ערב הקרין כיצד ניתן בקלות מרחיקה, לפרוץ את ולתות התכנה. חשפה ידיעה גם 'מלחמת כנופיות' על רקע נסיון השתלטות על אזורי שידור במקרה אחר הוצתה מכוניתו של בעל תחנת כבלים, שמעון מורוז, תושב שכונת גוף רון. לפני כחצי שנה, נדקר בעל תחנת כבלים בנווה שאנן שבחיפה. לפני כחודשיים, הוגש כתב אישום כנגד שלושה שטחו בעל תחנה בכרמל.

בכפר שלם שליד שכונת התקווה, נעצר זלמן אלפרון, ממשפחת אלפרון המפורסמת, בחשד להפעלת טלוויזיה בכבלים. עודד רינו, מרדכי כ"ץ, אומר, שהוגש נגדו כתב אישום מאחר ומצאו אצלו פנקס עם שמות מנויים וציור שידור. אחר, יעקב אלפרון, אומר עודד רינו, מעורב בפרסום טלוויזיות בכבלים. הלווייתנים היו הראשונים. משפחות אלפרון ואטיאס. בעקבות ההצלחה והכסף הקל, חדרו לשטח גם דני רקע, קוניס או גונבים ויראו ומספר כבלים ומתחילים לשרר.

כיצד הם פועלים? ההשקעה קטנה מאוד. חירור פיראטית באזור חיפה. 'להלכין' את

העיר נתניה יכולה לשאת בתואר. חלוצת השידורים בכבלים, עוד לפני ששש תופעת השידורים הפיראטיים, ועוד קודם שידע הציבור כי מסתתרת עבירה על חוק הבוקר בעצם קליטת השידורים, קמה בנתניה חברה פרטית בשם 'קריחה'. תחילה שידרה התחנה במתכונת מצומצמת: תוך חודשים אחרים, נימנו אלפים עם מנוייה.

אנשי 'קריחה' ידעו מה אוחזים הנתניהיים: לבד מסרטים, נהגו לצלם בווריאן ביום שבת, את משחק קבוצת הכדורגל מכבי נתניה ובשעת ערב, להקריט מעל המסך הקטן. את כוחה של תחנת הכבלים ידע גם ראש העיר, ראובן קליגל, שנאות להתראיין על סוגיות הקשורות לניהול העיר.

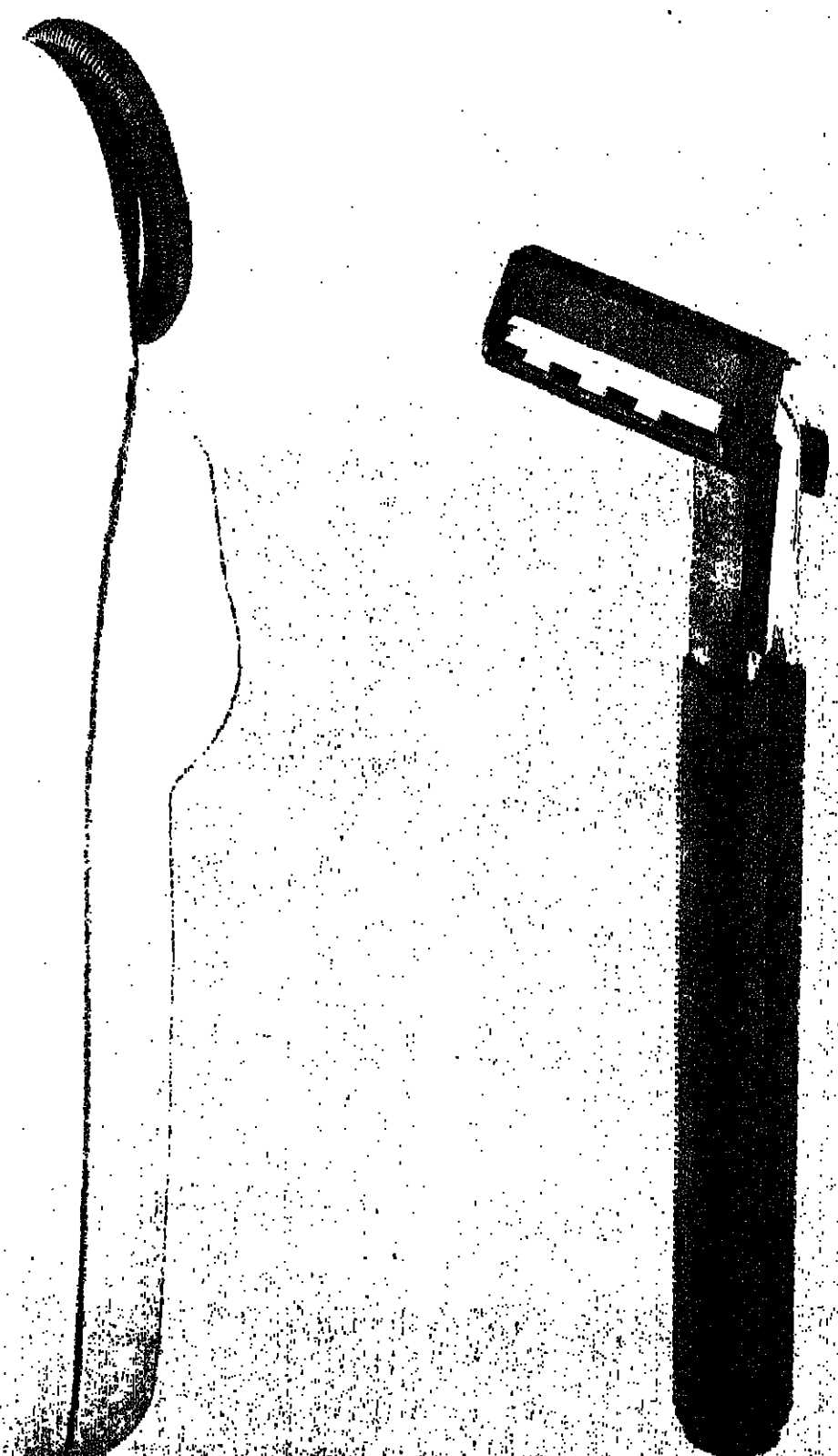


קריחה, כנעה עובדת בשטח. כשיקשו אנשי בוק לחסל אותה, נאלצו להתמודד עם הליך משפטי ארוך ומסורבל. התוצאה הסופית הייתה מעין תיקייה בית המשפט צויה על אנשי התחנה להוריד משדרים. סופית, אף הורו להם לעשות שימוש בכבלים, לשם מנון שידוריהם.

העיר נתניה יכולה לשאת בתואר. חלוצת השידורים בכבלים, עוד לפני ששש תופעת השידורים הפיראטיים, ועוד קודם שידע הציבור כי מסתתרת עבירה על חוק הבוקר בעצם קליטת השידורים, קמה בנתניה חברה פרטית בשם 'קריחה'. תחילה שידרה התחנה במתכונת מצומצמת: תוך חודשים אחרים, נימנו אלפים עם מנוייה.

אנשי 'קריחה' ידעו מה אוחזים הנתניהיים: לבד מסרטים, נהגו לצלם בווריאן ביום שבת, את משחק קבוצת הכדורגל מכבי נתניה ובשעת ערב, להקריט מעל המסך הקטן. את כוחה של תחנת הכבלים ידע גם ראש העיר, ראובן קליגל, שנאות להתראיין על סוגיות הקשורות לניהול העיר.

קריחה, כנעה עובדת בשטח. כשיקשו אנשי בוק לחסל אותה, נאלצו להתמודד עם הליך משפטי ארוך ומסורבל. התוצאה הסופית הייתה מעין תיקייה בית המשפט צויה על אנשי התחנה להוריד משדרים. סופית, אף הורו להם לעשות שימוש בכבלים, לשם מנון שידוריהם.



גבר מי שמתגלח כל יום... אבל מליוני נשים בעולם נהנות מרגליים חלקות להרבה הרבה זמן.

עברו שנה מאז הופיעה המוצר. מאז עבר מליוני נשים בעולם לשימוש במכשיר החדשני להסרת שיער מן השורש. תיום זה מודות לשיטת 'סופט אנד איזי' על ששיחררה אותן מחשישות המיחששות או הצבריות להסרת שיער חרגלים. 'סופט אנד איזי' עושה זאת עבורך בקלות ובמשאיר את חליקת חלקות - בלעדיה שבעות ארוכים וימים.

לדלק מחפשים כאב ושימוש בייסוסים את איזי במספר פעמים. הראשונה, אך כוכ שמתו ללכת כי בכל שימוש נוסף תסבוב חולק ופחות.

לשימוש נעים יותר ותוצאות משלמות, את מוזמנת לקבל חדרה מדוילת חלנה רובינשטיין.

לכל מכשיר מצורפת חיסם דוגמת קרם 'סופט אנד איזי' להשיג בדוכני חלנה רובינשטיין ובתמרוקיות.



סופט אנד איזי

לח"י, 1948. ההוצאה להורג של יהודה-אריה לוי

הלוואה

בשש ושלושים בבוקר, ה-15 בינואר 1948, באו אנשים וחטפו אותו מביתו ברחוב הירקון. 'שמואל' לא התנגד. לקחו אותו לפרדס ליד רעננה, ושפטו אותו למוות. כשהביט סביבו זיהה יהודה-אריה לוי את חבריו מהלח"י • אחרי 34 שנים הלח"י התנצל, טיהר את שמו • עתה עומד משרד הבטחון להכניסו אל רשימת החללים בספר "יזכור"

שמואל

לא הוזכר עם שמות הנופלים ליד קבר "אריה" כאילו חי.

אילו חי, היה היום בן 71. פנסינר של הלח"י, כדס קטנה וקרינת אורח לח"י. מי יודע, אולי היה מורה, או כלכלן נמלא, או איש עסקים מצליח. היה לו ראש טוב, אומרת קלרה וידו, אחותו. אינטליגנט, ישר, נוער לטולות, אומר אחיו, יצחק לוי.

אולי היה זוכה לכמה שורות בספרי לח"י, אולי היו לו נכדים שמתפארים בעלילותיו. חבריו ואומרים שהיה חבר נהדר. מאותם אירופאים מנומסים, שחוש הזמור רק משוח על שפתיהם. יונני על-פי מוצאו, איטלקי על-פי חינוכו. כל חייו הלם על ירושלים.

אביו היה סוחר אריגים אמיד. גור במייצה

עמוס נבו

רגע לפני שלחצו על ההרץ, עוד שאל אם באמת מתכוונים להרגו. היה יום קודר, מאותם ימים של אמצע ינואר. עננים כבדים כיסו את השמים, ורח סוב עליו מן הארמה. יהודה-אריה לוי עמד בין עצי התמוז, ולא האמין.

חבריו עמדו סביב וטענו את הנשק. "זאב" ניגש, הסיר את משקפיו של יהודה, שאל אם הוא רוצה שיכסו את עיניו. יהודה טרם. "זאב" התרחק, כיוון את אקדחו. ידה. יהודה נפל. זאב ירה שוב. הגופה הועתקה.

למחרת, בא יעקב גרינברג לחדר של יהודה ברחוב הירקון, להשיגו לקלנוע, ולא מצא אותו. הוריו חיכו לו לסעודת שבת.

הראגה גברה.

סמוך לשיכר, יצאו האב משה והאח יצחק, לחפשו. בעלת הבית ברחוב הירקון סיפרה, שבאו אנשים ולקחו אותו. לאן, לא אמרו. מי היו, לא ידעו.

שאלו כל מי שנקרה בדרכם. הלכו אל אביה של גאולה כהן, הוא הרגיע, הבטיח לנסות, אולי יוכל להביא פתק מיהודה. ניסו אצל האחים אליהו, אולי שמעו.

היתה לאחים חנות למכשירי כתיבה ברחוב הרצל. רבים באו ויצאו אלעם. יום אחד, מספר יצחק לוי, "קרא לי אחד האחים, ר"ר אליהו, אל מבני הרנטגן שלו ברחוב רושילר. הבנים אחי פנימה, ובשר לי שאחי איננו. זה היה עשרה ימים לאחר שיהודה נעלם. מפיו נודע לי, לראשונה, שהיה איש לח"י חשוב. ר"ר אליהו סיפר שנרצח. מי רצחו? החברים, אמר ר"ר אליהו. הייתי המום."

את האמת הישוב לא ידע. שום כוח של הלח"י לא פורסם. 40 שנה אחרי, ולא רבים יתרו יודעים אודותיה. הפרשה רבוצת עדיין כצל כבד על לח"י. נתיקי המחתרת אינם ששים להזכירה.

השותפים לרצח, חלקם בחיים, מסתובבים בינינו, גורו שתיקה על עצמם. שמותיהם שמורים במערכת. רק "זאב" מירב, זה היום עדיין כמו במחתרת. לעתים יזכרו בהנמכת קול, יסתיירו פנים כמתחיקים סוד.

34 שנים לאחר הרצח, ביקש הלח"י סליחה, אבל המשפחה לא סלחה. באו אנשי לח"י לטור את שמו, והמשפחה מאנה להיכנס.

כמה תמונות מהותה נכללו ביומן וקבר נחלת-יצחק: יהודה אריה לוי משה לוי, בנה תוקמת המדינה. נרצח ביום ד' שבט תש"ח. בדי דוים על הגנת המולדת לטובת עמו. בן 32.

שנה שנה עולה המשפחה לקבר, והחברים לא באים, מתוך בושה. קרוב ל-30 שנה, אי

קסטלו שבמילאנו, משרתת שרוחצת רגליים ומצחצחת נעליים. למד הנחלת חשבונות בינון מסחרי. אבד סקי ברגעיו הפנויים. חיי פינוק. ואם ציוניות ממנה למד לאהוב את הארץ.

בילדותו אסף עטיפת סוכריות, שאותיות עבריות סבועות בו. כש'כונס' נסע בא לנאום בעיר, ישב מולו כמחפז. ימים אחרים אחר-כך, כבר היה חבר בלח"י.

ב-1935, עזבו הוריו את איטליה ועלו ארצה, והוא נשאר להשלים את לימודיו. בן 19 היה. שנה אחר-כך, פתאום הופיע בארץ איש לא ידע.

בוקר אחד עצרה מונית ביונונג 46 יהודה לא העז להיכנס פנימה. חיכה שמישהו מאחיו יירד, כדי לא להבהיל את אמו.

למחרת, ירדו לסטוריו, לצילום משפחתי. חליפות, עניבות, עמידה גאה, מבטים חודרים. תמונות שנות השלושים. יהודה במשקפיים עגולים, שפם, אף נשרי, רעמת שיער נטוה. משפחה בורגנית.

הביאו איתם חזו עצמי מאיטליה: כסלון עמר פסנתר. האב ישב בבית, ושילב את מיו כעסקים. יוסף פתח מפעל למוצקות ושיש יצחק היה ליבואן אריגי צמר. רק יהודה נ לעסקים. קם ונסע לראש פינה, והצטרף לשלוגות בית"ר. חי בצריף, ישן על הרצפה שמו, גירל טבק.

יוס אחד, זוכר יצחק, בא הביתה קודם מחום. לקח במלריה. הוריו רצו לקרוא לחופא. רק רופא של בית"ר, ביקש.

■ ■ ■

בראש פינה החל ללמוד כלכלה בהתכתבות. מאוחר כלילה, לאחר העבודה כשכולם שכבו לישון, היה יושב לאור הנר ולומד. את החומר קיבל מאוניברסיטת גינאה שבאיטליה.

בראש פינה החל ללמוד נשק. יצחק, אחו לשנה היה נוסע לגינאה להיבנות, ואת שחיתו שם ניצל גם לרכישת ידע מקצועי בתורת הלחימה. היה לו שם חבר ששירת בצבא הקבע, ממנו למד שיטות לחימה. חבר אחר היה בעל מפעל לנשק, גם ממנו למד. חמד חזר עמוס ספרים וחומרות בנושא. צבא את התמונות גור והשליך, שלא יגלו. את הידע העביר לחבריו בקבוצה.

כשנפתח שלמה ביינסקי, איש אצ"ל באשמת התנקשות באוטובוס ערבי, נסע יהודה. איוו טיפשות, מלמל, איוו טיפשות. מיוזר הביתה והשמד את ספריו הצבאיים. מעשהו של ביינסקי, וחברים יירדו, וירדו אותו לעזוב את בית"ר.

הוא שב לתל-אביב, ואת לימודיו לא גמר. נותרה לו שנה אחת איטליה וחלה לדרוה את יהודה. בארץ כה, אמי, אינני מוכן ללמוד.

אהבתו לארץ גברה, היה אידיאליסט. אלבומי תושפים אהב גרולה לארץ. תמונות נוף ירושלים, תל-אביב. היה אוסף גלויות מצולמות, גור תמונות מעיתונים. צילם את נמל תל-אביב, את כיכר דיזנגוף, אלמס קרא ארצנו.

יחסיו עם האב היו מתוחים. האב רצה שישלים את לימודיו באוקספורד, והוא סרב. כבר היה קשור מאוד לארץ, אומר יצחק. לכל לעזוב רבו, עד שאביו גרש מהבית.

יהודה הלך לגור אצל אחותו. עבר בבנק כעבור חודשים אחרים, עבר לנתניה. העיר קרצה לו. בתחילת שנות ה-40: שגשוג בתנאים תעשיית התיאולוגים והמשמורת היו נבחות. רווקים רבים עברו למקום. עולה צה להתקיים מניע כספי להיות עצמאי.



"ואז פקד אדם: אש, ויריתי. נשארתי להביט עליו; יהודה גסס. רציתי להכניס בו עוד כדורים, אבל נגמרתי. לי. צעקתי להם: חבר'ה, הוא גוסס, אל תשאירו אותו בכזה!"

"קיבלתי הוראה ויריתי"

40 שנים לאחר הרצח, לוקח אותנו "זאב" לפרדס ברעננה. משק עורא, לא הרחק מבית לוינסטין: בתי שיכון ישנים, מוסר לכלי רכב. שבייל עפר מתפזר בינות למטעי הבגנות. כלבים נובחים. גרזטאות של רכב יסן. הפרדס שם, למטה. לידו מבנה יסן. הכל נשאר כפי שהיה, אומר "זאב".

יורדים שלוש מדרגות. מבנה מרובע. קירותיו חשופים, גג בטון. דלת עץ. מהלוח נשקפים בתיה של רעננה.

אחמר מעזה אומר לנו, שכאו עכשיו ערבים לנוכח כאן. אלה מחוגל שעובדים בעיריה. 14 ערבים החזיקים בשני חדרים מוזונים, כריים גו, ורית של עטן. ליד חורש איכר בסרקטור, וציפור מתנגדות על ענפי הקיקיון.

כאן, בתוך השלווה הזו, היה מתנה האימונים של לח"י. עד שנפל בירי הנריטים. כאן נחרץ דינו של יהודה לוי.

"זאב", בסוף 49, 50, הייתי חיל בבית הספר לשריון. קראו לי לחקירה נמשכה. רצו לשמוע מה היה. מי החישו אינני יודע. כשבאחי למשטרה צערו עלי, איננו לסגור אחי במרחק. הייתי רב סגל. אמרו לי אתה רוצה להיות קצין. דבר לא דיברתי. וטן ידעו הכל. ניסו ללחוץ עלי, שאורה טיילדמור נתן את התוראה. אחרי החקירה הלכתי ללימודיכור, ואנחנו לו שהם מחפשים אותה. הם ניסו לערב גם את שמיר. ילינומור הבטיח להעמיד לי עזר, אם אוריד.

"בסופו אחרי זה, פגש אחי 'אדם' ברחוב. הוא נורא כעס שהלכתי למשטרה. אמרתי לו, שלא היתה ברידה. נאזו חל קרע בינינו. בא איש משרותי הבטחון ובניקס שאעזור לו למצוא את שאר החברים. אפילו הבטיח לי קידום בצבא. לא הסכמתי."

"זאב" הסיר את גורלו עם הצבא. איש חסון, הליכמו כבדה. דיבורו עבה. נלחץ שור בבקש, הניח מוקשים, חתף את יוסף אכיר. כצלה היה אל"ם, ראש מטה האוגדה של בריל. ערב מלחמת "סלום הגליל" פרש.

- אתה חי טוב עם המצפון? - משתדל לא לחשוב על זה, רק למעשים, כשאני עובר ליד רמת הרר, אני מסתכל וחושב."

- אבל הרגת חברים? - תעזוב אחי. אתה חבר באירגון... זה לא נציב קבילות חיילים."

- מרדנו לא סרבת מקרה? - כן, או היו יורים בו. אתה מבין מה יכולתי לעשותו? למה אלה שהיו השוטפים לא מעזו ואחז קיבלתי הוראה ויריתי. לא יכולתי לסרב."

- אבל זה חבר שלך, נכון, מה לעשות? -

- לא היו ביניכם ויכוחים? - אף אחד לא ניסה למנוע."

- איך חשתי, בשנים לטוריה? - הרגשתי רע. מה בסך הכל כבדתי רצה? הוא לא היה מרגל. פתאום, כשהחליטו לטורה, הבנתי שהיתה טעות נוראה."

"צורך חולני לדוש בנושאים כואבים"

נתן ילימור הלך לעולמו לפני שנים אחרות. ר"ר ישראל אלדד, יכרל לחיים ארזוביץ, מעבדו השני של עט הטלפון, לא אהב להזכור בפרשה. יש לכם איזה צורך חולני לדוש בנושאים כואבים. אין נושאים יותר חשובים: בשביל כך ללון בנורשאי אתם רוצים רק לפרנס את האלות החייתיות.

לא איבד. אני מסרב לדבר בעניין שכל האנשים שמעורבים בו אינם עוד בחיים. אינני רן משום עניין שאיך נמתחת, ואין לי אשף כללי-אידיאולוגי. זה לא בספנות. חזקניתי, אף לא יום חסינות מולטית-אידיאולוגית."

יהודה אריה לוי, איטליה. התבשר לא באים. משה בן-ציון

מלך מלך

החלטה
לדבר
על
החלטה
לדבר
על

עבר אצל שמיר בליטוש יהלומים, התגורר בבית וינקלר בנגב.
"אסיליאנו", קראו לו בשם של חיבה. היה סגור, וזכר נתן רוזנטל, מאור פרנט. הם עבדו יחד על אותו אופן. תמיד המציא, שכלל. המציא פטנט איד לשפר את הליטוש, איך להגביר את התפוקה.
מגדלי העבודה התקוממו, וזכר רוזנטל, פתח, שהאבן האבן מהבדק, אבל הוא הוכיח, ששום נוק לא נגרם. הם סרבו לאמץ את שיטתו. כשלא הבחינו, היה מעביר את הרצועה אל ראש האופן, ומגביר את המהירות. גם פועלים אחרים חיקו אותו בסתר, כך גברה התפוקה וגדל הרווח.
■ ■ ■
הוא הקים מועדון לעובדי היהלומים. שמו, תה, שחיקו שח, ניגנו קונצרט, השמיעו הרצאות בתנ"ך, בספרות, בירידת הארץ. כשפרש יאיר והקים את "לח"י" נפוצו שמועות בעיר שיהודה עומד להצטרף אליו. באחד הליחות ארכו ליהודה אנשי אצל בקרן רחוב, והפליאו בו מבית. אחיו אמר, שהדבר ורץ את החלטתו לעזוב את אצל ולהצטרף ל"לח"י".
לא ברור אם המועדון כנתניה שימש לו מסווה. חברים שילמו דמי חבר. אחרים מהמפעלים תמכו. ייתכן והצליח לרכז קבוצת נאמנים סביבו. אולי אף למד אותם נשק. רוזנטל נעצר. יהודה היה במעקב. כל אימת שעלו על עקבותיו, נמלט. ב-1945, כשנתהרקה סביבו טבעת החיפושית, עקר ל"ח"י".
יהודה שכר חדר בדירת רותא קשיש, ברחוב הירקון 98. מחלון נשקף רוב היתה לו מכונית כתיבה ישנה, ארון עץ כבד, שרפונתו כפולות, מבחנות, חוטי חשמל, חבירות של "לח"י".
הוריו לא ידעו, קצת חשוד. בבית אהרו את ההגנה ואת "לח"י", תרמו כסף לשניהם. יהודה לא סיפר.
לעתים היה נעלם ושב כעבור ימים אחרים. לימים נודע, שפוצץ עם חבריו את תאי הטלפון הציבורי בתל-אביב, שהי משדך כריטי ברחוב אלנבי. השתתף במיצוץ המוטסים בכפר סירקין ורע מוקשים בעת ההתקפה על בנק אנגלו-פלשתיני.
מפקדיו ב"לח"י" המליצו למנותו לראש המחלקה הטכנית. "מוטילני", קראו לו על שם מוצא. שמואל היה כינוי המחתרתי. אחרים שדיה ישר וצנוע.
ימי במחלקה הטכנית יזכרו כימי הוזהר של הל"ח"י. יעקב בנאי, קצין המבצעים של הל"ח"י, אמר, שהיו לו יד וזב. "בתקופה שלו חלה תפנית: נעשנו משוכללים, מעודכנים. בחיבורים הטכניים, אורח המחשבה, אנשים הסתחררו היטב, היקף הפעולה והעוצמה גדלו, התוצאות היו קטלניות יותר".
בזא גרם מהפכה. יאמר אנשיל שפילמן, המרכז הארגוני של המחשבה, הוא החל לייצר חומר נפץ, בעזרת גוססה כימית, שקיבל מיי יעקב חיריות, איש המחלקה. רכבות הועפו, מיכלי הגנה בחיפה פוצצו, בתים בשכונת מנשיה נחרסו, מבונות תופת, שהועמדה בסכום למראית, בית המשדרים של הוועדה הלאומית, בקריה 26 ערבים תחת הוירטות הבניין.
■ ■ ■
על גג ביתו של יהושע וילנסקי, בשכונת 66, שכר חורון קטן לבית מלאכה. היתה לו שם מכונית בליטוש יהלומים. היא שימשה לו מסווה טוב. וילנסקי, אורח המחשבה, בעל תעשיות כימיות, עזר לו בהגנה החומר.
המלאכה הזאת, פרימיטיבית, כיו וזכרית. גורמים, הם סרבו וזמנה תנקות ואמנויות. את גורמי המלח נשערו סתנו במסגרת עצמית, והוסיפו אבקת אלומיניום ואבקת פחם. חומר הפפץ היה בעל עוצמה רבה. בסוף 1947, הצליחו להפיק למעלה מחצי טונה כיום, חומר מספק גם להגנה בירושלים: תומדו קיבלו נשק.
כשהבריטים עלו על עקבותיהם, העתיק את בית המלאכה למבנה נטוש בפרדס של שיח"י. עליו, בסוף לכנרה, הביטור היה בית ירושה לצביה, איש לא חשד. עם הזמן החלו לייצר מוקשים, שכללו את מוקשי ההשחיה, הכינו מעטפות זמן, פצצות ממולכרות, פחח ויחי ברחוב עליה היה מכין ליהודה חלקי פח לנשק. את הקשיים למקשים הוזין אצל אברהם פרנק, בתחנה המרכזית, פרנק איש הגנה, היה בעלי של "מטב קמין" - את המפעל התייך בארץ לייצור קשיצים. חורון צר, כשע מועלים, ציון פרימיטיבי, ידיו כבה מדינה למרות, את חוטי המחבת, אמר פרנק, ליפסו על מוטות, ביד.
יהודה בא והזמין, תייעצו כמעט אף פעם לא שילם. עמרו איש הגנה ואיש לח"י, הביטור זה בזה. מבטים של שתיקה. לא שאלו למי, למי פרנק ידע. פעם שירת את אנשיל ההגנה, ופעם באו הבריטים. כולם קט אנשיל פרנק, איש נחמד, חייכן, קסס שמוט על מצחו.

"ולח"י מור התהלך בארץ בסוגר. עישן ואמר: לו וכולנו לבווד אותו... הוא מסית אנשים ומקומם... אחר כך אישר, כנראה, את ההוצאה לפועל של פסקי-הדין... בהסכמת אלדר"



יהודה גוריון לוי, הגומה היתה מנוקבת כדוריים

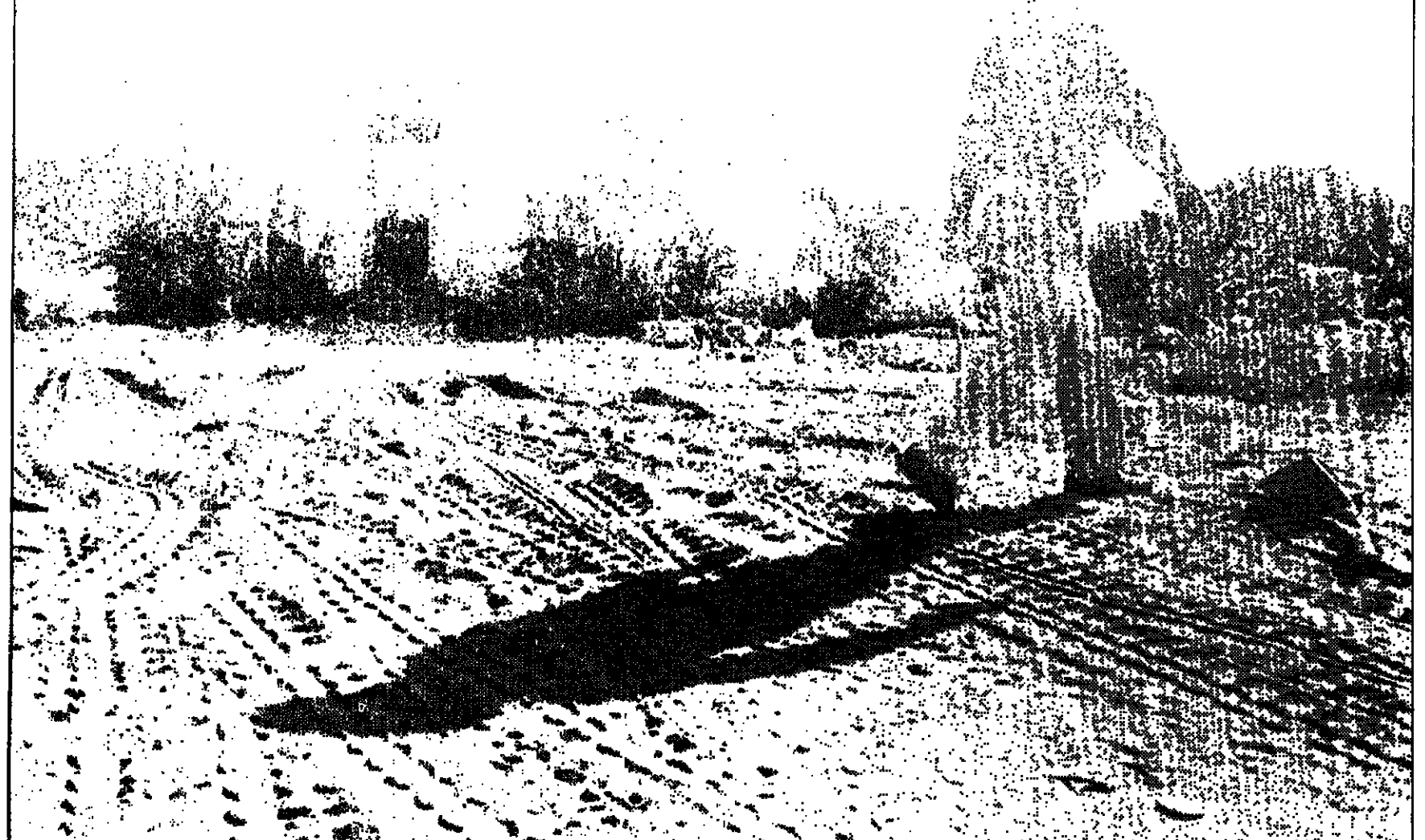


ד"ר ישראל אלדר. אסון, אסון, אמר ותפס ראשו בין ידיו תצלום: שלום בריטל

"ניגשתי והורדתי את המשקפיים. שאלתי אם הוא רוצה שיכסו את עיניו; יהודה לא רצה. הוא עמד מתוח ושליו; רצה למות בגאווה. לא הרחנן על דיוני"

כשירעתי שהוא עומד להניח הברית היו אותה שעה כפנים, יצאתי החוצה והצמחתי מקל לחלון. זה היה סימן מוסכם בינינו. פעם, זכר פרנק, יהודה ניס להשפיע עליו להצטרף ל"לח"י", ולא הצליח. כן, אמר פרנק, היה גבר לעיניו. הוא נט טליק לנתן ילידמו, חבר המרכז. קיד בעל מאחורי תמונה. גם לישראל אלדר בנה טליק כשנתפסה תמונת השידור של "לח"י" בנה תמונה חדשה, שהיתה לשדר מבית החדשה למעט של וילנסקי.
■ ■ ■
חיי הבריטים הפכו בלתי נסבלים. קורבנות נפלו מרי יום, האמנות בבריטניה דרשו להחזיר את בניהם הביתיים. בארץ יצאו על תלונות הארץ. מרכז "לח"י" החל נכנס הסברה לחבריו.
היו שהונגרו לחלוקה, היו ששמו. יהודה התנגד. הוא זכר את קריאתו של וילנסקי משנות ה-30, שלא לוותר על חלקי הארץ. עכשיו נתקף חרד.
באחד הכינוסים האלה, מספר אנשיל שפילמן, שהפיע אלדר ואמר: "לצטרף רח, מלחמת המחתרות הביאה לחלוקת ארץ ישראל". יהודה שמע ונדהם. אם מלחמת המחתרות גרמה לכך, אמר, הרי שבגור, ניכר אצלו מתח נפשי רב, יאמר שפילמן, הוא תבע לפרק את "לח"י", להתאחד עם ההגנה, למסור את הדין ואת הסודות. עת ארכה התהלך מדיכא.
לעזורה, יעקב גרינברג נגמר, אמר, אם "לח"י" בוגר ברעיון - מסתפק במדינה קטנה ומותווה על מלכות ישראל - משתנים כל ח"י "לח"י לא מסוגל להגן על המדינה שתקום, וק ההגנה, ולכן אני רוצה להביא תועלת הכן שאפשר".
מרכז "לח"י" הוכה בהלם. נתן ילידמו רח ישראל אלדר היו נסערים. יצחק שמיר הסתתר אותה עת בצרפת. הם לא ידעו, שרעין איחוד המחתרות שלו אינו חדש. רוזנטל: "כבר ב-1943, שמעתי זאת ממנו. היינו אז בנתניה. הוא חשב שאיחוד המחתרות היא הדרך למאבק בנזן. לאציל, אמר, יש בחורים נעזים. "לח"י" הסודית, להגנה - ההמונים, למי לא לאחר את הכוחות?
פעם אמר לי, נתן, אני חושב להצטרף לפלמ"ח. למה, שאלתי. הוא הסביר לי שבכל"ח"י אינו מסוגל להכריע מספקת נשק אמיתי שלא יע, כי אם יגלו את עברו, יהיו לדרוף אותו. לא איכפת לי, אמר. אני אידאליסט".
היתה בו עיקשות רבה, אומרים ידיו. וגם תמימות. ארץ ישראל בערה באש בצעמיות. למענה היה מוכן להקריב כל, לרוב עם כולם. כמעט ויתר על חיים אישיים היתה לו חברה, לא משוה רציני.
ידיו: "נישואין, חשב, יפגמו במחשבות, על כן לא נישא. לא רצה לבנות לא נשא ולא במחשבות. פעם אמר לי שאם יחליט, יא אשה עשירה. כדי שיוכל לתמוך באמצעותה במדינה". כשנודע לו ממדי השואה בארצות, ככה פתאום, אמר אחיו, קצין בריעית.
■ ■ ■
החיים עם חברי המרכז נעשו. מה ברוך קרה, לא ברור. כעס, אומרים, שחברי המרכז ניצלו את כספי השוד בבנק ביקלים לשם קניית בית, ולא נתנו לו ד כסל להפעלה מחלקת. טוענים, שהיתה לו ביקורת על היעדרות המחשבה, על מצב המוססים, על ריחיו שק ששמע אין אישור לרבים.
"שבדוק, עם החלטת הארץ, את המהמס בארץ, מצא הנהנה נפשעת בהחזקת, מותב איה קוצר חסכו. "מרבד נכסיו, חשד כי אין הלח"י חושב להמשיך במלחמתו. הוא תבע להמשיך המלחמה. אם לא להמשיך - טען - נגיש את כל הדין, את כל הכוח, את כל המידע, הייצור האבא, המוססים, לאלה הלוואמים". הוא לא הסתפק בהושעת רעת. הוא עמד על שלו. מפקדת הלח"י לא היתה רגילה לנוסח זה של "התמרוך", כמעט שר, ואותה גברת חלכה לבדוק, על ידי שיחה עם מה אמת ב"מרד" מה ריווחה - זאת לא ארץ.
מפה לאוון עברה ההחלטה להחריט. אין עשן בלי אש, אמר האנשים. גם ידיו ידיו נכש, דרוק ממנו. נמנע מלהימשש עם היחידה שלא נשמעה להוראה זו ויהיו גילי גילי טורבד, ידיו - עג. הליו לא חר בו. דרין באמתות - הרים קולו הוסיף לדבר, לתבוע".
לא רובים ולא יער, מגיב יעקב בנאי. איש לא נידה אותה".
הוא עבר עד הסוף, "לח"י" יאמר אנשיל שפילמן. "לא היתה והיאה לחימה".
מקע חוצמך אחר גילי, אומרים שילדמו רעה לה ולהתרחק רחא אופי.
■ ■ ■
ברשינה נלחצה לא המינו. שתעזוב, הם ייצאו דרך הדלת, וישבו דרך החלון, אמר אברהם סלמן, איש קשרי חודש של ההתנגדות. "לח"י היה במבוכה ולחשן לשלוח את אנשי "לח"י" לצבא. מחלקת המודיעין של המחשבה

"ואב" והבית בפרדס ברעונה, 40 שנה אחרי הרצה. כאן התקיים המשפט



תצלום: מיכל רוזם

החלתי לדעור... נכנסנו כולנו למונית שהמתינה, ונסענו לפרדס ברמת-הדר. הבנו, שהנורא מכל עומד לקרות.
ארם, שלף נייר מהכיס וקרא את גור הדין. עמרנו בחצי גורו והקשבנו: יהודה עמד במרכז ולא הניב. יש לו שם, היה, סאל ארם, לא שום דבר, השיב. ארם פקד היכון. אמרתי, רגע, תן להוריו לו את המשקפיים. ניגשתי והורדתי את המשקפיים. סאלתי אם הוא רוצה שיכסו את עיניו יהודה לא רצה. הוא עמד מתוח ושליו; רצה למות בגאווה. לא התחנן על חיי.
ואז פקד ארם, אש, ידיו. היינו שם. אולי ארכה. אינני זוכר אם גם השאר יד. הם התחילו לרוץ לכיוון הסכס, ואי נשארי להבים עליו. יהודה גס. רציתי להבנים בו עוד כדורים, אבל נגמר לי. עקתי להפם חברה. הוא נוסס, אל תשאירו אותו ככה. לקחתי ממישור אקרה, ידיו. לא יכולתי להשאיר אותו ככה. עליו על האשטו חורגו הביתה, כל הדרך היתה שתיקה נוראה. הסתובבתי כמו טורדור. פתאום הבנתי לקחתי את ידו לכיס: נמסתי לידיו ודוקתי אותם למים. ארץ כך הקאתי. זה היה נורא... כל כך נורא".
■ ■ ■
לח"י שתק. שום ברור רשמי לא פורסם. גרינברג חשב שזו עבודה של ההגנה. הוא הלך אל ילידמו, אבל ילידמו שתק. פרנק יאמר: "בשלא הפיע אצל בבוש, ידעתי גמר אותה".
בפוחל לא נמצאה הלח"י. שלח דן פנימי לחבריו. "הלווחם שמואל", כתבו המוססים. הנצא להורג. "שם הדין אישר עליי מרכז התנועה, והנצא למעל בו ביום".
איש לא האשים במלשינות או בנגידות. הוא האדם בהפצת שקרים וייחוד דונית. שמוחז למסגרת התנועה... פעולות הרס לחתיקה תחת יסודות התנועה, וירעית רמוליציה וגילוי סודות".
כשלושה שבועות גיששה המשפחה באסיליה. כי כנברא, חסמה היה ירידגבר על-ידי לח"י מביתא מחלון, ונצנחה. גם משפחת חיששה משפחה לוי לא ידעה. משפחת לוי, פנתה לרבנות הראשית (48).

"יש לך אקרה? ... עוד מעט הצטרך להשתמש בו... התחלתי לדעור... נכנסנו כולנו למונית שהמתינה, ונסענו לפרדס ברמת-הדר. הבנו, שהנורא מכל עומד לקרות"

יונה

הקבלן מרדכי יונה יושלם, לפי התוכנית, את התחנה המרכזית של תל אביב, "פיל לבן" הרובץ זה עשר שנים בדיום העיר • עלות הפרוייקט - 100 מיליון דולר • האוטובוס הראשון ייצא משם בעוד שלוש שנים

בתחנה



מרדכי יונה. "מבין בעסקים יותר מבוגרי כלכלה ומינהל עסקים" תצלום: נדי דגון

המירכזית

אריה אביר

שלמת התחנה המרכזית בתל אביב, שבה יושקע סכום של 100 מיליון דולר תהיה כנראה, הפרוייקט האחרון שאקום בארץ. לא אזהבים אצלנו מצליחות. במקום מנסים להכשיל אותו, לפעמים גם משמיצים ומלכלכים. מטבעי אני אוהב דברים נקיים ומטורפים. לכן אני חייב להסיק את הנסקנות בהקדם. כך, השבוע, איש העסקים מרדכי יונה נטל לעל עצמו את המשימה הבלתי אפשרית כמעט, להפית חיים ב"פיל הלבן", של התחנה המרכזית החדשה, המונח למעלה מעשר שנים באבן שאין לה הפוכין בדימוס תל אביב.

מרדכי יונה, 48, ממוצא קומה, בעל שיער פרוץ ושפם עבות, נחל על התחנה המרכזית החדשה, שהיה אמורה להיות תחנת האוטובוסים המודרנית ביותר במזרח התיכון, בראשית 1983.

"קראתי בעיתון, שמפרקי התחנה מפרטים מכור לקניית המכונה", אמר אז. "מכונה, אני מתעניין בכל פרויקט בארץ. עד מהרה גיליתי, שהעסק מורכב מאוד ולכן חשבתי שהתחרות תהיה קשה. למדתי את הנושא לעומק. בדרכה מפעלים שוקמת, החבר שהלימוד המוקדם והיסורי משתלם". מרדכי יונה השכנע: "באופן פורמאלי, סימתי רק שמונה שנות לימוד. אחר כך השלמתי את לימודי בכל מיני קורסים, ובניתי בלימוד עצמי. למדתי אנגלית תוך כדי האנה לקטנות במכונית. בשיתוף הלימוד העצמי הכנתי גם שיעורי בית לגבי התחנה המרכזית".

בשנות האחרונות, הגיע מרדכי יונה לקצה מסלול המכשולים. אם לא היו הפתעות של הדינע האחרון, התחנה המרכזית החדשה תושלם. יונה הצליח לגייס דון עצמי והלוואות, לסיום הפרוייקט. "אני אדם אופטימי. למרות ששני שותפי לפרוייקט פרשו, לא הרמתי ידיים, והתקדמתי בעצמי במסלולי זה. עכשיו אני מתחיל בתהליך ההחייאה של הפיל הלבן, העבודה תימשך, על פי התיכנון, שלוש שנים".

השלמת פרויקט התחנה המרכזית, תעניק ציביון חדש לדרום תל אביב ותשנה ללא הכר את כל מערכת התחבורה הציבורית בעיר. התחנה החדשה מעסיקה את מרדכי יונה שעות רבות במשך היום. הוא חי ונושם אותה. יונה מבין היטב, כי אם לא יתגבר על מכשולים העלולים להופיע במהלך הבניה עצמה, עסקי האחרים עלולים להיפגע.

כיום, יש ליונה 24 חברות בשורה מגוונת של תחומים: בניה, תעשייה, מלונאות, אחזקות ושידורים. כל אחת מהחברות הללו מהווה, אמנם, חידה נפרדת בפני עצמה, אבל יש יחסי גומלין ביניהן והשלכות, לטוב ולרע.

את התחנה המרכזית בתל אביב מקימה חברה שלו בשם "מרליו", ראשי תיבות של שם אחר מחבריו של יונה, מריו לוגיק, החברה, שסחרה בשעתו בבורסה, מערה לא היה חסר הרבה שבעליה יוכרו פושט רגל.

מרדכי יונה: "החלטתי להציל את מריו מפשיטת רגל. אי אפשר לתת לחבר ליפול. רכשתי את החברה ולא שיניתי את שמה. מריו נשאר עם 10 אחוז מניות, ואולי יפרש בכלל. בזמן המתאים, תצא החברה לבורסה. הכל תלוי בהתפתחויות בתחנה".

מרדכי יונה נולד בשכונת בית ישראל בירושלים, שכונה שבה התגוררו בעיקר יוצאי בוכאר, קורדיסטאן ואפגניסטאן. אביו עלה בצעירותו מאפגניסטאן ועבד כאינטסטור. תחילה ביקש האב הרתי להכניס את מרדכי ל"חור", בשכונת מאה שערים הסמוכה. אבל ב"חורים" הירושלמים למדו בדרך כלל בנים למשפחות אשכנזיות.

מרדכי הצעיר למד בבית ספר רתי חלמוד תורה בני ציון, בשכונת הבוכארים בירושלים. עד היום, דבק בו משהו מגורסא דינקותא, למרות שאינו אדם מסורתי. בגלל המצב הכלכלי הקשה במשפחתו, לא יכול היה להמשיך את לימודיו הסדירים בשיבה, בשעות היום עבד כפועל בניין, וכערכ למד באורח בלתי מסודר. בקורסים שונים, מקצועיים ועיוניים, תועדה בנרות לא קיבל.

אחרי מירדכי הירושלמים: "הוא סיים למעשה את האוניברסיטה למדעי החיים, תוך כדי עבודה קשה ומאומצת. אבל הוא מבין היום בעסקים יותר מאנשי עסקים רבים, שלמדו בקולטות לכלכלה ומינהל עסקים".

את הבית הראשון שלו בקבלן עצמאי בנה ברחוב עובדיה 16, בחינתו כן 15. עד היום הוא נהנה לספר את הסיפור הזה בחוג ידידיו. "עבד אחר, אחרי שסימתי את העבודה



תן מזרון ישן וקח מזרון חדש בהנחה של 130 ₪

המזרון הישן שלך שווה כסף! קמץ על ההזדמנות. החודש קינג קויל במבצע טרייד-אין מדהים. תן מזרון ישן וקח מזרון חלומות אמריקאי בהנחה של 130 ש"ח על קניה במזומן. מסלול תשלומים: קח הנחה של 81 ש"ח. לבחירתך: ■ 4 תשלומים וללא הצמדה. ■ אפשרות ל-12 תשלומים לבעלי ישראכרם/visa.



King Koil
מזרון החלומות האמריקאי

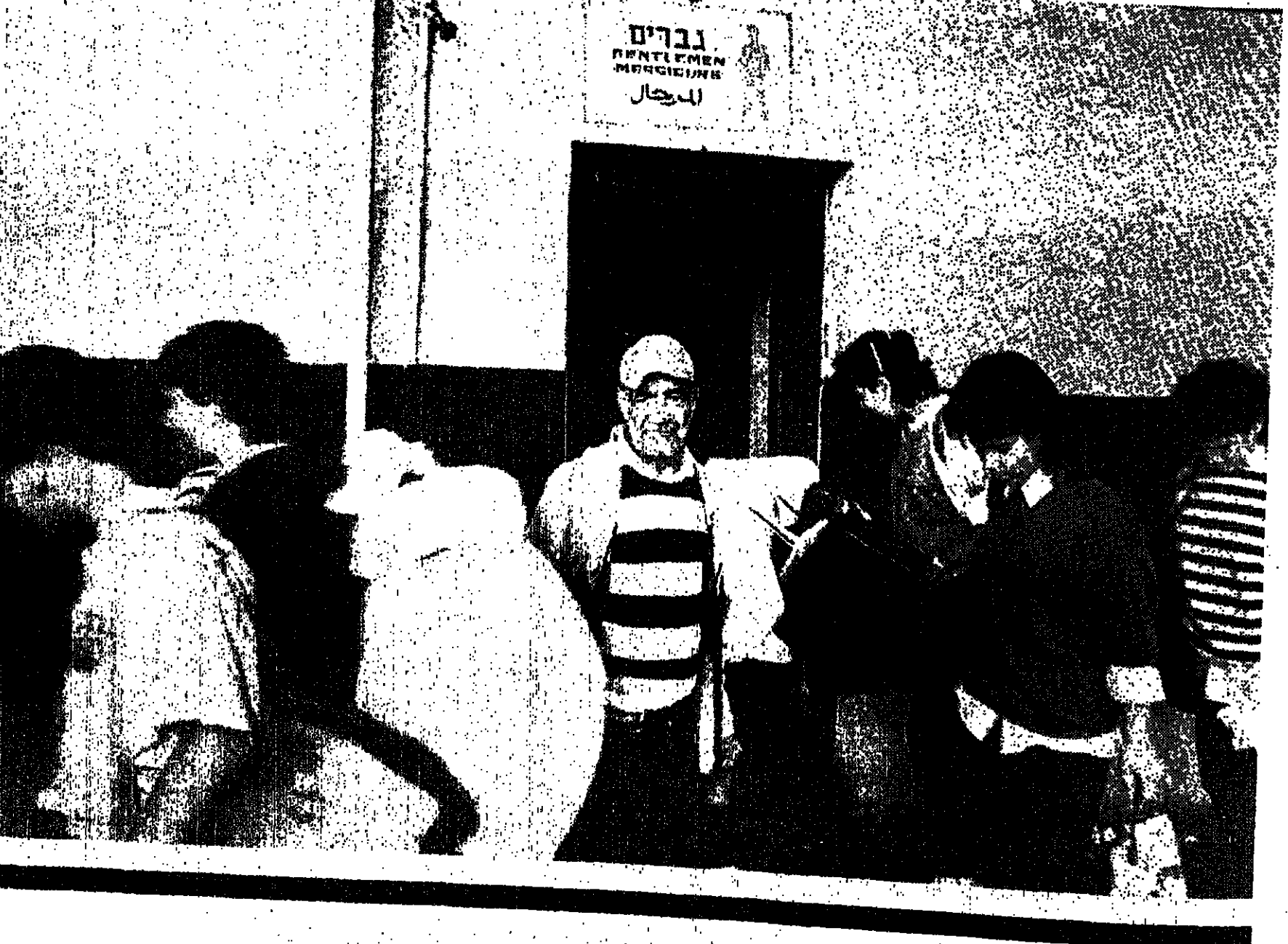
התחנה מחושבת לפי קניית מזרון קינג קויל "אינטרמינולי" 140x190 פרוט הקנאות למזרונים במידות חשונות - בחנויות. המבצע עד 30.11.82. לשיטת הכשרת חנויות עמיתות בלילות ירחיים המוכרות זמנית משותפת עם המבצע.

הנחה של 130 ₪



התחנה המרכזית הישנה, 1987

אגד הוז לפרוייקט, בעלי החנויות הגיעו להסכם עם מודכי יונה, ויוסיפו 5 מיליון דולר. יכול להיות, שסוף סוף יגמרו מהזוועה של התחנה המרכזית הקיימת כיום, בושה לתל אביב ולמדינה כולה



התחנה המרכזית הישנה, 1987

לפני זמן קצר, פירח יונה את המוסד האחרון, הוא חתם על הסכם סופי עם 1500 משקיעים, שרכשו בשעתו 700 בתי עסק בשטח התחנה הישנה.

בעלי חנויות אלה, שבעי אכזבות ומורדים, ניהלו במרוצת השנים מאבק ציבורי ממושך, שהיה מלווה בהפגנות ובצדקה מאת רבים מהם איבדו בדרך את האמונה, כי יש סיכוי שהתחנה תושלם אי פעם. מודכי יונה היה תומך האחרונה. הם עשו מאמץ רב, שו לא תשטם מידיהם.

אחד מבני העסקים שביקש להישאר עלום שם, נציגות שלנו נפגשה עם מודכי יונה כדי ללבו את הבעיות. הוא רכש את האמון שלנו בפשטות הדבה שלו, בנועם הליכותיו ובסבלנות הרבה שגילה כלפיה. לא חשנו מצידו התשואות או התנגדות של מיליונר. הוא היה לארג' איתנו חותר לטעם חלק מהכספים שהיינו חייבים לשלם, על מנת להחזיר את המודעות עם בעיה קשה ולהורג את פרויקט, שאף אחד מאנשי העסקים במדינה לא רצה בכלל להתקרב אליו. לכן חתמנו.

לפי ההסכם שתחתמו בימים אלה, יקבלו ילדיהם את החנויות בשלוש השנים הקרובות, מוכנות לכניסה מידית, במקביל לתהליך השלמתה של התחנה. יונה התחייב בפניה, שבמבנה הענקי יהיה תחנה חזקה בנותה. בתמורה יצטרך להחזיר סכום של 5 מיליון דולר לבכר, במקום סכום גבוה פי כמה.

יש מי שטוענים, שיונה מושב יותר מכפי שהוא מראה זאת. כך הוא מתמרן בשנים האחרונות בין שתי המפלגות הגדולות, המערך והליכוד. הוא היה לפסדן ולממן של קבוצת הפועל ירושלים והרים אליה כספים. לעומת זאת, לליכוד יש רוב במערכת המנהלים של חברת מיליו.

יונה, אני לא אישית פוליטית. אין לי כוונות לעשות קאריירה פוליטית, יש לי ירידים טובים בשני המחנות הפוליטיים ואני שומר עליהם.

יונה החל בפעילות הבינלאומית שלו, בתיווך של הפרקליט הישראלי עדי שרגא בירן, שהיה בשעתו פרקליט של הבנקאי היהודי שוויצ'י, סיכור רונבאום. אחרי הסתבכותו של רונבאום, רונבאום הודיע אחרי עסקים לא גמורים בליבריה.

מודכי יונה וכה תחילה במכרז לכריכת יער ענק בליבריה. אחרי כן פרויקטים נוספים בארץ וז. מליבריה יעבור בתוך לארצות הברית באפריקה, באירופה ואולי גם בארה"ב.

יונה אינו נאמן. הוא יבדוק כל נושא לגופו, ביסודיות רבה. התפתחות העסקים המסועפים שלו בארץ היתה מבוקרת. הוא לא רץ לבושה, כמו אנשי עסקים אחרים, ונזהר מההפתאות פינאנסיות. אולי משום כך הבסיס הכלכלי שלו איתן ביותר.

בתקופת המנדטוריה של הכלכלה הישראלית, אחרי מלחמת ששת הימים, יכולתי להתפשט ולהרחיב, כמו אנשי עסקים רבים אחרים. נהוית, ואני לא מצטרף על כך. אני לא שולל אמנם דרך של גיוס כספים מהציבור לשם הרחבת מפעלים או רכישת ציוד, אבל לא לצרכי ספקולציות ולחליבת כספים מהציבור.

אתה מאמין שאפשר להתעשר במדינת ישראל ביושר, בלי לעבור על החוק?

בניגוד להלכי הרוח המקובלים, אני מכיר הישראלית התה במשך שנים ארץ שבה אפשר היה לעשות כסף בלי לעבור על החוק. אך אני חייב לציין, כי אם יש לאיש עסקים ראי חשבון ויועצי מס, המלמדים אותו כיצד לשלם פחות מס, במסגרת החוק, אני לא מוסיף ואני.

כמה אתה שווה?

מודכי יונה שותק ואינו משיב. רק מעיד: "מרבית נכסיה, מרבית רכביו, יודעי דבר טוענים, שרכבו בארץ ובחול" ונכסיו הפינאנסים מתקרבים ל-200 מיליון דולר. איש אינו יכול להוכיח שאין זה כך.

כאשר שאלתי את מודכי יונה כיצד הוא מתכוון לממן את המשך הקמתה של התחנה המרכזית, העשי להסתכם ב-90 מיליון דולר, השיב: בדרך כלל, אני לא לוקח על שכמי סיכונים כלכליים ולא מועיל בסמנטיקה. כאיש עסקים, למדתי שלא צריך להסתמך בפשימה אחת. אפשר לינוק מכמה פיטומות. אוכל לקבל הלוואות מבנקים, כספים מלקוחות שרכשו שטחים, אולי יהיה מימון ממקורות חיצוניים. לא מן הנמנע, שאולי לבחור את חברת מיליו, המסירה את התחנה בדרך זו או אחרת. אני לא הציבור בפרוייקט שיהיה, ללא ספק, אחד היזמים במדינה. אבל האחריות הפינאנסית הוטלה מוטלת עלי. אני אראא לכך שהפרוייקט יגיע לסימונו הנצח.

אדון מודכי זה החיים שלי

לפני מספר שנים, בעת ביקור שערך יונה במלון בלו ביי בתנחית, המצוי בבעלותו, נתקל בשוטר הצעיר של המלון, וחלק מכות עם אדם לא מזהה. בירקה קצרה הבדירה לו שהשוטר, תושב הכפר, לבד מרצה להעבירו למשטרה. יונה הצטרף לשוטר, ולפס בפורר האלים והשניים הצליחו בסופו של דבר לעצור. בתמורה למעשה הועבר השוטר למשטרה הראשית של המדינה, בירושלים, שם הוא עובד כאל. שירותים.

יונה, התרשמת מאדם זה? שבה הוא ביקש להצליח בתפקידו, בכל מחיר. הצעיר המאין לשוטר מנשק את מצחו ורחב של יונה, ואומר בעברית עילגת: אדון מודכי זה החיים שלי. אני מוכן לעשות למענו הכל.

הבנים הגדולים לא קיבלו את תפקידיהם בחברה על מנש של כסף. היה עליהם להוכיח את עצמם בעבודה פיזית. כששת, הוא הסביר להם שלא יתכן שידרו על מטר מדובע, בלי שיושבו אותו בידיהם.

בתפקידו ניהול, הם נוסעים במכוניות מפוארות ונוהגים כמליונרים צעירים. רק האב משפד לנהל אורח חיים צנוע וחסיתי. לא נענה ללחצי הבנים להחליף את המכונית בת השנתיים שלו, למכונית מפוארת כשלחם. משרד חסר גינתי הראוה. הוא לא מופיע במסעדות פאר ומתחשק מאירועי ראותו ומטורי רכילות.

מודכי יונה, התאהב הגדולה שלי בחיים היא לארץ בשבועות בבתי את חברי הילדות שלי. לאפות להם פיתות כמו ידי ולחון להם קאכב וישליק על האש. אני מאמין, של השתגותי ונשאלתי ביטור ירושלמי גועי כמי שהייתי.

היו סיבות נוספות לכך שיונה העביר את מרכז פעילותו לתל אביב. לפני שנתיים, נבחר לנשיא מרכז הקבלנים. יונה נחשב לאיש מספר 2 במרכז, אחרי גנשיא דוד



התחנה המרכזית החדשה. הצלום משנת 84

יונה מסתפק בדמי שכירות שוחיים בסך 5 מיליון דולר, הוא מבין שהממשלה לא נוטה לסבסד הוצאות שכירות גדולות מדי. יונה יודע כי לא יוכל להפעיל את התחנה בלי אגד

שטרן, המבוגר ממנו 25 שנים. בבחירות האחרונות הוא המועמד המועדף לנשיא מרכז הקבלנים.

לפני חודשים אחרים, בתום עידן ארגס יפת ובתחילת עידן צוקי בנן, התבגר מודכי יונה בלינה הלאומית של עולם הפינאנסים, כאשר נבחר לחבר הדירקטוריון של בנק לאומי. התפקיד משמש על קרש קפיצה להכירות ועושות בעולם הפינאנסים, ומספיק מימד לפעילות הציבורית שלו.

מודכי יונה, זו הפעם הראשונה שניתנה לי הורמנות לראות את ענף הכנסאות מבפנים ולא מהצד השני של המיזר. למדתי דברים רבים שלא היו מוכרים לי בעבר. מוטלת עלי כיום אחריות רבה כדירקטור והחייב אחי למעורבות רבה בתפקיד. לגבי זה לא תפקיד ייצוגי.

בחודשים האחרונים, הצליח מודכי יונה להכשיר את הקרקע ויצר עובדות בשטח, כדי למנוע מגורמים אחרים לטרף את השלמת הפרוייקט. הוא הוכיח שיש לו גם יכולת יעילותית בלתי מבוטלת.

אגד היה בעבר שותף פעיל בתחנה המרכזית. החרשה, יחד עם חברת כיכר לונסקי שבבעלות איש העסקים אריה פילץ, וקם הכרת סולל בונה.

התחנה החדשה ביותר

לפני מספר שנים, בעת ביקור שערך יונה במלון בלו ביי בתנחית, המצוי בבעלותו, נתקל בשוטר הצעיר של המלון, וחלק מכות עם אדם לא מזהה. בירקה קצרה הבדירה לו שהשוטר, תושב הכפר, לבד מרצה להעבירו למשטרה. יונה הצטרף לשוטר, ולפס בפורר האלים והשניים הצליחו בסופו של דבר לעצור. בתמורה למעשה הועבר השוטר למשטרה הראשית של המדינה, בירושלים, שם הוא עובד כאל. שירותים.

יונה, התרשמת מאדם זה? שבה הוא ביקש להצליח בתפקידו, בכל מחיר. הצעיר המאין לשוטר מנשק את מצחו ורחב של יונה, ואומר בעברית עילגת: אדון מודכי זה החיים שלי. אני מוכן לעשות למענו הכל.

עמדתו ללכת הביתה. פתאום הגיעה משאית עמוסה מאות רעפים וזריקה אותם. חששת, שבשעות הלילה יגנבו הרעפים. לקחתי את הרעפים על גבי והעליתי אותם בעצמי לקומה הרביעית. בשעה 2 לפנות בוקר, סימתי את העבודה. הירי דאגו לי וחשבו שברחתי. באותו לילה אמרתי לעצמי, מדוע להיות מועל, אם אפשר להיות קבלן.

שלוש שנים לאחר מכן, קיבל רחיה מעשית לכך מחברתו תפיצה חפץ, אותה נשא בגיל 19. הרעיה הטריה נרדפה באמונתו בעצמו ובכוחות המקצועית. היא רשמה לעצמה או את הבטחתו ההגיגית: "בוא יום ולא יהיו לי חתכים ויבלות על היריים. אשב במשרד יתן לי יריים חלקות ויעברו למעני מאות אנשים".

הפגיזה יונה הפכה מאו למשענת העיקרית שלו ולמנוע הרוחץ קרימה וכולם בעת הצורך. הוא נהנה להיווצר בה ולהתחשב ברעיתו הכרעה הסופית, לרבריה, היא שלו. יונה לא התספק בחברה הנושאת את שם רעייתו. לפני שנים אחדות הפתיע את תפיצה בהקמת שכונת. גאות תפיצה בנתניה, אחת המדינות כמה מן מעבר לקו השקעים בחיבי המדינה.

בסוף השבוע שעבר, קפץ יונה לכמה ימים לליבריה. לעקוב מקרוב את הפרוייקטים שלו שם: הקמת בנייני המשרדים של משרכת הביטוח במגוריה והפרוייקט הקלא. מליבריה יצא לוואשינגטון כדי לקבל, באישורו של המפקד על המסבד זר במשרד האוצר, הלוואה של 8.5 מיליון דולר מהבנק העולמי, עבור התכנה הבינלאומית שלו, "יונה אינטרנשיונאל".

לפני שנה, החליט יונה להמר על כל הקופה: הוא רכש את מניותיהם של שני שותפיו לפרוייקט התחנה, המיליונר היהודי-בריטי זלמן מרגוליס, והקבלן הירושלמי מתתיו ליפשיץ. עיסקה זו עלתה ליונה 10 מיליון דולר. מרגוליס החליט להפסיק את פעילותו בארץ, לאחר שחברת "כוכב השומרון", מקימת העיר עמנאל, שבבעלותו, הסתבכה בפלילים ומונה לה מפרק זמני. חברתו זו ליפשיץ, שבנתה שכונות בעיר החדשה עמנאל, היתה נתונה בקשיים כלכליים ונוקדה בדרישות לסייע ממשלת.

מודכי יונה נושא לבדו בפרוייקט. 60 אחוז מותקנים ביד מיליון 40 האחוז הנותרים מותקנים על ידו באופן אישי. כיבואר השנה הודיע יונה: "אם הפעל העיריה בוריות ותעניק את כל האישורים הדרושים, ניתן יהיה לגשת לבנות את הפרוייקט תוך 6 חודשים. כעבור שנה, 50 אחוז מקווי התחבורה יוכלו לפעול מתוך התחנה החדשה. שלוש שנים לאחר מכן, ניתן יהיה להפעיל את הפרוייקט כולו".

אבל הביורוקרטיה העירונית של תל אביב פעלה בקצב איטי. רק באחרונה התקבלו האישורים של תועדות העירוניות. עתה ניתן היה להתחיל בעבודה המעשית בשטח. מנהל הפרוייקט, ארי בן נון, עושה עכשיו את התכנות המעשיות האחרונות. על הפרק, בחירת החברה הקבלנית שתבצע את העבודה. מודכי יונה, יש לנו כמה חברות מועמדות לביצוע הפרוייקט, ביניהן סולל בונה, שהייתה בעבר שותפה בתחנה והתחרתה איתי על השלמתה. ער שפרשה. הבחירה הסופית תיפול בימים הקרובים. על כל פנים, מוני וגמור איתי להתחיל בבנייה עוד ב-1987. יש לי סיבות עקרוניות לכך.

במסגרת הסידורים שעורך יונה לאישים שונים באחר, כיכר באחרונה באיור התחנה אחר מראשי מפלגת חנוניה, שהביע התפעלות ממה שראה. הובל שלסולל בונה לא היה את החזון ואת המעוף שיש לו, והוא שמט מידיה את האפשרות להשלים את התחנה, אמר האיש ליונה. אם ויתרה עושה זאת, אולי מצבה הכספי היה שונה והתכנה ויתרה ניצלת.

הדרך אל התחנה המרכזית בתל אביב נסללה בפני יונה לפני חצי תריסר שנים, בתחנה המרכזית של אגד בירושלים, בשכונת רוממה בבנייה הראשית לעיר.

במרוקן של עשרות מטרים מתחתנה בירושלים שוכנים משרדיה של "התפיצה", חברת הבנייה של מודכי יונה, שהוקמה לפני 21 שנים וקדיחה על שם רעייתו. יונה שאף להרחיב את עסקיו לאזור תל אביב. "יונה" אני ממקום היטב באיור זה ועוקב כבר כמה שנים אחרי המתרחש בתחנה. 90 אחוז מהקרקעות מסביב לה, שייכות לי. יש לי אן גם מלון בשם "שער ירושלים". הכנו תוכנית רבות לפיתוח המבנה, אבל אני משאיר את הטיפול בבניה בירושלים לשני בני הגדולים, אייל ובען, המשמשים כמנהלי עסקים בחברת תפיצה. חבר רוחות הצטרפה באחרונה לחברה. שני הבנים הקטנים, שחר ואלון, לומדים עדיין בחיכון. כאשר יגדלו, יצטרפו בוודאי לעסקים.

אליהם יגיעו

תפוד. התוספת לעתופות



פוגל

גם בבית אפשר לאכול כמו במסעדות המובחרות. תפוגול - תפוחי אדמה קטנים ומובחרים, מצטיינים בטעם עדין ומוסיפים חגיגות לכל מנה. לטיגון תוך דקות או לאפיה - ממש לפני ההגשה.



תפוד

תפוגול מומלץ בחום גם כחטיף וככיבוד לאורחים.

הדבר הטוב ביותר שקרה לבצל. טבעות בצל מצופות עשויות מבצל טרי ומובחר, כתוספת מעניינת למנות בשר או דגים, וכחטיף מקורי לאורחים. בארצות הברית למשל, טבעות הבצל הן חטיף מופלא ביותר לבילוי, לאירוח ולצד המזקה. כדאי להכין מראש כמות גדולה, כי בוודאי יבקשו ממך תוספת.



תפוד

קרוקטים - מעדן תפוחי אדמה עם תבלינים. טעים טעים, פריך ומיוחד. הקרוקטים עשויים מתפוחי אדמה מובחרים, הם מצוינים כתוספת פיקנטית למנות עיקריות של בשר ודגים וממש נחשבים כשהם מוגשים כחטיף לאורחים. לאפיה או לטיגון עד לקבלת גוון חום זהוב.



תפוד

ממה עושים צייפס? מתפוגול, כמובן. תוך 3 דקות בלבד מקבלים צייפס טעים, פריך ועסיסי. תפוגול עשוי מתפוחי אדמה מובחרים מין מיוחד השומר על ערכו התזונתי של התפוד. אי אפשר לוותר על תוספת של תפוגול. המבוגרים אוהבים את זה, והילדים, איך לא! תמיד דורשים תוספת.



תפוד

אין צורך להפשיד לפני ההכנה

התוספות שתופסות מוגשות לך באריזות חדשות. מיוצר ע"י תפוד - מפעלי עיבוד תפוחי אדמה, שער הנגב.

מאכל מיוחד

ל' צ"ס ז'כרונן יסדרונם

פול מאזורסקי, אחד מעמודי התווך של הקולנוע האמריקני, מצלם עתה פארודיה על הנושיא רייגן • באותה הזדמנות, הוא סוגר גם חשבון קטן עם המפיק מנחם גולן

סיפור



ראובן בר יותם עם פול מאזורסקי, על ה'ס' של 'ירח מעל פראדור'

מהרמים

אלי חבור

פול מאזורסקי אינו יכול לשכוח פגישה שהייתה לו עם מפיק הקולנוע הישראלי, מנחם גולן, מאזורסקי, אחד מעמודי התווך של הקולנוע האמריקני, במאי שמאחוריו רשימת הצלחות מרשימות כמו 'אני אוהב את גרושתי', 'הארי וטונטו', 'אשה לא נשואה', 'מוסקבה על הארס', 'הסערה', 'בקר, אשה ובן' - בא אל מנחם גולן עם רעיון לסרט. הוא ביקש לביים מחדש סרט קולנוע שזומם ב-1932 בצרפת, סרט של ז'אן רנואר, מגדולי במאי הקולנוע הצרפתיים. הסרט, 'בורדו ניצל מטביעה', בכיכובו של מישל סימון, היה סאטירה חברתית שצננה מבוססת על מחזה של רנה פוסוואה. בודו של רנואר היה קלושאר פריסאי המבקש להטביע את עצמו בבורדו הסיינה, כשבעל חנות ועירבירגני וליבראל מציל אותו ממוות ומבוסס 'לחזור אותו למטבח' להפכו לארוחת מרובע, שיתולכב בחברה הנירמלית.

מאזורסקי הציע לגולן להעתיק את העלילה מפאריס לכפר הילס, להחליף את דמות הקלושאר הפאריסאי בדמותו של חסר-רבות מלוס אנג'לס, ולצחוק קצת על 'האפיס' האמריקנים.

למה הז'ק מאזורסקי דווקא למנחם גולן?

„נפגשתי עם מאזורסקי, חיקיתי במניו את מנחם גולן, איך הוא הולך, איך הוא צועק על השחקנים, איך הוא מדבר עם כוכבים, איך הוא מפעיל את הצוות - ועל המקום קיבלתי את התפקיד“

הכנס לך שותף

עוד היום יצא עם שמיכת פוך או נופש זוגי

קנה מזרון זוגי של פרדייז וצא לנופש זוגי במלונות פלאזה.

במלונות היוקרה של ישראל יודעים כי אחרי 10 שנים הגיע הזמן למרדיון חדש. היכנס למזרונים ונסביר לך מדוע אחרי 10 שנים המזרון הישן שלך אולי עדיין נח, אך אין בו כח לתמוך בך. הגיע הזמן לפרדייז חדש, הדור החדש של מזרונים אורטופדיים, בקושי הנכון לכל אורך המזרון.



ועכשיו במבצע: קח אצלינו מזרון זוגי, פרדייז חדש וצא לנופש זוגי במלונות פלאזה טבירה ופלאזה ירושלים.

* הקונים מזרון זוגי יתנו מנופש זוגי ללילה אחד כולל ארוחת בוקר.

* הקונים מיטה + מזרון זוגי, יתנו מנופש זוגי ל-2 לילות כולל ארוחת בוקר.



המבצעים עד גמר המלאי.

קנה מיטה ומזרון סילי פוסטרופדי ותקבל שמיכת פוך טבעי מפלומות אוז של ואחים פריד.

פוסטרופדי, הטוב ביותר בעולם. אצלנו תתנה עכשיו גם ממבצע מושלם - שמיכת פוך טבעי, רכה וקלילה בגודל 220x200 ס"מ תוצרת האחים פריד, יצרן ויצואן של מוצרי פוך עם עשרות שנות מוניטין.



האזכרון אילק

רשת תחית ליישן ומכירת מזרונים

אם תסתו אצלנו לפני שמיכת 138 איתנו!

ואחורי קו הטלפון ממתינים לכם המומחים שיעצו לכם בבחירת המזרון הנכון מבחינה בריאותית ותקציבית:

תל-אביב, טל. 261339, 03-823622. ירושלים, טל. 02-221949. חיפה, טל. 04-642124.



פרימו לוי, סופר איטלקי-יהודי נודע, קפץ ביזודש אפריל השנה אל מותו. "הוא היה ייף, מיואש מהחיים", אמרה אשתו. ספרו 'הטבלה המחזורית' היקנה לו פרסום עולמי. שמו הוזכר כמועמד לפרס נובל. הספר, יוצא בימים אלה לאור בעברית

אולי מעולם לא

פרימו לוי, סופר איטלקי-יהודי נודע, קפץ ביזודש אפריל השנה אל מותו. "הוא היה ייף, מיואש מהחיים", אמרה אשתו. ספרו 'הטבלה המחזורית' היקנה לו פרסום עולמי. שמו הוזכר כמועמד לפרס נובל. הספר, יוצא בימים אלה לאור בעברית

למה - קשה להשלים עם 'השגחה עליונה' נמנה ריכוז. היו לי על כך הרבה דיונים עם חברים. אלי ויול היה במתנה הריכוז שלי, אבל לא נפגשנו שם, אלא רק לאחר שנים רבות. אלי ויול אדם רחב, אך גם הוא נאבק כדי לנמק למצוא דרך ליישב את קיומו של אלוהים סוב וכלי-כח עם מה שקרה כאן על פני האדמה.

אני זוכר שאחרי הסלקציה אחרי שרגו חברים רבים שלנו למות, היה מישור שהורה לאלוהים על שהציל אותנו. זה נראה לי דבר חזק - התפילה הזאת, כאותו רגע, נוכחות אנשים שנידונו לתאי הגוים. להיות לאלוהים על ההצלה שלך לנכח אנשים שגורלם נחרץ, נראה לי דבר גועלי מדי.

באישור שלב בראיון הוא מגיע להצדקה קטת מפתיעה: אדם מסוגל לחוש גוסטלוגיה גם כלפי חוויות מאור לא נוחות. אני מודה שפעמים אני חש בעקבות של גוסטלוגיה אפילו כלפי מתנה הריכוז. זאת היתה חוויה נוראה אבל חזקה.

לוי לא התכוון להיות סופר. אושוויץ עשה אותו כזה. אבל הכתיבה הספרותית, ועמה ההכרה שהגיעה עם הזמן, לא באה מעולם על חשבון חיי המעשה. לוי עבר מפעל לייצור לאבנה.

בגיל 60, רצה לפנסיה. באופן רשמי, עדיין עובד כשימוש, בחור ידוע. (סגרה). מה זה יעזר אם אתה לא ממנא במקום באופן שוטף, אה מרגיש מיותר?

"יהודי הוא מי שאין לו עץ-אשוח בחגיהמולד, שאסור לו לאכול סאלאמי אך הוא אוכל אותו בנל-זאת, שלומד מעט עברית בגיל 13 ואחר כך שוכח"

בתקופה האחרונה עבר ניתוח, היה גריבאון, היה מאוד חלש. אשתו אמרה שפחד להרדק.

היה המעקה בחדר המדרגות לא היה נוח, אמר סגרה, "יכול להיות שהוא נפל מות כביא כמותו, עם כל הידע שהיה לו, היה צריך למות בצורה כל כך ברוטלית? כימאי עם ידע כזה יכול לסדר לעצמו כל צורה של מות שיחפץ בה".

סגרה, איש קטן, פתאום עיניו דומעות, מתיידיד אהב מסביב לצואר, כאילו חנק. זה נראה קשה? הוא אמר, "השאלות שישן אני לא יכול למר שאין שאלות. ואין אפשר לרענן 'מל', 'ורק את עצמו', או שדחו אותו. אני נשארת עם כאב עמוק מאוד, כאב כל כך עמוק, שקשה לי לרדת על זה. נשארו שבורים. לא מסתדר לנו שהוא נפטר".

ספר גדול צונח אל מותו. לודו עין הוא חלף בין שמיים וארץ. גוש אינו מתנגד לכוח המשיכה.

בגיל 68, אחרי שניצל מהשטתה בתאי הגוים, מוצא פרימו לוי מנוחה אחרונה. על דעת חדר השדרות כסודית.

אייכמן, זוכר שהיה משהו עם לאה גולדנר לא יודע בריוק.

סגרה קורא באוני מתוך, 'לה סמפא', העיתון של טורינו, 1982, אחרי פרז מלחמת לבנון. מאמר של בן חרוד המפורסם. הבחורה למי יש אומץ כירושלים?

רצה המקרה, שקיבלתי את הידיעה על ההתקפה הישראלית בלבנון ורוקא נמו שחורתי מאושוויץ, כמלוח של קצונה מבקרים. סימני השראה מלפני 40 שנה עדיין בולטים, הם הולמים כך כמו מכה. האקפה היום בלבנון לא באה בלי סיבה. היתה פירובקציה ממושכת של אש"ף... אל העוצמה של ההתקפה המחזירה את העולם. אני לא מתבייש להודות בקרע האנושי שלי: הקשר שלי עם הארץ הואת קיים. ממה שבו נולד, והוא חי באותו בית כל השנים, למעט התקופה במתנה הריכוז. פרימו אמר שיהיה הדיור שהידי שנועד וחי באותו בית. בעיני זה היה מול יוצא דופן.

איר אווהים באיש שהולך ונשמש ממך? מתארים אותו, מספרים עליו, ממסמרים אותו בעוברות. סגרה מנסה למצוא אחרים. "איש מיוחד לגמרי, מיוחד במינו", הוא אומר. "יצאת מפנייה עם פרימו משה יותר ממה שנבכח".

סגרה מתאר את פרימו לוי: פרימו אהב לשמוע סיפורים מאנשים. מאוחר יותר היה משבח את מה ששמע אל הספרים שכתב. "ישבו והוא פעם אמר לי: למה אתה לא בא עם סיפורי נכתוב אותו בארבע ידיים".

פרימו גר בדירה צנועה, פשוטה, צפופה כדר-כלל, חשוכה כדר-כלל, "כית של זקנים". אמר עדיין היה, משותקת, בת 92.

לפרימו בת וכן, כשהיו בני 15 סיפר להם על השואה. הם פרצו בכי.

פרימו היה ביישן, היה לו חוש הומור עדין, חוש אינס לעסקים. את העסקים שלו בחור ספר ניהל בצורה הדי גרועה. הציע לו תורה שיתה רחוק מלהיות טוב, תורה שממנו סבל כל חייו. ופרימו הוא היה כל כך מרצה שחכם".

והנה המכתבים ששלח פרימו. כתב יד קטן ומסור, שום מלה מיותרת.

סיפורי לסגרה על קטעי עיתונות שפצצתי בארכיון. פרימו לוי חזמן לבוא לישראל כדי להעיד במשפט אייכמן על הדיכוי המוסרי של השואה. לוי סירב בשנות ה-80 קיבלה אותו לאה גולדנר בירושלים. שנים אחר כך הוזמן לפגישה של אנשי שמאל איטלקים עם שמעון פרס. הוא לא הופיע.

סגרה לא זוכר הומנה להעיד במשפט

של מלח ושל חרד: הפאשיזם אינו רוצה בהם. מטיל עליהם איסור, ולכן אינך 'פאשיסט'. הוא רוצה שכולם ידמו זה לזה, ואחרי אינך דומה...".

ובהמשך: "אני הוא גרגר המלח או החרדל? להגיב, אני הוא גרגר המלח או החרדל?".

נסעתי לחיפה כדי לפגוש את גר סגרה, בן דוד של פרימו. השניים גדלו יחד בטורינו בצילה של מלחמת העולם.

סגרה, צעיר מלוי ב-12 שנה, עלה לישראל ב'47'. מאן, פגש את לוי לפחות פעמיים בשנה. מעולם לא ירבו איתו על עליה ארצה. השאלה הוות לא עלתה בכלל על הפרק. אומר סגרה, כי פרימו מת בבית שבו נולד, והוא חי באותו בית כל השנים, למעט התקופה במתנה הריכוז. פרימו אמר שיהיה הדיור שהידי שנועד וחי באותו בית. בעיני זה היה מול יוצא דופן.

איר אווהים באיש שהולך ונשמש ממך? מתארים אותו, מספרים עליו, ממסמרים אותו בעוברות. סגרה מנסה למצוא אחרים. "איש מיוחד לגמרי, מיוחד במינו", הוא אומר. "יצאת מפנייה עם פרימו משה יותר ממה שנבכח".

סגרה מתאר את פרימו לוי: פרימו אהב לשמוע סיפורים מאנשים. מאוחר יותר היה משבח את מה ששמע אל הספרים שכתב. "ישבו והוא פעם אמר לי: למה אתה לא בא עם סיפורי נכתוב אותו בארבע ידיים".

פרימו גר בדירה צנועה, פשוטה, צפופה כדר-כלל, חשוכה כדר-כלל, "כית של זקנים". אמר עדיין היה, משותקת, בת 92.

לפרימו בת וכן, כשהיו בני 15 סיפר להם על השואה. הם פרצו בכי.

פרימו היה ביישן, היה לו חוש הומור עדין, חוש אינס לעסקים. את העסקים שלו בחור ספר ניהל בצורה הדי גרועה. הציע לו תורה שיתה רחוק מלהיות טוב, תורה שממנו סבל כל חייו. ופרימו הוא היה כל כך מרצה שחכם".

ומסופודיהטב, משקפיים, מוכיזי רמות של אינטלקטואל יהודי אירופאי. חלצה בצבע בו, מבוססים אפורים, עיניים שחורות. התוכנית לוקחת אותו אל המכון האוניברסיטאי לכימיה בטורינו, שמילא חלק כל כך חשוב בחייו. וכאן באה סגנה שנמשכת מספר שנים. רואים אותו עולה שם במדרגות. האם הן דומות למדרגות שעליהן עתידה ומוחו השברית להתרסק?

שאלו אותו בתוכנית על שמו של הספר. לוי מודה שמדובר בנימין, רציתי לזעזע את הקורא, הוא אומר, להוכיח שאפשר לכתוב ספר על כימיה שאיננו ספר כימיה.

בספר עצמו, משמשת הכימיה תרבה יותר מגמיק. וגם הרבה יותר מסתם עיקרון של קומפוזיציה.

במקום אחר בטבלה המחזורית אומר לוי: להבניע את החומר פירושו להבניע, והבנת החומר הברותי כדי להבין את היקום ואח עצמנו ולפיק, הטבלה המחזורית של מנדלייב (1869) היא כעצם שירה, נשגבת וחגיגית מכל השירים שעיקלנו בנימניה.

ובמקום אחר: "נראה לי לא הגן שהעולם יידע הכל על חיי הרופא, הפרופז, המלח, הרוצה, הרונות, הרומאי הקרוב, הקוסר והפוליטי, ולא יידע דבר על חיי הכימאים, אלה המוסקרים על שינוי החומר".

ובמקום שלישי: "ספר זה אינו מסה על כימיה, גם אין הוא אוטוביוגרפיה, אלא באותה מידה חלקית וסמלית שבה כל תחיבה, וכעצם כל יצירה אנושית, היא אוטוביוגרפיה: אך, במובן מסוים, הספר הוא הסטוריה. מיקרודיסטוריה, כזה, לפחות, כימיה, להיות היסטוריה של קמצוץ ותבוסותיו, נצחנותיו ומצוקותיו...".

שנים רבות ראה את מוצאו כעבודה כמעט חסרת משמעות, מין ססיה קטנה ומשעשעת, כמו אף עקום או נמשים. היתה לו אפילו הגדרה משלו ל'מיהו יהודי'. יהודי הוא מי שאין לו עץ-אשוח בחגיהמולד, שאסור לו לאכול סאלאמי אך הוא אוכל אותו בכל-זאת, שלומד מעט עברית בגיל 13 ואחר כך שוכח".

ברקע, הולכים ימיה של אירופה ומחשבים. צ'מברלין שב ממיינן, היטלר נכנס לפראג, פראנק הבניע את ברצלונה, איטליה הפאשיסטית כבשה את אלבניה. ותחושת האסון הממשמש ובא נתעבתה ונאחזה כול ריבוי בכחם ובחובות".

מתחילים ליברורים על טוהר הגוף, וככל שהמחברים היברורים על הטוהר, הולך פרימו לוי ונעשה מוזהר יותר. תחושת היהודים נדמית לו גאווה.

"האבן הדי ודעויה, הכנוע כל כך בפני כל תומצה עד שנו כולעת אותו כנגיטה אחת, משנה את טעמו לחלוטין כשואה במצב נקי או הוא עומד קשה-עורף כבני התקופה. אפשר היה להסיק מכך שתי מסקנות פילוסופיות מנוגדות שבהן של הטוהר, המגן כשריון מפני הרע, ושבהן של היהודים, המבא ליד שינויים, ובמלים אחרות - מתחלל חיים רחתי' מעלי' את האשונה, 'המבחילת' במסורותיה, והשהותיה' להרחיק בשניה, שהיתה יותר לוחית. כדי שיסתובב הלגלג, כדי שיהיה חלש, יש צורך ב'מיואש' ומיואש' והיומים: יש צורך במחלוקת, בשוני, בגרר".

ומסופודיהטב, משקפיים, מוכיזי רמות של אינטלקטואל יהודי אירופאי. חלצה בצבע בו, מבוססים אפורים, עיניים שחורות. התוכנית לוקחת אותו אל המכון האוניברסיטאי לכימיה בטורינו, שמילא חלק כל כך חשוב בחייו. וכאן באה סגנה שנמשכת מספר שנים. רואים אותו עולה שם במדרגות. האם הן דומות למדרגות שעליהן עתידה ומוחו השברית להתרסק?

שאלו אותו בתוכנית על שמו של הספר. לוי מודה שמדובר בנימין, רציתי לזעזע את הקורא, הוא אומר, להוכיח שאפשר לכתוב ספר על כימיה שאיננו ספר כימיה.

בספר עצמו, משמשת הכימיה תרבה יותר מגמיק. וגם הרבה יותר מסתם עיקרון של קומפוזיציה.

במקום אחר בטבלה המחזורית אומר לוי: להבניע את החומר פירושו להבניע, והבנת החומר הברותי כדי להבין את היקום ואח עצמנו ולפיק, הטבלה המחזורית של מנדלייב (1869) היא כעצם שירה, נשגבת וחגיגית מכל השירים שעיקלנו בנימניה.

ובמקום אחר: "נראה לי לא הגן שהעולם יידע הכל על חיי הרופא, הפרופז, המלח, הרוצה, הרונות, הרומאי הקרוב, הקוסר והפוליטי, ולא יידע דבר על חיי הכימאים, אלה המוסקרים על שינוי החומר".

ובמקום שלישי: "ספר זה אינו מסה על כימיה, גם אין הוא אוטוביוגרפיה, אלא באותה מידה חלקית וסמלית שבה כל תחיבה, וכעצם כל יצירה אנושית, היא אוטוביוגרפיה: אך, במובן מסוים, הספר הוא הסטוריה. מיקרודיסטוריה, כזה, לפחות, כימיה, להיות היסטוריה של קמצוץ ותבוסותיו, נצחנותיו ומצוקותיו...".

שנים רבות ראה את מוצאו כעבודה כמעט חסרת משמעות, מין ססיה קטנה ומשעשעת, כמו אף עקום או נמשים. היתה לו אפילו הגדרה משלו ל'מיהו יהודי'. יהודי הוא מי שאין לו עץ-אשוח בחגיהמולד, שאסור לו לאכול סאלאמי אך הוא אוכל אותו בכל-זאת, שלומד מעט עברית בגיל 13 ואחר כך שוכח".

ברקע, הולכים ימיה של אירופה ומחשבים. צ'מברלין שב ממיינן, היטלר נכנס לפראג, פראנק הבניע את ברצלונה, איטליה הפאשיסטית כבשה את אלבניה. ותחושת האסון הממשמש ובא נתעבתה ונאחזה כול ריבוי בכחם ובחובות".

מתחילים ליברורים על טוהר הגוף, וככל שהמחברים היברורים על הטוהר, הולך פרימו לוי ונעשה מוזהר יותר. תחושת היהודים נדמית לו גאווה.

"האבן הדי ודעויה, הכנוע כל כך בפני כל תומצה עד שנו כולעת אותו כנגיטה אחת, משנה את טעמו לחלוטין כשואה במצב נקי או הוא עומד קשה-עורף כבני התקופה. אפשר היה להסיק מכך שתי מסקנות פילוסופיות מנוגדות שבהן של הטוהר, המגן כשריון מפני הרע, ושבהן של היהודים, המבא ליד שינויים, ובמלים אחרות - מתחלל חיים רחתי' מעלי' את האשונה, 'המבחילת' במסורותיה, והשהותיה' להרחיק בשניה, שהיתה יותר לוחית. כדי שיסתובב הלגלג, כדי שיהיה חלש, יש צורך ב'מיואש' ומיואש' והיומים: יש צורך במחלוקת, בשוני, בגרר".

טורינו, איטליה, שבת, 11 באפריל השנה. סופר גדול צונח אל מותו. אני מנסה להקפיד את התמונה, לדגעים אחרים, אולי עד לסוף הכתבה, להשאיר את האיש תלוי בין שמים וארץ.

פרימו לוי קופץ מן הקומה השלישית, דרך המעקה, אל הפיר בחדר המדרגות. שערו הלבן מתברר עם הרוח שיצרת תפילה. הוא היה עייף, מיואש מהחיים, תספר אחר כך אשתו לוציה לשכנים הנהמים. ואולי לא קפץ בכלל, יאמרו אחרים, אולי פשוט נפל, תאונה.

שמו הוזכר כמועמד לפרס נובל. באיטליה משמשים ספריו חומר לימוד בבתי הספר. 'הטבלה המחזורית' היקנה לו פרסום כללי עולמי.

שני ספרים שלו, 'ההפגנה' ו'אם לא עכשיו אימתי', יצאו עד היום בעברית, והתקבלו בקול רטמה דקה. פרימו לוי חיכה שיגלו אותו בישראל.

אולי זה יקרה עכשיו. השבוע יוצא 'הטבלה המחזורית' בעברית, בהוצאת 'הספריה' ובתר, היבוב המאוחר, סימן קריאה. תרגם עמנואל בארי. ערכו מנחם פרי ונילי מירסקי.

במקור האיטלקי, פורסם הספר בשנת 1975. חלפו כמעט עשר שנים עד שיצא בניוירוק התרגום האנגלי. התרגומים היו יוצאתו מן הכלל. אין בספר שום דבר שאיננו חיוני, כתב סול בלו, הכל שם טהור באופן נפלא.

הפרק הראשון, 'ארגון', נוחת עליך בהפתעה גמורה. הפיסקה הראשונה נראית כמו לקודה מספר כימיה. לוי מרבר על גוס אינרטיים, אישים, הקראים גוס אצילים. בסיסקה השניה, הוא יוצר הקבלה בין הגוים האלה לבין, לא פחות ולא יותר, אבותיה. אין ספק שהיו אישים בעומק רוחם, נוטים לחשיבה לשמה, ולחידושי לשון, לשיחה לאנגלית, שגורה, ותלושה. במעשיות יש מלחמה מן הסטאטי, גישה של הימנעות אומרת-כבוד, של נסיכה מרצון (או מתוך השלמה) אל שולי נה הדיים הגדול. אצילים, אישים ונדיים.

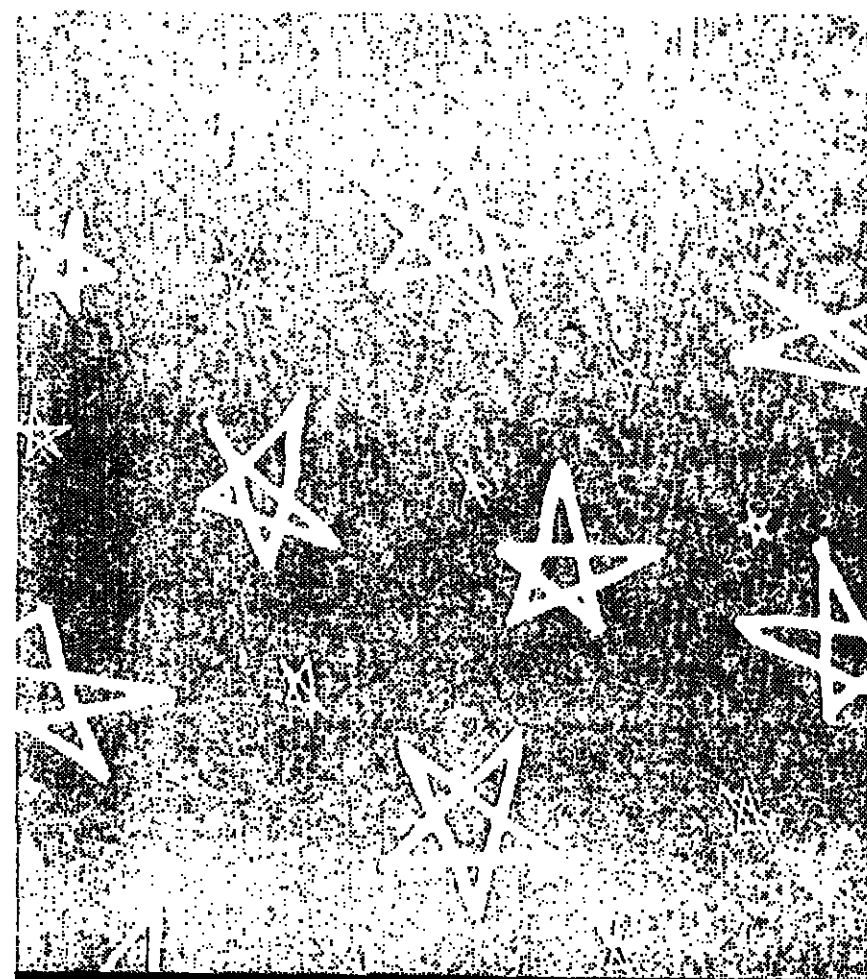
הקורא המופתע עלול בשלב זה לתהות איזה מין ספר הוא מותיר ביד, עיון בשמותיהם של 21 הפרקים - ארגון, מימן, אבץ, ברזל, אשלגן, וכך הלאה - רק יגביר את המבוכה.

פתרון היחיד מרוב כיסודות כימיים הכלולים בטבלה המחזורית של מנדלייב-מכאן גם שמו של הספר נמרכו של כל פרק עומד אחר מן היסודות. לא קיים קישור עיליתי רצוף בין הפרקים. כל פרק הוא יחידה לעצמה, חזית בודד, מין אטום.

אבל בין פרק לפרק, ובין סך כל הפרקים, קודמה משהו. התרכבות. תסיסה. טוג של פלא. פרימו לוי היה כימאי במקצועו. הבימיה היא חיויה, והדיים האלה הם הנושא לכתובה שלו. ותחיית האלה הם גם הנושא של 'הטבלה המחזורית'.

כימיה תמיד היתה שם. כבר כילד ביצע בגננייה נסיונות במעבדה לכימיה. באוניברסיטה למד כימיה. באושוויץ הצילה הכימיה את חייו. בשנים שלאחר המלחמה היתה פרגסו על הכימיה בין היתר, וה לא צחק, ניסה להפיק מפרש של עופות חומר שימש מרכיב בשפתותים של גושים. "העידון להפיק תמרוק מפרש, זה מובל, לא רק שלא יעזע אותי, אלא איך שיעזע אותי וחיים את לבי".

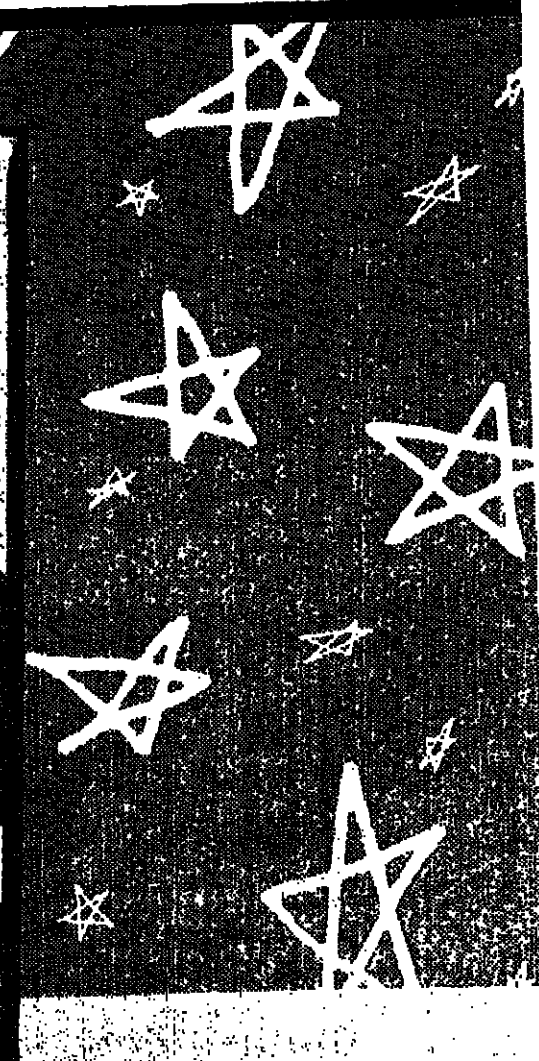
כימיה? 'הטבלה המחזורית' באנגלית, ראינו לוי שחובות הספודית של הכימיה. בסלודיוויה. רמותו מלמדת את המסקר. איש עדין, נגמל, בעיניו פולחן קלוח, מבטא איטלקי בולט, מחזיר למחלמה. מנחם גמק, שיער אומר, כמעט לבן, שפם, זקן חיש קטן



הילדים בסדר

**מה עושים הבונים של ג'ון וויקו אונו, ארתה פרנקלין, פראנק זאפא, ג'וני קאש?
הם עושים קאריירה. עולם הפופ, דור שני**

תצלומים: אני לייזוביץ



ביקור קדונים בקפה יפה, איסט וילג'. רק מרתה עושה תואר שני בקרימינולוגיה, עדיין בת"א



יפה סדור. "זה קרה לי כשהייתי בת 25. לאמריקנים לוקח שנים להגיע לזה. היום אני בת 30, אנשים חושבים שאני 40. בגלל המעמור שלי בביקור"

בסכנה. הנשכתי ללכת, ורקתי על העץ. חם - ויין מושלם התאבן. ככה גולד היטה קפה באיט וילג, בזהמה צעירה, אמנות, בגדים שונים חלומות וזרזים, הרבה ישראלים, נבל, תהודקה וג' של האיסט וילג' מרוב עניין בשנים האחרונות. לפני שנתיים שלט היטה קפה, היה מקום אין של האוכלוסיה הג'ל. המבנה, הפנט, חזק, קצת את השן, מרתה שמתחבר לחצר מורה מאשר, חן קפה, בר, כלי מומחית מרהיבה, בחוליה עברו שם שלושה אנשים. בלי טבח, בלי מלצרים. היא היטה מבשלת, מגישה, שוטת, הם היו מבשלים, שוטפים, מגישים. 20 שנה ביממה, ללא עזרה. מאיפה היה לה כוח להם תמיד היה כוח.

יפה: "זה קרה לי כשהייתי בת 25. לאמריקנים לוקח שנים להגיע לזה. היום אני בת 30, אנשים חושבים שאני 40. בגלל המעמור שלי בביקור".

יפה: "אחרי שנה בעבודה כאן, אח כמי לא ידעתי מה את. איש או אשה שנה לא היה לי מחזור. לא חשבתי, אני נשבעת לך, לא חשבתי על עצמי בכלל. עברתי כמו חתם הייתי נתקעת במשבת, בוכה מבאני מתפללת שלא יגיעו קליינטים. ואז היקע פתאום התחלתי".

יפה: "אחרי כמה זמן רי. מחר, ברגע שאין הוצאות של מה אדם, כבר יש רווח. לאט לאט התגננו עובדים. כבר לא יכולתי להמשיך בקצו הזה. אבל אז תחילת הכלל עם הוינזין. הם הלכו על הפנט והישראל של וינזן משכורת המלצרים מטיפים בלבו, זין את, העסק הזה עלה לראש לאחת המלצרות. וא

יפה: "אחרי שנה בעבודה כאן, אח כמי לא ידעתי מה את. איש או אשה שנה לא היה לי מחזור. לא חשבתי, אני נשבעת לך, לא חשבתי על עצמי בכלל. עברתי כמו חתם הייתי נתקעת במשבת, בוכה מבאני מתפללת שלא יגיעו קליינטים. ואז היקע פתאום התחלתי".

יפה: "אחרי שנה בעבודה כאן, אח כמי לא ידעתי מה את. איש או אשה שנה לא היה לי מחזור. לא חשבתי, אני נשבעת לך, לא חשבתי על עצמי בכלל. עברתי כמו חתם הייתי נתקעת במשבת, בוכה מבאני מתפללת שלא יגיעו קליינטים. ואז היקע פתאום התחלתי".

הינה ורדי ניו יורק

שה שחורה בבגד ענק, שחור, עמדה כמרתה. כמו דמות שציאה מאדול בוראי, או מקורן צועני בהונגריה. גבוה, עבות, מכוסה בגלימה שחורה אדירה ובמנצפת שריון, שסגורה כל אפשרות לראות ברל משיער ראשה. עיניים כחולות מאור, אף קטנטן, לחיים רשנות, ארמרות. מעט ג'ינג'ים. הנה ענק הציץ מהמחשוק, נשפך, ורם, משהו מיוחד.

ועוד דבר, היו לה קבצים עם קישוטים אוריינטליים, שטיפקו כתם צבע יחיד בדמות העוגלה הענקית. בתרין, רגל שבורה. איך שגראתה, הקבצים שלה נראו כמו כנפיים, ועל הרקע של ניו יורק, באוויר הלכנו, בלי גשם, בלי שלג, בלי קר... יכול להיות שהיתה בכלל מלכת הארמון השחורה, או מכשפה מהלילה, או הדור, או גלגל מהגיהנום.

היכרנו דרך מרתה, ברמת אביב של תחילת שנות ה-80. ימי האוניברסיטה העליונה, הבקעה, אריק מיני וערי מילשטיין. ליהי חזר מכלכת הג'י אנד ג'יי, שציפפה על כל העולם. אלה היו ימים רווי אלכוהול ועשן, וריחות ומנעמים, וכל כך הרבה בחורים ובחורות יחד, מעל ומתחת לבר, כולן היו מאוהבות בשמוליק קראוס, ופלייטט עם יגאל, אחי. היו כחיסטריה לקראת סוף המסטר ואכלו את הצפרניים מתפרקות.

כולם היו אחרי הצבא, במערב מהפריפריה לעיר. מרתה למדה פילוסופיה והיסטוריה, או חינוך או משהו כזה. יוסי למד פילוסופיה, כתב שירים והתפרנס מזיפות גנות. מימי הדורה (דור) שיוחק אותה מאוחרים כמו שם היום, עם הכנסה קבועה מחברת תקליטים

יפה, מרתה, רודי, ניו יורק

"פתאום אני רואה שלישיה שמקיפה את המקום שאני צריכה לעבוד בו. ידעתי שאני בסכנה. המשכתי ללכת, ורקתי על הרצפה, והם - רק מהשוק התאבנו"

חץ מהחיל. אמיר היה המתחן האחרני של הנישואין. אחרי כן נסענו לארץ. הוא בכה במסוט כמו תינוק, מה זה התרגש כל חתנים שלי. הוא אמר, רציתי לעשות את זה. איך הוא בכה.

סידרתי לו קיבוץ בארץ, ואחרי שבוע מצאתי אותו בראיון בעיתון צהרם, על שן של יחידות מתגורר בקיבוץ. יחידות תוספה שהוא מינס על חיי וג שלמים אינך.

זה היה יותר מארגיה שלי, גם לא ספרתי למשפחה שלי. אמרתי להם, שקיבלתי את הגרין קארד. דרך העבודה בקיצור, אחרי תקופה קצרה היה לי גרין קארד ביד. חזרתי לניו יורק והוא נשאר בארץ.

מתי התגרשנו? אחרי כחצי שנה.

בביקור, אן, הגיע לניו יורק מתי, שעבר קודם בטוניס-איי, וחישש לפתוח עסק. ריכזו על קפה מסעדה. הוא ואני, בהשקעה של 48 אלף דולאר.

הם מצאו מרתה מונח במקום שהפך לאזור חזין של הראון טאון. לא היה כסף, לא שכר מועיל, יפה, שאמרה הייתה להיות אחראית על חבר, משנה, מלצרות - חלכה גם חרצה עם מומנים שהובאה במגניים. משהו ברצונו שלה אמר היה להפחית שורדים שפנאיילים.

מסחרית בחולדו. יהלי עמית עמד להשתחרר מחצבא ולמד במקביל פיסיקה, מתמטיקה ודינור. חץ מות, גם עבר עם גרי אלגני ועם אבא שלו (פרופ' ריאל עמית, ועם חני כות) בהפגנות נגד הפאשיזם.

מוניטין היה אז המהפך הגדול שהביאו אלה שחורר מניו יורק. 'העיר' התחיל את צעיריו הראשונים, רחוב רימור עור לא היה מה שהוא היום. רוד יתח היה או רייל ומתנתה במשפטים. רודי היה לפני או אחרי פתיחת איזו מסעדה. רודי הגיעה עם רחל סלישר מאוניברסיטת בארדשבע, ורמי תחיל למכור שמעם של אריסטו-שעט.

כולן עבדו בביתקפה, כי שם אפשר היה לעשות הכי הרבה כסף. עדי ניהל את הביתקפה עם דני ליטני, אפרים ואריה, וכל יום לפנות בוקר, הוא היה כוחר לעצמו את המלצרות הכי נחמדות בשב בבוקר, כשגמור לספור את הטיפים, היה ברור שיפה עשתה עדי הרבה כסף. היא ידעה לעבוד, להגיש, וגם לדרוף מנות גדולות לקליינטים. אז היו נכנסים למגזינר, ונוסעים הביתה לאכול ארוחת בוקר.

יפה התאימה לבטאה הזה כמו כפת עור רכה ליר מוטסט, שוקעת בשריטה, כוללת בפרקים. וגם מרתה, וגם רודי, שמנחלת היום את פקינא. אבל יפה הייתה יוצאת דופן במובן זה, שהיא באה מרימנה והיא לא שוחקה ברברנות אינטלקטואלית. במקום זה, השקיעה עצמה באיזו אלף דולאר, כדי לנסוע לניו יורק, לעשות עסקים.

היא הייתה בת 21, ולא למדה באוניברסיטה. וכשכולם קט בגינה שמנה של שטראוס או טנא ננה, היא הקפידה לקנות תנובה, לחסור כמה גרושים. בזמן שאנחנו למדנו לבחינת של אמצע מסטר, היא חסכה עוד 50 דולאר לקראת הנסיעה.

את לא מכינה? מרתה אמרה אז, כשאנחנו יצאנו בחינת גמר באוניברסיטה, יפה כבר חתיה עשירה בגולה. יש לה חת כישור מיוחד.

זה מה שיפה מרה הסבירה לי עכשיו בניו יורק. אחרי הצבא הלכתי ליוני. מקיפה נכאמצות לתוספות בקי. והיא אמרה, לא ללכת למדור חוק ומשפט, אבל לא ותקבלתי, תחלתי. ללכת למדור את החיים

ל ימים שבועו ידעת אחרות

העלמה חזת ורדי

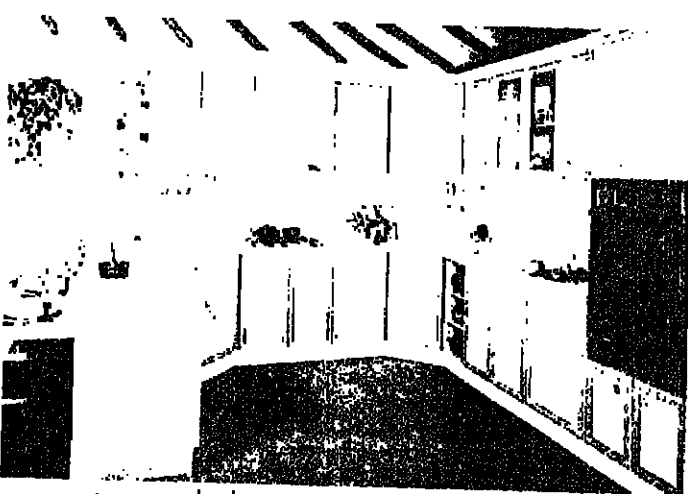
ל ימים שבועו ידעת אחרות

אסם במבצע: חמים וטעים = פרסים

עכשיו זה הזמן לזיכרון מכל 8 חטיבות של חמים וטעים ולזכות בפרסים.

הפרס הגדול בהגרלה המסכמת:

מטבח mobilia מושלם של רים



מטבח הפרס במידות: חלקי תחתון 7.60 מ"ר, חלק עליון 6.45 מ"ר.

הכולל: משטח עבודה עם ציפי פורמיקה, כיור אמאיל של חברת "גירוסה", תנור אפייה וכיריים, הרכבה בתום המבצע יוגרל הפרס הגדול בין כל המעטפות המכילות 8 אריות של "חמים וטעים".

אין משתתפים גם בהגרלת הפרס הגדול וגם בהגרלה החדשה:

קוביית אח שמרר מות "חמים וטעים" של אסם וצפרור לכל מעטפה 8 אריות ריקות ושלמות נאריה אחת מכל אחד מ-8 הסוגים של "חמים וטעים". מלא את כל הפרטים שבתלוש, השלימו היטב, גורו אותו או העזקו את כל הפרטים שבתלוש לרף ידיו והכניסו למעטפה. כניסו בגודל על המעטפה את הספרה 8 ושלוש את המעטפה אל: אסם, "מבצע חמים וטעים" ת.ד. 1458 תל-אביב 61014 ככל שחשלתו יותר מעטפות, כך יגדלו הסיכויים שלכם לזכות. כל מעטפה כזאת תשתתף גם בהגרלה החדשה כמפורט להלן:



- 1 כפית פפריקה מתוקה.
- 1 כפית פילפל שחור. (אם זה לילית, להשמיט)
- 1 כפית אוריגנו.
- 1 כפית מירון.
- 1 כפית כמון.
- 1 כפית מלח ורק אם לא מוכשרת אם מוכשרת.
- רבע כפית ציפורן שחור.
- אופן ההכנה:

הטרתה הכי גדולה זה לזרז את כל המיליונים בבית. לא להשמיט מילימטר. כל אחד יזכה תורם לסימפוזיאל.

1. מבשלים תחילה את תפוחי האדמה בקליפתם עד שהם רכים, ובמנוע לא בנור עם הבשר, כי עמילן התפוחים מריק את הריבט והוא נודד בתחתית. תפוחי האדמה חייבים להיות מוכנים קודם, מבשלים קלופים ותפוחים לקוביות בגודל 2 ס"מ בערך. וחממם! אחרת לא סומכים מר אז שעה הריבט. המומים יכלים לחתוך אותם בתוך כי היד מעל התבשיל המוכן. חולה כמה ויתוכי צלב לאורכו, ואחר כך פחות מרוביבו, גופלות קוביות לתוך הסיר. 20 ויר אחרי הערבוב, תפוחי האדמה סופגים את הטעם.

בסיר גדול אחד פשוט שמים את כל רכיבי המצרכים: עוף, נחלים ותבלינים ללא תבלין האדמה. מערבבים, מרליקים את גולה, כי מבושלת.

אחרי הרתיחה מנמיכים לאש ביצות, כי מקפידים שכל העסק יעמוד על האש שעה אחת בלבד, מרגע פתיחת האש. ספירה לפי מצב התחלת עוף מופשר לחלוטין כחצי כוס ביטול בן שעה בריוק על אש בינונית, עד מכוסה מבטיח בשר רך, אבל עדיין עשוי ולא מסמרטט.

חוזרים את תפוחי האדמה החמים לטבוח מערבבים עם תוכן סיר הבשר, משרים 20 דקות שיספגו את הטעם, וזהו.

איה חלום שזה יוצא איה חלום לא צריך לשים את זה בפיתה. בעשירי נקט צריך לשים את זה בצלוחת.

פינת הגאון:

בסיר גדול מבשלים בקליפתם 2 קילוגרם אדמה גדולים עד שרך נלעצת מכל קילוגרם ענק שני שמים בזה ישר מהחולצה כל המצרכים הבאים:

2 קילוגרם רבעי עוף תחתון, מכל רבע 6 פיסות. 400 גרם בצל, (2 גרולים) תפוחים 30 גרם שני שום טרי לא בלוש-ראש שלם קלוי, כל שן תרובה ל-4.5 כמות תפוחי ריב 2 כפות רוטב סויה. 4 כפות שמן. 20 כפות מים (כוס רבע). 1 כף מלח. 3 כפות סוכר. 1 כף כורכום. 2 כפות אבקת מרק עוף. 1 כף פפריקה מתוקה. 1 כפית פילפל שחור ואם לילדים, להשמיט. 1 כפית אוריגנו. 1 כפית מירון. 1 כפית כמון. רבע כפית ציפורן. כמות מוכשרת להשמיט) רבע כפית ציפורן. כמות וכפית מתוקה.

להרליק את גודלות סיר מבושלת. מרגע הרתיחה להנמיך לאש בלונות. סיר מבושלת להמשיך לבשל שעה בריוק מרגע פתיחת האש. מצב תחתית עוף מופשר לחלוטין. אחרי שעה להוסיף טבוחות תפוחי האדמה והמים בגודל 2 ס"מ, לערבב, להשתות עשירי דקות לסייגה טעם הריבט בתפוחי האדמה. להאכל, לכתוב לי איד וזהו. שואכל לגודל סוף סוף את המיליונים שצריך להחזיק אותם תמיד ברגעים הקשים של החיים אמרתי לכם לא אמרתי לכם!

פנים בחיים, אבל אם רוצים מאוד, מסתבר שאפשר יותר.

שוב הצליח לנו להיות שם. יש קסם מתוק, מצנח כנפיים, בהליכה מחדש בתוך גומות משלך, שפעם חפרת לך בעולם.

הלכנו - בטח הלכנו למאמא בראון, הזמנו את העסק פעם, פעמיים, ופשוט התחלנו לצאת.

זה היה משמ מנוחך. לרצות שנים בלב אל טעם מסויים, לשמור פינה של געגוע להגשמה אי פעם בעתיד, ולגלות שמה שפיתחת בבית, פשוט טעים פי מיליון.

מאמא בראון תיכנס לבטח, כי היא הייתה הבטיח להמא - אבל על העיקרון המלא היסטוריה של WE TRY HARDER כבר הייתה חברה חשירה למפניו שנהיתה מרוב מקום שני - מקום ראשון...

צריך: סיר גדול של עשר ליטר.

קופץ לך מהשיחים. מין שחרור טוטאלי מפור. תחושה של מוגן מרע. אין אלימות, אין טבע מסוכן, אין כאסה בכבישים.

יש לעומת זאת אנשים משוקללה חומה ולבנה, שחיים בטוב אחר עם השני, שמש, פינה קולרה, רגאי וקליפסו כל היום.

יום אחד נסענו לכיכבי ביי, חוף שאין מילים לתארו. אסם טריטוריה אפילו של האסם טריטוריה הייתה.

בדרך עצרנו אצל מאמא בראון, בצוקלר סיטי.

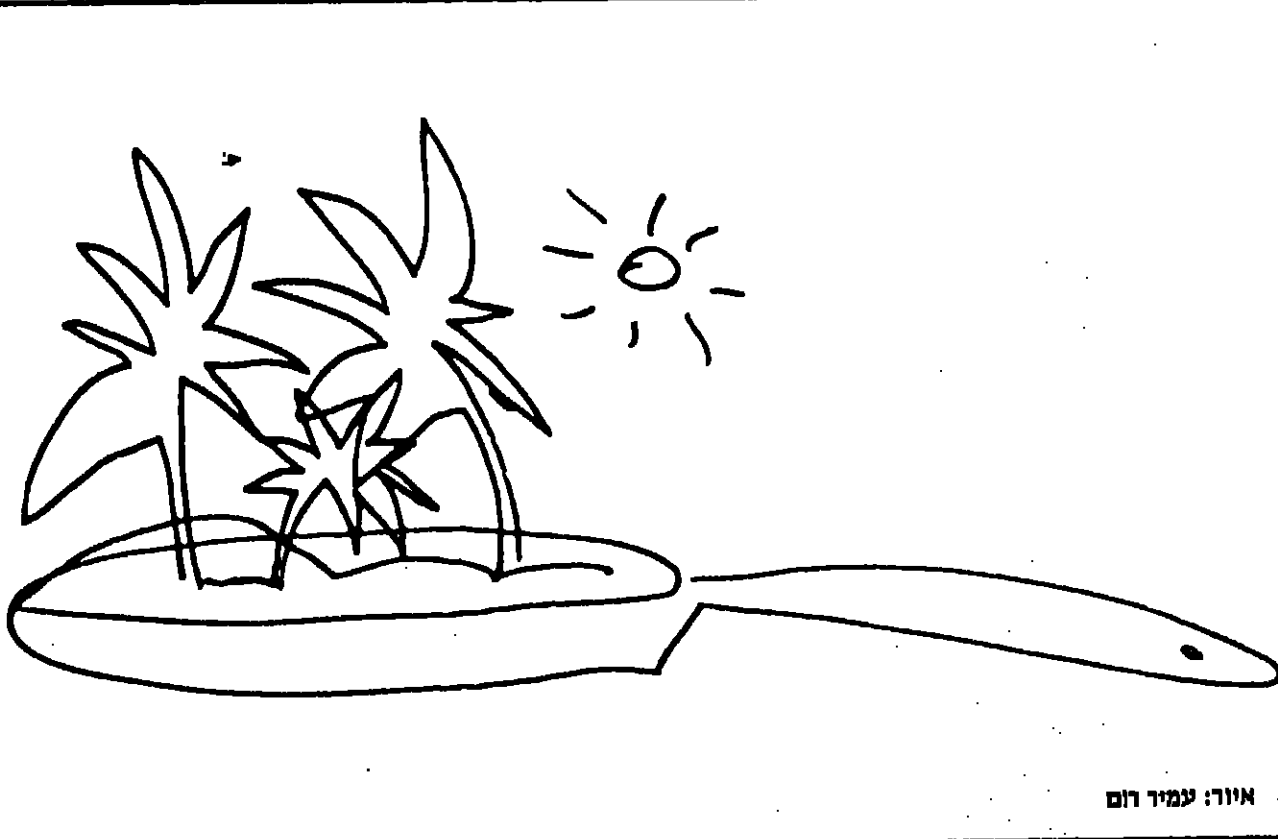
צוקלר סיטי, זה איזור עני, נקי להפליא, המאכלים כושים שאין בתוך עינייהם שמץ טינה לעורך הלב. לבנו קודם מוור במנהטן וזו תופעה טבע נדירה כמו אילת שאינה בורח מארם, ובטח מאותה סיבה.

מאמא בראון, חרית ענקית עם ויפי וקו ושפם סמכותיים, מנהלת על שעותיה הפלסטיות של שולחן מטבחיה מסערת פועלים. שני סערים

בישולים מאמא בראון

פעם היינו באורכה - עשרים דקות טיסה מדרום אמריקה. חריון של זנב על הכתף של ונזאלה. אי קריבי, שבשבילי גורו וספור מתלומות אושר. תרצה פראי, נודד, ורבינון קרוד - יש. תרצה חנויות פיצוץ, מקרובלר וקינוא אליו אתה נכנס יחי - גם בן יש. תרצה מושבה ישראלית כדי להרגיש בבית, איד לא. בטח יש. רונה ורדה קוסטר, המייסדים, סיפור סיפור.

לפני עשר שנים הגיעו לשם בחורס כל, אחרי שהעשייה כאן פשוט הקיאה ברשע את המכשיר הזה, רודר, מקרוב. וזהו. אחרי שהבחרו גמר לבנות את האי בצלם חוונו



איור: עמיר רום

הערה: כל המידות בכפות וכפיות מחוקות 2 קילו (וגרם לא יותירו) תפוחי אדמה ענקיים וחוסך קילון) מבשלים בקליפתם בסיר עם מים עד שהם רכים, וסוכי ננעצת בהם בקלות. את מתכוו הכתר שלה.

בתוך כים מקפד מפיחה אשתנור מעשה בית, פיסות עוף ותפוחי אדמה בתנור רוטב מתובל כמו חרית.

אכל של האיים הוא שמן מאוד, מתוק מאוד, מתובל מאוד - אבל הריב הזה שמקורו בחרו, שבר את התוקים. שום דבר לא היה מרי בו. הוא היה מושלם.

אחרית דבר:

- לקחת את המרשם - כולו מנומר הערת עור צפופה - כי לא כל תערובת הבלינים ניתן להשיג כאן, וצריך המון פרט ומיון טעמים להרכבה מחדש.
- מה זה חונו על העסק הזה? כישלון את זה בעשרות גירסאות, כשאחת נבדלת מהשניה בשמיות כפית וחביול של משהו. זה הפך למין אובססיה ואו - יום אחד זה קרה. זה פשוט היה זהונו מצאנו את הנוסחה לשבטל מרדיים של הפלא הזה, והתחלנו להפיל אותו שיכונת אצל החברים. הצלחה היסטורית. יחיתי בטוחה שאל גן העדן הוא מנעים

מהצ'כונה למשל, נחשב יום חוק שנפיל אותה מהרגליים.

לפי חומנה מראש בטלפון (46126) אם מישו במקרה נאבד לביתו הורא, הוא הכינה לנו את מתכוו הכתר שלה.

בתוך כים מקפד מפיחה אשתנור מעשה בית, פיסות עוף ותפוחי אדמה בתנור רוטב מתובל כמו חרית.

אכל של האיים הוא שמן מאוד, מתוק מאוד, מתובל מאוד - אבל הריב הזה שמקורו בחרו, שבר את התוקים. שום דבר לא היה מרי בו. הוא היה מושלם.

אחרית דבר:

- לקחת את המרשם - כולו מנומר הערת עור צפופה - כי לא כל תערובת הבלינים ניתן להשיג כאן, וצריך המון פרט ומיון טעמים להרכבה מחדש.
- מה זה חונו על העסק הזה? כישלון את זה בעשרות גירסאות, כשאחת נבדלת מהשניה בשמיות כפית וחביול של משהו. זה הפך למין אובססיה ואו - יום אחד זה קרה. זה פשוט היה זהונו מצאנו את הנוסחה לשבטל מרדיים של הפלא הזה, והתחלנו להפיל אותו שיכונת אצל החברים. הצלחה היסטורית. יחיתי בטוחה שאל גן העדן הוא מנעים

ולחקים אימפריית תיירות כשוו 100 מיליון דולר בכל הפריפריה. הוא הולך תוך עשר השנים הבאות לאחר את כל האיים הקריביים לרובן כלכלי אחד. 25 מיליון תושבים מגוברים, עם כל מיני דון בטטות כרדונים, אבל הוא יעשה זאת.

כוח כלכלי ברמה מסוימת הוא כבר כוח מוליט, והשולטמאכ הכי גדול - למרות יחס הציבור הטובים יש למדינה - הוא האינטרס הכלכלי המשותף, המיושם בשטח. וראה אירופה. הוא ירים את המפעל הפנומני הזה - אין טספ - והדבר הכי טוב שאני יכולה להניח על זה, זה שלא רק עוזי אנחנו מייצאים מכאן, לפעמים, טוב נו, אמנם בבעיטה, מייצאים גם הרצל.

אבל נחזור לעניין ארובה.

התופים של האי הזה משאירים אותך ללא נשימה. מפרצונים מסולעים יוצרים בריכות טבעיות בצבע טורקואזאמריקאליקטרי מנומף. החול לבן לבן, השרב עריר, דקלי חקוקים מגיעים עד קו המים, והשלוחה האלוהית שם עוטפת אותך בכל אשר תפנה.

אין מתארים ויברציות של שלוחה אלוהית. זה כמו - זה כמו אם אפשר היה להיות לבד בתוך טבע סוכך ותלומי בגליל, להחמכר לנחונת, ולא להחמכר שעוד רגע אולי מחבל

כל חודש יוגרלו פרסים יקרי ערך ממוצרי אסמקור

מקרר - 4700 XL ■ מקפיא - 5000 XL ■ 2 מדיחי כלים PONY ■ 3 תנורי מיקרוגל TS 650 ■ 4 מיקסרים + פור פרוססור ■ 5 שואבי אבק 1000

מקרר - 4700 XL

מקפיא - 5000 XL

מיקסר + פור פרוססור

מדיחי כלים PONY

שואב אבק 1000

תנור מיקרוגל TS 650

חבילת אורז עם עגבניות

חבילת אורז עם עגבניות

חבילת אורז עם עגבניות

חבילת אורז עם עגבניות

חבילת אורז עם עגבניות

חבילת אורז עם עגבניות

חבילת אורז עם עגבניות

חבילת אורז עם עגבניות

חבילת אורז עם עגבניות

"חמים וטעים" יותר מתוספת!

זה טוב זה אסם

כל ההגדלות בערכה בוכחות נצט דאה החשבון, עיר החברה הוציא משרד הפרסום. לזכור יעלה הוצאות לזי טבעות שבתלוש. ההיצאות צפורה על שובר אסם והמכירות השלכות וקוברי פרסום אריאלי. הקטן המבצע יישלח לי דרישה.

שם ושם משפחה _____

רחוב _____ מס' _____ ישוב _____ מיקוד _____

השלימו את הסימטה: חמים ו _____ יותר מתוספת _____

האזור/העיר/המחוז/המחוז _____

Solance

מוצרי טיפוח עם ג'ינסנג ופלצנטה



■ ג'ינסנג - שורש החיים מן המזרח הרחוק המשפיע על חידוש תאי העור, על ריפוי תאים ושמירה על הלחות.

לכל עור נוסחת חיים שלו

תכשירי SOLANCE מורכבים מתוצרת צמחים (IPM) אגורי לחות טבעיים (קיי) ומהחומרים העדינים והמתקדנים ביותר (SQUALANE HAMMAMELIS) ועוד. לכל תכשיר נוסחה בלעדית. שילובם של כמה תכשירים מעניק נוסחת חיים.

הסדרה מציעה שלוש נוסחאות חיים המתאימות לכל סוגי העור - לעור יבש, לעור רגיל ולעור שמן.

בחיי את זו המתאימה לך.

JUDITH MÜLER

חברת יהודית מילר גאה להציג בפניך סדרת מוצרים חדשנית הנבוססת על התגליות האחרונות בשטח טיפול וטיפוח עור הפנים - SOLANCE.

סוד החיים של SOLANCE

סוד החיים של SOLANCE טמון בנוסחה המיוחדת של כל תכשיר ובשילוב המושלם של מרכיבים חדישים, פלצנטה וג'ינסנג, הנחשבים למילה האחרונה בתחום הקוסמטי והדרמטולוגי.

■ פלצנטה - חומר ביולוגי טבעי המורכב מתאים חיים, אגורי לחות ומסייע בריכוך העור.



המפתח - כל החיים לפניך



מחממות...

מלטפת...

נושמת...

הכי חם שאפשר (וגם בכלל לא יקר)...

רק שמירה שהטבע ממציא היא ושמירה הכי, הכי... האוויר מתחמם, בקור הצפוני הש, בפלומות אווריריות, צפופות וקלות. פלומות אלה הן חפץ הטבעי, חסוד, והן בדיוק אלה, שמחממות ומענגות גם אותן, כי אלה פלומות האוויר בחן ממולאת כל שמירה של "אחים פריד".

שמירה שאפשר לסמוך

רק פלומות אוויר פוך טבעי, ופוך טבעי וטהור זה "אחים פריד", ורק השילוב המושלם הזה נותן לך שמירה שתוכלי לסמוך, שהיא חמה ומלטפת, אוורירית ונוחלת לגוף ולנשום.

והפתעה של השורה האחרונה:

היא הרבה פחות יקרה ממה שהיית מוכנה לשלם בשבילה.

לישון בבטחון

רק שמירה פוד-טבעי לא מתלקחת במגע עם אש!

בניגוד לחומרים חסייטסיים שהם דליקים מאוד.

שירה של פריד - שירה של פריד

אחים פריד



להשיג ברשתות: השקס, המשביר לצרכן בחנויות המובחרות לכלי מיטה ובחנויות המפעל: האחים פריד - אלכסנדר יואי 3, אזור התעשייה טעלה פ"ת 9228920, 909243, 900378-03.

• יריד המזרח התיכון, חזון איש 2 בני ברק 794049-03.

• מנצח פוד טבעי, מרכז כלל חנות 002 ירושלים. • עדינה הרצל 155 רחובות 451860-08.

הלל מן אלמל

אל תגיד: "לי זה לא יקרה"

חולים וחיים בגלל חוסר נסך לניתוחים בחו"ל

סוכנת יו"ר העמותה להצלת חיים ב. האגודה גובה היתל של 15 אחוז מהתרומות שמעבירות לבתי החולים בחו"ל

מגביח בפיסה: 66 אלף \$

המנהל הכללי של משרד הבריאות, ד"ר יעקב יעקובי, הודיע כי משרד הבריאות יפיק 66 אלף דולר מתוך התרומות שהתקבלו במהלך השנה האחרונה לטיפול בחולי סרטן

חמו לי את הסיכוי לחיות

זקוק בדחיפות להשתלת לב הניתוח בארה"ב יעלה 150 אלף דולר

"ביטוח השתלות"

פוליסת הוצאות להשתלת כבד, לב או ריאות בחו"ל

בכל חודש נזקקים 3 ישראלים, במוצע, לניתוח השתלת בחו"ל. לצערנו, זה יכול לקרות לכל אחד. גם לך.

חברת הביטוח "סהר" מציעה לך כיסוי מלא על הוצאה של עשרות אלפי דולרים תמורת השקעה של שקלים בודדים לחודש. "ביטוח השתלות" של סהר מבטיח לך כיסוי של הוצאות הטיסה, הניתוח והאשפוז - כולל הוצאות של מלווה אחד.

"ביטוח השתלות" של סהר - בלי לחכות לתרומות ובפרטיות מלאה. אל תיקח סיכון. פנה עוד היום לסוכן הביטוח שלך והבטח לעצמך "ביטוח השתלות" של סהר במחיר של שקלים בודדים לחודש.

אל תחכה. פנה עוד היום לסוכן הביטוח שלך ושאל על "ביטוח השתלות" של סהר.

רכישת "ביטוח השתלות" של סהר אינה מותנית ברכישת ביטוח אחר כלשהו.

ביטוח עד 160,000 ש"ח! במחיר של שקלים בודדים לחודש

סהר

מחשבה אחת קדימה. סהר חברה ישראלית לביטוח בע"מ

כבלים

התופעה, מפיק משרת נהנה איש, כי מאו שביחית שידורי הטלוויזיה ירדה למימון עמדה רבה שהושקעה בחיסול הנגע.

אם הכל יתנהל כמתוכנן, בעוד חודשים אחרים יקרה הקצ על התנהגות הפיראטית. תוך חודשים, כך מקרים, עומדים לצאת המכשירים להפעלת טלוויזיות חוקיות בכבלים. בשלב ראשון, בחמישה אורים מתוך 31 שיהיו לבסוף. זה מספר שנים, עסקו משרד התקשורת בחקיקת חוק הערוץ השני, הטלוויזיה בכבלים ושידורי הטלוויזיה, בחקיקת מבריק, המשותף לשר התקשורת ולשר האמנויות, ולח"כ מאיר שטרני - העצילה לעקוף התנגדות שונות, בעיקר זו של השר יצחק מורעי, ולהעביר את חוק הטלוויזיה בכבלים המכונה. חוק הבקו.

על פי החוק, מחויבים המפעילים, שייבחרו תוך מספר חודשים, בחוס שיבת עורת המכשירים, לשרד מהדורת חדשות מקומית ושידורים קהילתיים. יהיו מספר ערוצים שידורו רק סרטי קולנוע. בחמש השנים הראשונות מקבלת החוק - לא יהיו פרסומות. כך הכל יהיו כ-10 ערוצים. ההשקעה על כל מני תחנות, עבור המשקיע, ב-500-1000 דולר. דמי הגיבוי החודשיים יהיו כ-20 דולר. בעל הוויזיון יחייב לרשת את האיוור שלו, לא יאוחר מ-6 שנים מיום חתימת החוק.

להערכת שר התקשורת, גר יעקובי, יורד המוצעה של הערוץ השני, דיי הרניק, בתוך שנה יחלו לפעול חמשת האורים הראשונים. ברגע שיפעלו - הם יזיקו את רגליהם של הפיראטים. אנשים יעדיפו את הרשת החוקית, מה עוד שיקבלו בה יותר משיכולה להציע רשת מדיאטית.

בכון לעכשיו, אפילו עוד אברהם פורו, הירד הקורס של המוצעה להפעלת הטלוויזיה בכבלים ומנסה. חוק הבקו, מוכן להכין את קיומן של התחנות הפיראטיות. הוא תולה את האשמה באלטרנטיבה העלובה העומדת לרשות הצופים. זאת הסיבה, הוא אומר, שגם חוק מקל איתם. ברגע שאין אלטרנטיבה חוקית - כך הם פני הדברים.

כך זה התחיל

שידורי הטלוויזיה בכבלים החלו לפני 40 שנה. בתחילה אפילו לא קראו לה כך, היא הייתה פשוט אנטנה שכונתית משותפת. המטרה הראשונית הייתה להביא שידורים לאותם מקומות נידחים, שלא אנטנה מרכזית לא יכלו לקלוט אותם.

היה זה ג'ון וולסון, איש מכירות של מכשירי חשמל, שעשה היסטוריה בשנת 1948. הוא העביר כבל מראש היר שבעיר המכירות הקטנה שבה התגורר, מהאנוי סיטי בפנסילבניה, אל חנות החשמל שלו. הוא הציג בחלון הראווה שלושה מכשירי טלוויזיה וכיוון כל אחד מהם לתחנה אחת בטלילופיה.

עובדים ושבים נעצרו, תחבוננו בשלא, והמכירות במנותו עלו פלאים. כולם רצו לקנות מקלט, שאפשר לראות באמצעותו את שידורי פילדלפיה. רק כשהביאו את המכשיר הביתה הבינו, שכדי לראות את התחנות שבהן הראווה יערכו להזמין הביתה גם את וולסון שיתן להם אנטנה מיוחדת. גיימקו הונאה בדיעבד, זו הייתה תחילתה של הטלוויזיה בכבלים.



הלוחם שמואל

לכוננות, ולא קיבלתי תשובה. מישהו נתן הראה כמנהל החיק נעלם.

הורתי לאחר שנים אחדות למטה הארצי, וביקשתי לעיין בו. הבטיחו לחפש: לא קיבלתי תשובה. שלחתי מכתבים, לחצתי. שום דבר. לאחר כמה זמן הגיע מכתב: 'חייב לא נמצא דבר: רק עומדים. היה שם הרבה חומר. העלימו הכל'.

בבחינת לכנסת הראשונה ניסו מפלגות השמאל לנצח את הימין, באמצעות הפרשה קלרה יערו אומרת, שהיא קשה לחיות כל כך הרבה שנים עם תודעה של בוגר. אנשיל סמילנסקי, אומר, שלא היה רגוע, אחר התברר כי רא דברים שכתב ילד מורו... ההייתי ואחוז יום חולת מטוסטט... לא הייתי מודע להחלטה...'

חברים הבינו את הטעות. היו שהחלו לרבר על טוהר, ליכנס, לרדגמה. סמילנסקי, חוזר, חוזר, אומר, שדבר עם יצחק שמיר. שמיר אומר, אומר רוחות, שהיה עלול לעורר סערה ללא צדקה. נחמה. צריך למצוא את הניצח המאשים.

29 שנים התייסר. היו חברים שהתנגדו. 15 בפברואר 1977, נפלה ההכרעה: יהודה אריה לוי צורף אל רשימת חללי הל"ח. עוד חמש שנים יעברו עד שיתור. לחצים מצד הממשלה, מכתבים, אל בית האבות ברמת אביב באו אנשיל סמילנסקי וצבי פייגלביץ, מהאגודה להנצחת חללי הל"ח, והציעו לא הישיש, בן ה-100, את אותות עליו ולח"י. קבלו בזה את כבודו. מנה אנשיל סמילנסקי למשפחה. ראו בכך את שיתור שמו ההודות כמור כללות חירות ישראל. אחרי 34 שנים חזר משם לוי באב שכול. עוד מעט מבטישים את שמו של הבן גם לספר היובל.

ער יום מותו לא נח ולא שקט. הריוחיליטציה אינה ריזיביליטיציה, כתב לכינו, לשמיר, לגבון. לא אותות כבוד ולא הכנות כספיות שאשלי, אלא עשיית צדק בגילוי האמת לאכזרית, שהמדינה חייבת לבני המנוח ושאסור לי למצוא את מנוחתי בקבר ישראל.

משה לוי הלך לעולמו האמת לא התגלתה. האגודה להנצחת חללי הל"ח הכשירה להוציא חוברת לזכרו ולא קיימת. וככל שנה בשנה, ליד וחקר, עולה והפילה המתקשרים האמת, ושום חזר לא בא. כי הם מקיישים, כל כך מתביישים.

למה לעזור דברים מהשכחה

לא הייתה בדידה, אומר אנשיל סמילנסקי, מנהל בית יאיר. המחתרת לא יכלה להרשות לעצמה הנקרות כזו. אין אחר לא חש, שהוא צריך, מה בעיני המדינה הייתה בסכנה ורק הוא יכול היה להצילה לוי יערו שהבטיש עומדים והמדינה קמה, זה לא היה עומד.

מה לעשות, דוק אותו לוח?

ברור לי שהיה לוחץ נפשות. שם עצמו מבורד ולוחץ. זה קרה לו פעמים אחדות עם אותה חברה. אכזבות ומגנטיות.

היה זה לא מאוחר רצה להגיע לאיזה דברים, שלא הצליח להגיע בחייו.

לא היה עומד אותו בידו, מאמר?

היינו במחתרת, לא היה בתי כלא, אף אפשר היה לכבוד אותו.

מאמר?

זו אגידה טרגדית. אבל הוא הביא על עצמו את המוות, וגרם לנו עוגמת נפש והרגשה רעה.

היה קשה להחליט לטוהר?

לי לא היה קשה. הורעני לנתן (לידמור) וליצחק שמיר, והם הסכימו, וגם אלדר לא התנגד. היו חברים שאמרו: למה לעזור דברים מהשכחה לא התחשבת. ראיתי בזה חוב קדוש כלפי שמואל.

מורע זה לקח בך הרבה זמן?

אין לי תשובה.

מורע לא האמנתי, עד כה, בצורה רשמית, את האמת? הם רוצים שנגלה במומכי את שמות המבצעים, ולכן לא נכסים.

מצבת המריבה

סמיר לאור ששורה יחדות אורה לוי, עלו חברים לקבר להתייחד עם זכרו. גם יצחק שמיר היה נכבדים. כשקרא את המכתב על המצבה. בדי יו"ר, כעס ועצב: "היום איזה יומים".

אלה היו חברים לזכות למלחמה, שרו: כבודו וכוונתו עם ישראל, מסביר אנשיל סמילנסקי. לכן אנונו מועטים.

אנשי לה"י ביקשו פעמים אחדות מהמשפחה לשנות את הנוסח על המצבה, אבל המשפחה סרבה.

קלר ורדו: לא נותרו, זו האמת. זה מה שאנונו מרגישים עכשיו. אני קראת ללחי וימים.

יצחק לוי: הם סתרו את עצמם, ולא ידעו את האמת. הם לא אומרים את כל האמת, ויש בלחי, שלא שלמים עם ההחלטה. אני אומר מה לא הקבר. לכן אני מחרים מרי שנה את מקס האוהרל"ח יאיר, כי אני לא מרגיש שלום עם זה.

קלר ורדו: אנונו מוכנים לשנות את נוסח המצבה, אם יסירו את התיאור האמיתי ויצאו אותו כגורו.

אזכורים ישנה ארץ



השדרה של הברון

לשבועיים בלבד
עד 13.12.87

מבצע גדול

על דירות גדולות

שלם \$1,000 וקבל דירה גדולה של יובל-גד.
יש לך שנה למכור את הדירה הישנה.
ככל שתקדים - תקבל מענק!

כך אתה צריך לקנות דירה, בלי לחלחץ. שלם אלף דולר ויש לך דירה גדולה ביובל-גד. עכשיו תוכל להתחיל לחפש קונה לדירתך הישנה במחיר טוב. ליובל-גד יש זמן. יש לך שנה למכור את הדירה, אך ככל שתקדים לשלם על דירתך החדשה, תקבל מענק גדול יותר. שים לב -

- אם תשלם בתוך חודש - תקבל מענק בגובה 10% מערך הדירה.
- אם תשלם בתוך 3 חודשים - תקבל מענק בגובה 7% מערך הדירה.
- אם תשלם בתוך 6 חודשים - תקבל מענק בגובה 5% מערך הדירה.

לא מכרת את דירתך? תוכל לשלם את חיתרת תוך שנה.

תקטן המבצע נמצא במשרדי החברה.

יובל גד בע"מ
זה קנין השקיע

פרטים נוספים במשרדי המכירות:
חולון - במשרד המכירות כאמור ובמשרדי יובל גד בתיא: בן יהודה 99 (פנימי ישרון) טל' 5448181; 03-238221.
כפר סבא - במשרדי יובל גד בתיא: מרכז מסחרי חדש, טל' 03-9366232.
אריאל - מרכז מידע והכוונה אריאל (יולא דמי תיווך) מרכז מסחרי חדש, טל' 051-30976, 27333, 23704.
אשקלון - במשרד המכירות באתר ובתיווך דודו (לא דמי תיווך), טל' 051-21646/7.
קרית גת - במשרדי יובל גד, טל' 051-21646/7.
גדרה - במשרדי יובל גד באשקלון, אזור התעשייה, טל' 051-21646/7.

משרד מכירות ראשי: אזור התעשייה אשקלון, טל' 051-21646/7

מלון מלך המלך

48

31

ד.מ.א. שבעון דיעות אחרונות

